

ஸ்ரீமதோமா ஐஜாயம் :

யதிநதரபரவணரான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலநதருளிர்

ஆர்த்தி பிரபந்தம்.

ஸ்ரீமதோமா

இதற்கு

விஸ்தவயாகயாந சதுரரான

பிள்ளைலோகம ஜீயரருளிச்செய்த

வயாகயாநமும் - பகவீரையும்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முதராபக ஸபாபணடிதரான

புதுபபட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

நனருகப் பரிசோதிகபபட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முதராபக சப்யாரால்

ஸ்ரீசிசேதன முதராஷ்ரசாலையில

அச்சிடப்பட்டது

விஜயகேசதராம

காளயுக கிராமஸமவதஸராம

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கீரந்த முத்ராபக சபை (லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழலிபியில அச்சிட கரந்தவர்கள்.

ரு அ ப	ரு அ ப
1 ராமசரமஸ்ரலோகம் 0-1-6	19 மூனரூம் திருவந்தாதி 0-6-0
2 பாரதாதி தனிஸ்ரலோகம் 0-2-6	20 நானமுகன திருவந்தாதி 0-7-0
3 துஷ்கரஸ்ரலோக டிபபணி 0-2-6	21 திருவிருத்தம் (அருமபத
4 பராசரலிஷ்ட பரமதாம சா	பரதிபததாபாயம்) 1-14-0
ஸதரம்(தாதபாயஸஹிதம்)0-7-0	22 திருவாசிரியம் 0-3-0
5 திருப்பல்லாணடு 0-7-6	23 பெரியதிருவந்தாதி (பரதி
6 பெரியாழ்வார திருமொழி	பதஸஹிதம்) 0-6 0
ஸவயாகயாநம் 1 & 2 பதது2-0-0	24 திருவெழுந்தற்றிருக்கை 0-3-0
7 ,, 3 to 5 ,, 3-5-0	25 சிறியதிருமடல 0 4-6
8 திருச்சந்த விருத்தம்-ஸவயா	26 பெரிய திருமடல 0-5-0
கயாநம் 1-6-0	27 இராமாருச னூற்றந்தாதி
9 திருமாலை-ஸவயாகயாநம் 0-14-0	(உரையுடன்) 0-8-0
10 திருப்பள்ளியெழுச்சி 0-3-0	28 உபதேசரத்தினமாலை 1-0-0
11 அமலனாதிபிரான 0-7-6	29 திருவாய்மொழி னூற்றந்
12 பெரியதிருமொழி 1 முதல	தாதி 0-15-6
3 பததுக்கள் 2-9-0	30 ஷண்மத்தாஸிநி 0-1-6
13 ,, 4 to 7 2-13-0	31 யதிதாமஸ்ருச்சயம் 0-9-0
14 ,, 8 to 11 2-10-0	32 ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமபாசரர
15 திருக்குறுந்தாண்டகம் 0-2-6	நிஷ்காஷம் 2-5 0
16 திருநெடுந்தாண்டகம் 1 0-0	33 ஞானஸாரம்-பரமேய
17 முதல திருவந்தாதி (அரும	ஸாரம் ஸவயாகயாநம் 0-8-0
பத பரதிபதஸஹிதம்) 0-9-0	34 ரஹஸ்யாதத்பரதிபிகை
18 இரண்டாம் திருவந்தாதி 0-6-0	யெனகிற பரகாலநல்லான
	ரஹஸ்யம் 1 3-6
	35 ஆததிபிரந்த வயாகயாநம்0-6-0

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிணடு சாஜு பிரத்தியேகம்

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காயதாசி தனாதிக்காரி,

நெ உக, வெங்கடாசலமுதல் வீதி, சென்னை

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநமః

ஸ்ரீஸைஸேஸதயாபாதம தீபகதயாதிகுணாணவம ।
யதீந்தரபரவணமவநகே மயஜாமாதரமமுநிம ॥
லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம நாதயாமுநமதயமாம ।
அஸமதாசாயபாயநதாம வந்தேகுருபரமபராம ॥

போநிதயமசபுதபதாமபுஜ்யுசமருகம
வயாமோ ஹதஸததிதராணிதருணயமேநே ।
அஸமதகுரோபபகவதோஸயதயைகலிநகோ
ராமா நுஜஸபசரணௌசரணமபரபதயே ॥

மாகாபிதாயுவதயஸதநயாவிபூதிஸ
ஸாவமயதேவநியமேநமதநவயாநாம ।
ஆகயஸயநகுலபதோவகுளாபிராமம
ஸ்ரீமதததநகரியுகளமபரணமாமிமுாததநா ॥

பூகமஸரஸசமஹதாஹவயபட்டநாத
ஸ்ரீபகதிஸாரகுலசேகரயோகிவாஹந ।
பகதாநகரிநேணு பரகாலயதீந்தரமிஸாரந
ஸ்ரீமகபரவகுசமுநிம பரணதோஸமிநிதயம ॥

ஸ்ரீமதாரத்திரபந்த தனியனகள்

தேனபயிலுந்தாரானெதிராசனசேவடிமேல
தானபரமபத்திதலையெடுத்து—மாந்தாக
குணவாக வாரத்தியுடனொண்டமிழ்களசெய்தான
மணவாளமாமுனிவனவந்து (க)

உரை — மணவாள மாமுனிவன் = பெரிய ஜீயா, வந்து = திருவவத
ரித்து, தேன = மகரத்ததை, பயிலும = ஸரவியாநின்ற, தாரான = புஷ்ப
மாலையை தரித்த, எதிராசன = எம்பெருமானுருடைய, சேவடிமேல =
சிவந்த திருவடித்தாமரைகளின் விஷயமாய், தான = தனக்கு, பரமபத்தி =
பரமபத்தி, தலையெடுத்து = தலையெடுப்பதினாலே, மாந்தாக்கு = அஜ்ஞ
ருக்கு, உணவாக = அறிவுவியையும் படியாக, (போகயமாக) ஆரத்தியுடன் =
பரீதிபுரஸ ஸரமான துக்கத்தோடு, ஒண் = போகயமான, தமிழ்கள் = தி
ரவிடவாக்யங்களைக் கூட்டி, செய்தான = ஆரத்தியெனகிற இப்பிரபந்த
தைட்டுளிச செய்தனா

வமபவீழத்தாவணமை மணவாளமாமுனிவன
அம்புனியிறகாலெபொருந்தாவாரத்தியினால்—உம்பாத்தொழும
விண்ணுலகிறசெல்ல விரைந்தெதிராசனபதங்கள்
நண்ணியுரைத்தானநமக்கு (உ)

உரை = வமபவீழ = அப்போதலாந்த, தாரா = புஷ்பமாலையாலே
அலங்கரிக்கப்பட்ட, வணமை = ஒள்தாராய சேவான, மணவாள மாமுனி
வன் = பெரியஜீயா, அம் = அழகிய, புவியில் = பூமியில், கால = திரு
வடிகள், பொருந்தா = பொருந்தாத, ஆரத்தியினால் = துக்கத்தினால், உம்
பா = நித்தபஸுடிகளாலே, தொழும = ஸேவிக்கப்படுகிற, விண்ணுலகில் =
பரமபத்திக்கு, செல்ல = எழுந்தருளும் பொருட்டு, விரைந்து = தவறாப
பட்டு, எதிராசன = எம்பெருமானுருடைய, பதங்கள் = திருவடிகளை, ந
ண்ணி = அதிபவவித்து, நமக்கு = அஸமாதிகளுக்கு, உரைத்தான = அ
ருளிச்செய்தனா

ஜீபாதிருவடிகளைச்சரணம்

இப பரபந்தத்துக்கு வயாகயான மருளிச்செய்த

பிள்ளைலோகஞ்ஞாயா தனியன.

లోకాచార్యమునింబందే ధీశమాదిగుణజ్ఞానమ్ ।

తంజరారిగురోళ్ళిచ్చి మార్తివ్యాఖ్యాంకరోతియః ॥ (౧)

ఆ రివ్యాఖ్యాంవరవరము నే రా రబనోర్మనోజ్ఞాం

లోకాచార్యోమునిరక్త సత్త్వోకమాహ్వాదయః సః ।

అచార్యాణాంశరదపు కృతేర్థనిర్వాహశక్తా

ప్రాచామృశ్చాద్భువిసు మతయోయంపద నిప్రకల్పమ్ || (౨)

కాన్గ్రెస్ పయన్ న్యూస్మిన్ జగదార్యమోగి

వ్యాఖ్యాతృపారసనిధిః కృతిమార్త్యభిఖ్యాం ।

య.స్వాతలేనిగమశీరవిదోపద ని

కాన్గ్రెసు స్వయమిశోపతరంద్యతీయమ్ || (3)

லோகாசாரயமுநிமவந்தே தீஸமாதிகுணாணவம !

தமஸ்டாரி குரோஸஸிஷ்ய மாரததிவயாகயாமகரோதியஃ (க)

ஆரத்திவயாக்யாமவரவரமுநே ராரததபந்தோமநேஜஞாம

லோகாசாரயோமுநிரகருதஸலலோகமா ஹலாதயநஸ: ।

ஆசாயாணமஸுடரிபுகருதேராததநிவாஹஸகதௌ

பராசரம்பஸ்சாதபுவிஸுமத்யோயமவதநதிபரகலபம் || (2)

காந்தோபயநதருயமினோஜகதாராயயோகீ

வயாக்யாதகருபாரஸநிதி:கருதிமாரததயபிகயாம் ।

யமபூதலே நிகமஸீராஷவிதோவதநதி

காந்தோபயந்தருயமினோவதாமதவிதியம் || (ந)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதோமா நஜாயநம்:

ஜீயாதிருவடிகளேஸரணம்.

ஸ்ரீமதார்த்தபிரபந்த வியாக்யானம்.

அ வ தா ரி கை.

ஸ்ரீய:பதியான ஸாவேஸவரன திருமாலடியாகளென்று ததேக நிருபணீயரான தன்னடியாககு ஸவபராபதியைப்பண்ணிகொடுப பதுபராபயருசியைப பிறப்பிறையிறு அநத பராபயருசிதானபர பகதி பரஜஞான பரமபகதிருபையாயிறே பரிணமிப்பது அபபடிப பட்ட பகதியையாயிறு ஆழ்வாருக்குத திருமேனியோடே உண டாககி அங்கீகரித்தது அததைப்பற்ற (க) “மபாவறமகிரலமருளி னன”, (உ) “அவாவறறுவிடுபெற்ற” என்று மருளிசெயதார அது தான இவா ஸமபந்தமடியாக வெல்லாருக்கும் பராபதிக்குமுன்னே வித்திக்குமபடியாயிருக்கும் ததவித்யாதததமாக (ங) “భృగ్వేదే శబ్దః పంచమః-பகவந்பகதிமபிரயசசமே”, (ச) “పరబ్రహ్మేంద్రముం కర్మ-பரபகதிபுக்தமமாமருஷுவ” என்றிறே, ஆசாயாகள அத தித்தருளிறு அபபடி, ஸவாபிலஷித்ததை அததித்துப்பெற்று கருதாரத்தராய (ரு) “கரைகண்டோ” என்று முகதராயசசொல லப்படுகிற பராங்குஸபரகாலாதிகளோடே ஒருகோவையாகவெழுந தருளியிருப்பாராய, பின்பும், ருசியுடையோரெல்லார்க்கும் ஆஸா யணீயராகைக்காக, ஸவாவதாரஸதலாதிகளிலும் அாசசாருபியா யெழுந்தருளியிருக்கிற, எமபெருமானா திருவடிகளிலே, தமமு டைய வாசாரயரான பிளகையெப்படியெண்ணித் தமமை அவருத தைக்கு அநயராஹராமபடி, அறவிசெயதுகொடுத்து, ததவிஷய பாவனையததையும், ஜநிப்பித்தருளினாரோ? தாமுமபடியே நிர வகிகவயாமோஹததையுடையராய, (சு) “కృష్ణత్యక్తత్యక్త-கருஷண கருஷணாததவம்”, என்றுமாபோலே, “யதிநதரபரவணா” என்று

(க) தி லாய-க-க-க (உ) தி-வாய-க-க-க-க (ங) ஸதே-ர-த-
(ச) ஸரணசுநிதயம் (ரு) தி-வா-அ-க-க-க-க (சு) பராங்குஸாஷ்டகம்

ததேகநிருபணீயராமபடியான ஜீயரும, (க) ‘பாலேபோலசீரிலபழுததொழிந்தேன’ என்கிறபடியே (உ) ‘நையுமனமுனகுணங்களை யுனனி’ என்று அவருடைய கலயாணகுணங்களிலே பரிபகவஸவ பாவராட, அததாலே பராபதஸேஷியாய, சரமபாவமான எமபெரு மாநா திருவடிகளை (ங)*மெய்சொள்ளக்காணவேணுமென்கிற வபி நிவேஸாதிஸயததாலே மெயவெளுத்து, தத்கராயமான பராபதி தஸையை பராபதராய, இப்படி கரைபுரண்ட வாறறுமையையுடைய ராயிருக்கிற தாம், எமபெருமாநா பரஸாததாலே, தமக்குப் பிறந்த பரமபகதி தஸைபைபேசி அநுபவித்தருளுகிற முகத்தாலே, சரமபாவநிஷ்டராய, எமபெருமாநா திருவடிகளில், பராவணயத்தை யுடையராயிருக்கும் சரமாதிகாரிகளெல்லாககு மறுஸநிதித்து உஜ்ஜீவிக துமபடி, இப்பரபந்தமுகேந அவறறை வெளியிடருளுகிறா

(ச) “பத்தியெல்லாமதங்கியதெனன” எனனுமபடியிறே இவாககு, *எதிராசனசேவடிமேல தானபரமபதித்ததலையெடுத்தது (ரு) “ஓர்ஊர்ஓர்ஊர்ஓர்ஓர்-பரமபதமாபநங்”, (சு) “முடிந்தவவா” என்றும் சொல்லுமபடியான, பரமாததியை பராபதராய, அநததசையைப் பேசினபராசரமாயகையாலே, “ஆததி” எனறிதுக்கு நிருபகநாமமாயிருக்கிறது ஆததிதான ஸமஸாரத்தி லடிகொதிப்பாலும், பராபதவிஷயாநுபவாலாபததாலும் பிறசகும்காயிறேயிருப்பது அவை பிரணடையுமாயத்து, (எ)* முநீரூராலத்திலும், (அ)*அறுக்கும வினையிலு மாழவாரருளிசெயத்து அததைபற்றறிதே “வமப விழுமதாரான” ; “தேனபயிலுந்தாரான” என்கிற தனியனகளுமுண்டாயத்து அப்படியே இவாக்கும், ஆகாரதவயம் நடவாரினறதே யாகிலும், அதிலநுபவாலாபத்திலுண்டான வாரத்தியிறே, பராசரயேண இப்பரபந்தத்தில் நடந்துசெல்லுகிறது “பராபதிதசையிலாததியைமுன்னிடும” எனனசகடவதிதே

இவாதாம் ஸமகாலத்திற்போலே, ஆழவான முதலானவனைத்து முதலிகளோடுகூட தமுவி ரு டிசி. பரிமாறி *ராமாநுஜபதாம்

(க) பெரியதிருவ-௫௮	(உ) இரா-நா-க௦௨	(ங) திவாய-௩-௮ ச
(ச) இரா-நா-க௦௮	(ரு) வி-தாம்-௬௬ சஎ	(சு) தி-வாய-௧௦-௧௦-௬௬
(எ) தி-வாய-௩-௨	(அ) திவாய-௩-௮	பரமபகதி

போஜதவநகவகைககாயத்திலே அநவயிதது வாழுவேணுமென்று, மனோரதிதவாகு, அது, மாநஸாநுபவமாதாமாய அதீதகாலமா கையாலே, பரதபக்யோகயமனறிககே யொழிகையாலும், இனி இவா தேசவிசேஷத்திலே, நிதயகைககாயநிரதராயிருக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து, அவாவிஷயத்திலே, தாமுமபபடி வழுவிவாவடிமை செயது வாழுவேணுமென்று, அவா திருவடிகளிலே இததை பிரா ததித்தநருஞ்சிறா

ஆகையிதே “வடுசுநம்பிதன்னிலையை யென்றனுக்கு நீதந்தெதி
சாவெநநாளுமுளறனக்கேயாட்கொள்ளுகநது” எனறருளிச் செய
தருளிற்று (க) “அஃஃஃஃஃஃஃ-அஹமஸாவமகரிஷ்யாம்” எனற
இணையபெருமான நிலை பெய்பெருமானாரது, (உ) “சத்ஸ்வரூபந் சத்
ஸ்வரூபாத்ருகநோநித்யாத்ருகநஃ” எனறு பேசும்படியானவ்வா நிலை
யாயத்திவரது

இனி (நு) “ஆமுதலவன்” என்றும்படி அவதாரவிசேஷமாபிநுந
துள்ள வயக்திவிசேஷங்கள், (சு)* முகிலவண்ணனடியையடைந்து
நத ஆழுவாரும், அந்த மாறனடிபணிக்துநத எமபெருமானும்,
அவாகிருவடிக்களிலே அந்நயபரணரான ஜீயருமாயிதேயுள்ளது

இப்படி இவர்களுடொருகோவையான வைபவத்தையுடைய விவா, ஆழ்வாருடைபவும் உடையவருடையவும் வைபவத்தைத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாலும், உபதேசரத்தினமாலையும், யதிராஜவிமலஸதியால் மருளிச்செய்தது, அதிலும் தம் அநீதிவேஸ மெல்லாமதோற்ற (௫) “ஶ்ரீஷங்கரே”-பராங்குஸபாதபகதம்” எனறும், (௬) “சட்கோபனதேமலாததாட்கேபரத்தினியபாதுகமாமெந டையிராமாதுசன்” எனறும் முடிந்தநிலமாகச் சொல்லப்படுகிற சர மபாவமே பராபயத்தில் சரமாவதியென்று மிச்சரமாததத்தைச் சர மகாலத்திலே சரமபாபநதநுபேண வந்திலேயாயதது வெளியிட்டரு ளிற்று அதில் யதிராஜவிமலஸதி, (௫) “ரமணசங்கரே”-பராங்குஸபாதபகதம்” எனறுதொடங்கி,

(க) ரா-அ-நக உடு

(உ) ரு-அ-க-க

(ந) திவாய எகூந

(ச) தி-வாய-எ உ-கக

(டு) யதிராஜலி-

(5)

“ஸ்ரீதேவஸ்ய ஸ்ரீதேவஸ்ய ஸ்ரீதேவஸ்ய - தஸ்மா தநம்யராரோபவதி திமத்வா” என்று தலைக்கட்டுகையாலே, பராபகபரமாயிருக்கும். இங்கு “வாழி யெதிராசன்” என்று தொடங்கி, “இந்தவாங்கத்தினிதிருநீ” என்று தலைக்கட்டுகையாலே, இது பராபயபரமாயிருக்கும். பராபயதவராது ஸந்தாந பரமாயிருக்கு முததரவாய்க்யம். அதில் தாத்தாயமாயிருக்கு மிது. பராபயத்தில் முடிந்தநிலமிதே ததீயகைவகர்யம். இனி அந்த கைவகாயவேஷத்தை ஸவருபாதுருபமாக நிஷ்காஷிதது அறிய வேண்டுமததணையிதேயுள்ளது. இவாக் கிப்பரந்தத்தில் ஒங்கிறதசை தா நநேகபா(ஹ)வவிருத்திகையுடைததாய், இதுதான ஓர் சந்த ஸவிலிடங்கிரமையாலே, பலசந்தஸ்ஸுக்களாலும், அவற்றையருளிச்செய்கிறார்

இதில் முதற்பாட்டில் ஸ்ரீதண்டகாரணயவாவிகளான ரிஷிகளும், பெரியவுடையாரும், பெருமானைக்கண்டவந்தரம், (க) “ஸ்ரீதேவஸ்ய ஸ்ரீதேவஸ்ய ஸ்ரீதேவஸ்ய - தஸ்மா தநம்யராரோபவதி திமத்வா” என்று ராக்ஷஸர்களாலும், ராவணனாலும் நலிவுபட்ட ஸ்வஸ்வதேஹங்களைக்காட்டித் தங்களுக்குறை தீர்த்ததுக்கொளவதற்கு முன்னே, அத்தலையில் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைக்கண்டு கலங்கி, (உ) “ஸ்ரீதேவஸ்ய ஸ்ரீதேவஸ்ய ஸ்ரீதேவஸ்ய - தஸ்மா தநம்யராரோபவதி திமத்வா” என்றும், (ங) “ஸ்ரீதேவஸ்ய ஸ்ரீதேவஸ்ய ஸ்ரீதேவஸ்ய - தஸ்மா தநம்யராரோபவதி திமத்வா” என்றும், மங்களாசாஸனம் பண்ணினாப்போலே இவரும் தம்மைவிஷயிகரிக்க, “விண்ணின் தலைநின்று மெழுந்தருளின வெம்பெருமானுடைய, அபராக்ருத திவயவிகரஹத்தில், பரகாசிக்கிற ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைக்கண்டுகலங்கி பாக்குகிற துதினவாதமாவைக்காட்டி ஸ்வாபேஷிதங்களை அறிவிப்பதற்கு முன்னே, அத்தலையில் குறை தீரவே, இத்தலையில் குறைத்தீர்த்ததுக்கொள்ளல்லாமென்றறுதிபிட்டபடியே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

இப்படி தாம் மங்களாசாஸனம்பண்ண, அததாலே நியதஸூரி களுக்குண்டான வாதாதிப்பததைக்கண்டு, (ச) “அன்பாலம்பல கொண்டு வாழ்த்துமிராமாதுசன்” என்கிறபடியே அங்குத்தைக்கு அநவராய் பரேமபாரவஸ்யத்தாலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுவார்

- (க) ரா-ஆர்-க-க-க (உ) ரா-ஆர்-க-க-உ (ங) ரா-ஆர்-க-க-க-க-க
(ச) இராம-நா-க † நன்ற

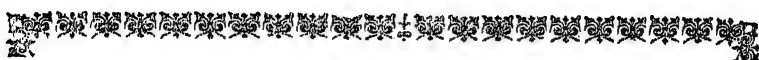
அ

ஆததிபிரபந்த வயாக்யாராவகாரிகை

களுடைப பரம்பரையில் ஸம்பந்த முடையவாகளை நித்யஸூரிகளா
தரிகருமபடி யிதுவே எனற(க)*சூழவிசுமபிறபடியே தாமவிதத(ஃ)
ராயபபேசியருளுகிறா (உ)“பலலாணபிலலாணபி”எனறு துடங்கி
“அபபாருசசன்னியமுமபலலாணபே” எனறும, (ங) “சய்யூதி
வல்ராகு லக்ஷணந்நவல : ராஜய்யுந்நிவ் ராஜய்யுந்நிவ் - ஜய
தயகிபலோரரமோ லக்ஷணந்நவல : ராஜய்யுந்நிவ் ராஜய்யுந்நிவ் - ஜய
ராகவேணபிபாவித”எனறும ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளினளவும மங்க
ளாகாஸமுணடாயிதேயிருப்பது

அவதாரிகை முற்றிற்று

ஸ்ரீமதேசுராமா நஜாய நமঃ

பரமகாருணிகரான பெரியஜீயரருளிச்செய்த

ஆர் த்திபிரபந்தம்.

வாழியெதிராசன வாழியெதிராசன
வாழியெதிராசனென வாழத்துவாரா—வாழியென
வாழத்துவாரா வாழியென வாழத்துவாரா தாளிணையில
தாழத்துவாரா விண்ணோதலை (க)

பரதிபதம்

வாழியெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், வாழியெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், வாழியெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், என = என்று-இப்படி மூன்றுபரகாரமாக அதுஸந்தித்து, வாழத்துவாரா = மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறவாக னெவாகளோ? வாழியென வாழத்துவாரா = (அவாகளுக்கு) மங்களாசாஸனம் பண்ணுவவாக னெவாகளோ? வாழியென வாழத்துவாரா = (அவாகளுக்கு) மங்களாசாஸனம் பண்ணுமவாக னெவாகளோ? (அவாகளுடைய) தாளிணையில = உபய திருவடிகளில, தாழத்துவாரா = பரணதிசெய்யுமவாக னெவாகளோ? (அவாகள) விண்ணோ = எதயஸூரிகளுக்கு, தலை = சீரவாஹக பூதாரவாகன (க)

(வயா) (ச) “பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு” என்றும், (உ) “பொலிசுபொலிசுபொலிசு” என்றும், பரமவைதிகராயிருக்கும்வாசன பசுவகபாகவதிஷ்யத்திலே மங்களாஸாஸனம் பண்ணுமாபோலே, இவ்விஷயத்திலு மநபராய அநதவைதிகரித்தேஸாத தினபடியே “வாழியெதிராசன” என்று தரிபரகாரமாக மங்களாஸாஸனம் பண்ணுமவாகளை அப்படியே வாழியெனது மங்களாஸாஸனம்பண்ணுமவாகளை வாழியெனது மங்களாஸாஸனம் பண்ணுமவாகளுடைய பரஸபரஸதருஸங்களுள்ள திருவடிகளிலே பசநாபி மாநராய வணங்கி வழிபட்டிருப்பாரா நிதயஸூரிகளுக்கு சீரஸாவாஹயா அனறிககே, அவாகடகு ஸரேஷ்டராவாகளென்றமாம, வாழியிடைச்சொல்லும், வாழகவெனச்சொல்லும் வாழினென்கையாலே பரபநதாரமபத்தில் மங்களாஸாஸனமுண்டாயிதேயிருப்பது

(க) திருப்பல்லாண்டு

(உ) திவாய டு ௨-க

அவதாரிகை—அடியிலே, (க) “தொழுதெழுமனமனனே” என்றதுஸத்தித வாழ்வார பஜநாமபநமான திருநாமத்தை, இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே (உ) “வண்புகழாரணன” என்று வெளியிட்டாப்போலே இவரும் இப்பாட்டில் அதிதோடுவிசலபிக்க லாமபடியான விராமாதுசனென்கிற திருநாமத்தை வெளியிடாநின் றுகொண்டு கீழிற்பாட்டில் அநவயமுகத்தாலே ஸித்திதவாதத் ததைஇதில் வயகிரேகமுகத்தாலே வெளியிட்டருளி இமமுகத்தா லுமெம்பெருமானா வைபவத்தை பெயலிலைநிலத்தனவுமபேசி அநுப வித்தருளுகிறார்

இராமாதுசாய நமவென்று சிந்தித்
திராமாதுசரோ டிறைப்போழ—திராமாது
சிந்திப்பார்தாளிணையிற் சோந்திருப்பார தாளிணையை
வந்திப்பார விண்ணோகன் வாழவு (உ)

இராமாதுசாய = இராமாதுசா பொருட்கு, நமவென்று = நமஸ ஸென்று, சிந்தித்திரா = அதுஸத்தித்திராத, மாதுசரோடு = மதுஷய ரோடு, இறைப்போழ்து=கண்ணகாலமும், இராமாது = இராவணனம், (ஸஹவாஸம் செய்யாவணனம்) சிந்திப்பார = சிந்திக்கிறவர்களுடைய, தாளிணையில=உபயதிரவடிகளில், சோந்திருப்பார = சோந்திருக்கு மவா களுடைய, தாளிணையை=உபய திருவடித்தாமரைகளை, வந்திப்பார=வ னைமகுமவாகன், விண்ணோகன்=நித்யஸூரிகளுக்கு, வாழவு = நித்யஸம் பத்தாவாகன் (உ)

(வயா-ம) “ராமாதுஜாயநம” என்று ஸாவகாலத்திலும் இம் மத்தரத்தை மநமபண்ணி யிருக்கை பாரபதமாயிருக்க இப்படி ஸதாஜபயமான விதத்தைசெய்யாதே நித்யஜீவநத்தைவிட்டு ஸத்தை யன்றிக் கே அஸத்துக்களாய பஸுபராயரான மதுஷயாகள் பாகி கூலராகையாலே, அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் துஸஸஹமும்பாய அவர்களுடன் ஈணகாலமும் வலிபாதபரகாரம் சிந்தித்திருக்கு மதுகூலரானவர்களுடைய திருவடிகளே தங்கட்கு அபாஸ்ரயமாக ஆஸ்யித்திருக்கும்வர்களுடைய திருவடிகளில் ஸதுதயபிவாதநம் பண்ணுமவர்கள் (ங) ‘அருமபேறுவானத்தவாகு’ என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யஸம்பத்தாவாகன் (உ)

(அ-கை) கீழ்நிபிரபந்தமும், “வாழி” என்றும் “நம” என்றும், அத்தலைக்கதிரயங்களை உபபாதித்ததுகொண்டு இனி இப்பாட்டுத்தொடங்கி, மேலெல்லாம் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பஞ்செய்கிறா இத்திலடியேனுக்கு ஸாவலிதபநதவும் தேவரீரேயாயிருக்க, ஏதநநிஷ்டைக்கு விரோதியான வித்தேஹத்தை சே(நீ)தித்தருளாததற்கு ஹேதுவென்கிறா

தநதைநறைய தாரமதனயா பெருஞ்செல்வம்
என்றனக்குநீயே யெகிராசா—இநதநிலை
கேராத விவவுடலையினே யறுத்தருளப்
பாராத தெனனே பகா

(ங)

தனை = பிதாவும், நறைய = வாதஸஸ்யத்தையுடைய அனனையும், தாரம = மனைவியும், கனயா = புதலவருட, பெருஞ்செல்வம் = மஹைஸரவாயுமும், என்றமக்கு = அஸமத்திகளுக்கு, நீயே = தேவரீரே, (ஆகிண்டீ) எகிராசா = யதீதாரே! இதை = இவவாறான, நிலைக்கு = நிஷ்டைக்கு, ஏராத = சேராத, இவவுடலை = இநதசரீரத்தை, இனனே = இப்போதே அறுத்து = சே(நீ)தித்து, அருள = ஈருபைசெய்ய, பாராதது = கடாக்கியாதது, எனனே = யாதுகாரணமோ? பகா = உரைசெய்தருளவேணமெ

(ங)

(வயா-ம) யதிகளுக்கு நாதரனவரே! (க) “சேலேயகண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமுமனமக்களுமேலாததாயத்தநதையுமவரேயினியாவாரே” என்றும், (உ) “ஸ்வீயஸூதா-தவமேவமாதாச” இகயாதி யாலும் சொல்லுகிறபடியே ஹிதபரணபிதாவும் பிரியபரையான மாதாவும் போகையயான ஸதரீயும் நிரயநிஸ்தாகரான புத்திரரும் மறறும் ஸகலவிதபுருஷாததஸாதநமான மஹைஸரவாயமுமெல்லாம் தேவாக்குரரியப்பதியான பெரியபெருமாளேயாகிருப்போலே (ங) “ஸ்வீயஸூதா-தவமேவமாதாச” இதயாதிபடியே அடியேனுக்கிவைவெல்லாம் தேவரே, வஸதுஸதிதி இதுவாயிருக்க, இநதநிஷ்டைக்கதருப்பினறியே விரோதியாயிருக்கிற இநதகேஹத்தை காலாநதரே கழிக்கிறோமென்றமல விபரீதஜ்ஞாநஜகமாகையாலே இத்தைக கழிச்சகவேனுமென்றபேக்கிக்கிற விநதிவஸத்திலதானே சே(நீ)தித்தருளாத திருவுள்ளத்தாலே போகக்கடாணுகி

ருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அதை ஸாவஜஞரானதேவரே அருளிச்செய்யவேணும், அதுவருத்தமாயிருந்ததோ, அதுகருமொருகால சிந்தையையும் ததனை யன்றோவுள்ளது நல்லென்கிறவிததை எல்லாத்திலுங் கூட்டிக்கொள்ளவுமாம் (௨)

(அ-கை) கீழே விரோதியாக வருளிச்செய்த தேஹந தன்னையே ஆதமாவுக்குச் சிறைக்கூடமாக வறுஸநிததி, ததவிமோசகருமவரேயென்று அவாபககனிலே அதை பிராத்திததருளுகிறா.

இநதவுடறசிறை விட்டுப்பொழுது யானேகி
அநதமில் பேரினபததுளாகுவேன—அநதோ!

இரங்காயெதிராசா எனனை யினியுயக்கை

பரங்காணுக குணாநதுபா

(ச)

இநதவுடல=இநதசீரமாகிற, சிறை = காராகருஹத்தை, விட்டு = நீத்து, எப்பொழுது = எப்போது, யான = அடியேன, ஏகி = அச்சிராதி மாககத்தாலே சென்று, அநதம் = முடிவு, இல = இல்லாத, பேரினபத துள = மஹாநதத்தகருள, ஆருவேன = ஆவேன? அநதோ = ஐயோ! இரங்காய = கிருபை செய்தருளி, எதிராசா = யதிசூல ஸாவபெனமரே! எனனை = அடியேனை, இனி = இனிமேல், உயக்கை = ரக்ஷிப்பது, உன கரு = தேவரீருக்கு, பரங்காண = பரமனரே? உணாநது = ஆலோசித்து, பா = பாதத்தருளி (ச)

(வயா-ம) “इन्द्रोऽर्वाङ्-इतिमश्रीरम्” என்றும்படி பராக(५)ர ததமாய “இநதவுடறசிறை” என்று ஆதமாவுக்கு காராகருஹம் போலே பந்தமாயிருக்கிற தேஹபந்தம் முகதமாய எப்போதுதான் நானாச்சிராதி மாககத்தாலே சென்று * அநதமில் பேரினபதத்தடிய ரோமி ஒருகோவையாய, நிர்திஸ்யாநதஜந்மானவாகள பரிஷதந தாப்பாவததையுடையனாய ஸைஸாரவெக்காயமதட்டாதபடியாகக் கூடவேன? அயயோ! யதிகளுக்கு நாதரான நீ அகதிகளுக்கு பிரங்கியருளவேண்டாவோ?, ஈஸவரஹம்கூட ‘க்ஷிபாமி’ என்று கைவிட்டவரவைச்சிறையானவடியேனை யினியுஜ்ஜீவிப்பிதது ரக்ஷிக கை * பலலுபிராகுமவீடளிப்பானாயவதரித்த தேவாககே பரங்கா ஹம் இவவாததத்தைத் திருவுள்ளமபற்றிப் பாதத்தருளி. (ச)

(அ-கை) கீழ் “உணாநதுபா” என்கிறஸம்பந்தமானேது? நீ அவாஜநீயராகைக்கு ஹேதுவேதென்று அவாகக்குக் கருத்தாக,

அகதைசிதாபுரமுகத்தாலே வெளியிடாநின்றகொண்டு தேவாக்க
வாஜநீயனென்கொரா

தனபுதலவன் கூடாமல தானபுசிக்ரும போகத்தால

இனபுறுமோ தநதைககெதிராசா—உனபுதலவன

அன்றே யானுரையாயாதலா லுனபோகம்

நன்றோவெனை யொழிந்தநாளா

(15)

தன் = தன்னுடைய, புதல்வன் = புதரன், கூடாமல் = கூடாத
போது, தானபுரிக்கும் = தான் அநுபவிக்கும், போகத்தால = ஐயுவாயாதி
போகத்தாலே, தந்தைக்கு = பிதாவுக்கு, இன்பம் = ஆநந்தம், உறுமோ =
உண்டாகுமோ? (ஆதலால்) எதிராசா = எம்பெருமானாரே! உன் =
தந்தையாகிய தேவருடைய, புதல்வன் = புதரன், யான் = அடியேன்
அன்றோ = அல்லவோ? உரையாய = பகாந்தருளீர், ஆதலால் = ஆகையா
லே, உன்போகம் = தேவருடைய போகம், என்யொழிந்தான் = அடி
யேனை யொழிந்ததிவனம், நன்றோ = நல்லதாமோ? ஸரஸ்வாயிருக்குமோ?
(அப்படி யிராதிகையால் அடியேனையும் அருளப்பாடிட்டு அழைத்துக்
கொண்டருளவேணும்) (10)

(15)

[illegible]

(5)

(அ-கை) “உனபோகமநனரோவெனையொழிந்தநாள” என்று நம்பேரிலேபழியிடாதினமீ, காலகரமததிலே அதுககிடான்பாகம

வினேந்தவாதே புப்படியே செய்கிறோமென்று திருவுள்ளக்கருத
தாச, அது ஆறுகூலானாக்களன்றோ படியாம, பரதிநிலனை
வெனக்கு அரைண்ணமதாமுகமும பரதிநிலமெ வைவிஞ்சி
வரும, ஆகையால் ஹேயகுணவ, தத(ர்)கமான தேஹத்தை ததபூ
வமே போக்குமபடிபண்ணி யருளவேணுமென்குறா

வேம்புமுறபுக கைபுமிசுவதுபோல வெவவினையேன
திமபமுறந தேசமுற்றிச்செல்லுங்கால—ஆம்பரிசால்
ஏறகவேசிந்தித் தெதிராசா விவவுடலை
தீர்க்கவேயானவழிசெய- (௬)

வேபு = வேப்பமாமானது, முற்ற = முற்றமுற்ற, கைபுமிசு
வதுபோல = (நாளதோறும்) கைபே வஞ்சி வருமாபோலே, வெவவினை
யேன = கருர காமாவயிருக்கற அடியேனுடைய, தேசமுற்றி = சாரம்
முற்றி, செல்லுங்கால = விருத்தியடையாநிறகையில், திமபு = துஷ்கா
மங்களே, முற்றும் = அதிகமாம், (ஆகையால்) ஆம்பரிசால்-ஸவருபஸத்தை
யுண்டாம் பரசாரத்திலே, ஏறகவேசிந்தித்து = முற்கோல்சிந்தித்து, என்
ராசா = யதிகஞ்சு ராதாரணவரே! இவவுடலை = இந்த ஹேய ஸமுதாய
மான தேஹத்தை, தீர்க்கவேயான = முடிக்கக்ககான, வழி = உபாயம்,
செய = செயதருள வேணும் (எதிராசாவென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவு
மாம்) (௬)

(வயா-ம) ஸரஸமான கருமபாசிலிறே நாளதோறும் முற்ற
முற்றரஸமேறிவருவது, விரஸமானவேம்புமுற்றமுற்ற நாளதோ
றும் அந்தவிரஸமானகைப்பே விஞ்சிவருமாபோலே, எனனுடைய
தேஹமானது காலகரமத்திலே பகவமான்காட்டில் கருரகாமாவா
யிருக்கிற வென்னுடைய ஹேயகுணமே அதிகமாம் ஆகையாலிது
ஸவருபஸத்தை புண்டாம் பரசாரத்திலே முற்கோலிச்சிந்தித்து, யதி
கஞ்சு ராதாரணவரே! இந்த ஹேயஸமுதாயமான தேஹத்தை
முடிக்கக்ககையான உபாயஞ்செயதருளவேணும், வழி உபாயம்
யதிராசா வென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம் (௬)

(அ-கை) உமமுடைந்தோஷத்தை யேறகவே முற்கோலிநாம்
போக்குகைக்கு பரபதியேது? நீதாம் ஸவகாயத்திலுஞ்ஞாய
அஸகதராயிருந்திரோவென்ன, ஸதந்தயபரணை தனகாயத்துக்கு

வேண்டுமாவ தானேசெய்துகொள்ளிலன்றோ தேவாசு நிகயஸ
கந்தயமானவடியேனும் ஸவகாயததுக்கு கூமனாய செய்துகொள
வகெனகொ

அன்னகுடிநீரருந்தி முலையுணகுழவி

தன்னுடையநோபைத் தவிராளோ — எனனே !

எனக்காவெதிராசா வெல்லாநிச்சயதால

உனசுது தாமுவோவுரை

(எ)

அனனே = பரணையினிடத்திலே அதய தவாசஸலய யுகைதயான மய
தாவானவள, குடிநீரருந்தி = பரணைக்கு ஏதேனுமொரு பிணியுண்டாறால்,
இது நம குறையாலேவந்தென்று(தான) தாஹதீததமுதலான வறறை
ஒளவத்ததுக்கு விரோதியாமலபருகி, முலையுணகுழவி தன்னுடைய = ஸவ
போஷயமா யிருக்கிற ஸதந்சயபரணையினுடைய, நோபை = வயாதி
யை, தவிராளோ = போக்காளோ? எனனே! = இதென்ன ஆசாயம்!
எனக்கா = அடியேனுக்காக, (மாத்ருவத் வதஸஸரான தேவருக்கு நிதய
ஸதந்சயனயிருக்கிற வடியேனுக்காக) எதிராசா = எதிர்ப்பாடு! எல்லா
நிச்சயதால = அடியேனுல் அதுவட்டையாமஸமா யிருப்பனவைகளைல்லாத
தையும் நீரதுஷ்டிதது ரகிததால, உனசுதுதாமுவோ = தேவருக்கது
அவதயாமோ? தேஜஸகரமாயிருப்ப நொன்றனன்றோ? உரை = பகா
(இவ்வாததத்தை அஜ்ஞனா வெனனைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேண்டுமோ?
ஸாவஜ்ஞரான தேவா தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? எனகிறா

(வயா-ம) அதாவது பரணையினிடத்திலே அகயநதவாகஸலய
யுகைதயான மாகாவானவள ஒளவத்தஸைவக்கும் கூமமன்றிசிகை
அதயநதம் ஸாஸாயுகதமாய ஸவபோஷயமாயிருக்கிற ஸதநதய
பரணைக்கும் ஏதேனுமொரு வனுக்கம் உண்டாறால், இதுநமகுறை
யாலே வந்தென்று தானுநீர முதலான ஒளவகஸைவையைப்
பணணி அநினுடைய வனுக்கத்தைத் தவிராக்குமே அப்படியே
மாத்ருவத்வதஸஸரான தேவாசு நிகயஸதந்சயமாயிருக்கிறவடி
யேனுக்காக யதிகஞாசு நாதரானவரே! அடியேனுல் அதுவட்டே
யாமஸமாயிருப்பனவைகளைல்லாததைப் மதுஷ்டிதது ரகிததால
தேவாசு அவதயமன்றே! தேஜஸகரமாயிருப்பதொன்றனன்றோ?
இவ்வாததத்தை, அஜ்ஞனா வெனனைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேண்டு
மோ? ஸாவஜ்ஞரானதேவா தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இதென்ன
வாஸாயம்! அருதுதல் = உண்டல்

ஆசாபிமாநமாவது, இவையொன்றுக்கும் ஸகதியினரிக
கே இருப்பாடு நவனைக்குறித்து விவனுடைய விழவைபும, இவ
னைப்பெற்றால் ஸபவானுகுணடான பரிதியையும் நுலநதித்து, ஸத
நகதயபரணைக்கு வியாகிபுணடானால், தனகுமையு க நினைத்துத்
தான ஒளவுதலேவைபணனும மாதாவைப்போலே இவனுககாக
கான, உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல பரமதயாஸ்வான
மஹாபாகவாதாபிமாநத்திலொதுங்கி, (க) “வல்லபரிசுவருளிப்பேரே
துகாண்டி” என்று சொல்லுகிறபடிய, “ஸகலபரவருத்திரிவரு
திகநம, அவனிடவழககாகுதை” என்றமளவாகவருளிச்செய்த
கிவயஸூகதிபாயத்து இவரிப்படியருளிச்செய்தது (எ)

(அ-க) கீழ்பரவருத்திரிவருத்திகளுக்கு க்ஷமமன்றிக்
யிருக்கிற ஸதநகதயபரணையை மாதாரக்ஷிக்குமாபோலே உமமை
யும் ரக்ஷிக்கவேனுமென்று, பராபதிசொல்லாநின்ற பரவருத்திரி
நிவருத்திகளுக்கு குக்ஷமாய ஸதகாமங்களினுடைய நிவருத்தியிலும்,
அஸதகாமங்களினுடைய பரவருத்தியிலும் நிரதராய, ஸவவிநா
ஸகதை விநாததுக்கொளங்கிற உமமை நமமாலரக்ஷிக்கப்போமோ
என்று எம்பெருமானாகுத்திருவுள்ளமாகக்கருதி, அப்படியானால்
லும், அடியேனைக் காததூரக்ஷியாதபோது தேவாககே அவதயமா
மெனனுமத்தை ஸதிதாஸநமாக வருளிச்செய்குறா

தனகுழவீவானகிணறறை சாரத்திருக்க கண்டிருந்தாள
என்பதன்றேவனனை பழியேற்கின்றாள்—நனகுணரில
என்னாலெயனஞ்சமேலு மெதிராசா
உனளுலே யாழறவையோரா (அ)

(ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட பரணையினுடைய தூமரணமெல்லாம் மாதா
வினுடைய அஜாகரதையிலாவந்ததாக அவளுக்கு தோஷத்தை ஸாஸத
ரம விதிக்கையால்)

தனகுழவீ=தன்னுடையசிக, வானகிணறறை = பெருமைபொரு
தியகிணறறினருகில, சாரத்திருக்க=சோநதிருக்க, கண்டிருந்தாள=பாத
துச்சகையாதிருந்தாள, என்பதன்றே = ஏனதல்லவோ, அனனை=தாய்
பழி=அபவாதத்தை, ஏற்கின்றாள்=அடைகின்றாள், நனகுணரில=நன
ருக விசாரிக்குளவில, என்னாலே = பாபமாகிற படுகுழியைக்கிடமின

வென்னாலே, என்கமேலும் = எனனுடைய நாடகத்தைவினைத்துக்கொள்ளப் பாதசேனையாகிலும், எதிமகா = யதிகட்கு நாதரானவரே! உன்னாலே = தேவராலே, ஆம் = ஆகிற, உறவை = ஸம்பந்தத்தை, ஓர் = விசாரித்தருளீர்

(அ)

(வயா-ம) அகர்வது அஞ்சவயஸஸுகருடபட்ட பரஜைபிறுடைய தூமரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அவதாரத்தாலே வந்ததாக அவஞ்சு குஸாஸ்தரமகோஷம் விதிகைபாலே, அபபடிவாராமல் கண்ணிலே வெண்ணைபிட்டு நோக்கவேணுமிதே மாதாவுக்கு, ஆகையாலே தன்னுடைய முகத்திலுள்ள பரஜையானது தனக்கு நாடகரமென்றறியாமல், தன்னளவனறிகளே அமுதகாலும் அகலகாலும் பெருந்திருப்பதானகிணற்றை ஆஸநமாசவி நகரகண்ணி, அதை பரதிஷேகியாம் லுபேஷித்திருந்தாளென்கிற மாதரமகொண்டனறே, அந்தமாதாவானவள் அபவாதம் பராபகையாகாரின்முன், அபபடியே நன்குகிருபிச்சகில, பாபங்களாசிற பகிருழியைக் கட்டி நின்ற என்னாலே ஸவவிநாஸத்தை வினைத்துக்கொள்ளப்பாதசேனையாகிலும், அதை நிஷேதித்து ரக்ஷிக்கவேணும்படி, யதிஸ்ருக்கு நாதரான தேவராலேபுண்டாம் ஸம்பந்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும் இதனால் ஸம்பந்தமடியாக ஸாவதஸாபியும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்றாகருத்து (க) “இத்ததாயிராமாநுசன்” என்கிற திவ்யஸூக்தியும், “பிரஜைபைச கிணற்றின்கரையில் நின்றும் வாங்காக்கொழிந்தால் தாயேதள்ளினாலெனக்கூடவதிதே” என்கிற திவ்யஸூக்தியுமாயத்திதுக்காகும்

(அ)

(அ-கை) (உ) “நோற்றேனப்பலபிறவி” என்கிறபடியே, நீரும் முடையதுஷ்காமத்தாலே இஜ்ஜனமமேயனறிகளே இன்னமும சிலஜநம் எடுக்கவேண்டுமடியாய் இப்படி கைகழிந்திருக்கிறவுமக்கு எம்பெருமானாராலேசெய்து தலைசுட்டலாவதெனென்று பாரஸ்வஸதருக்குக் கருத்தாக, அபபடியானாலும் அடியேனுகாக வினன்மும அவகரித்து ரக்ஷித்தருளுவரென்கிறார்

(ச) திருவாய்மொழிதனியன் (உ) தி-மொ-க சு அ

கூபத்திலவீழுங்குழுவியுடன் குதித்தவ
வாபத்தைநீக்குமந்த வண்ணிபோல—பாபத்தால
யானபிறப்பேனெனும் மினி யெநகை பெதிராசன
தானபிறக்குமெனனை யுயப்பதா (க)

கூபத்தில்=கிணற்றில், வீழும்=வீழுகின்ற, குழுவியுடன் குதித்து—
சிகுவோடேகூட குதித்து, அவ்வாபத்தை=அவவிடரை, நீசும்=போ
குதின்ற, அந்த அண்ணிபோல=அந்தமாதாவைப்போலே, பாபத்தால்=
அடியேனபண்ணின பாபத்தாலே, யானபிறப்பேனெனும்=அடியேன இ
ன்னும்கி சிலஜமமெடுக்குமபடி யானேனுகிலும், எதை = அடியேனாக
குப பிதாவாகிய, எதிராசன = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானா,
எண்ணை = அடியேனை, உயப்பதா = உஜ்ஜீவப்பிக்கைக்காக, தான பிறக்
கு = தாம் திருவவதரித்தருளுவா (க)

(வ-யா) அதாவது கிணற்றிலேவிழுந்தபின் பன்றிகளே சமூகந
தமுமல நின்ற, பேதைக்குழுவியென்னுமபடியான முகத(ஈ)பா
ஜையுடனேகூடக்குதித்தெடுத்து, அதிநவதாரத்தாலே வந்தவா
பத்தைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும் ஸநேஹபுகதைபான அந்தமாதாவைப்
போலே (க) “சரணமாகுமதனதாளடைந்தாராகெல்லாம், மரணமா
லை வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான” என்கிறபடியே, ஏதச்சரீராவ
ஸாதத்தில் மோக்ஷமாம்படியான பாபத்திவைபவத்தையும் அழி
த்து, நானபண்ணின பாபத்தாலே இன்னமும் சிலஜமங்களை
பெடுக்குமபடியாய் ஆனேனையாகிலும், இனிதுபபடி கைகழிந்தபின்
பெணக்கு அந்ராய யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானா நான
பிறந்த ஜனமத்துக்கிடாக, தாமுமெனனை யுத்தரிப்பிப்பதாக, “எதி
ராகுழல்புகு அவகரித்தருளுவா ஆகையால் அதில் எனக்கொரு
நிப்பந்தமில்லை உடமைக்கொருமுழுகு, உடையவனாக குடை
மைபெறுந்தனையும் முழுகவேண்டுமபடியிதே யிருப்பது (க)

(அ-கை) எம்பெருமானா, திருவடிகளையகன்று, அந்மநஸ
கராயிருக்கையாலே யன்றோ ஜனமத்துக்கடியான காமம் புகுந
வது இனி அந்தபரவைகமில்லாதபடி அவாதிருவடிகளைப் பொருந
திவாழென்று தனதருவாளத்தைக் குறித்தருளுகிறா.

பூமுகள்கோன்தென்னரங்கா பூங்குழற்குப்பாதுகமாப
காமகி முஞ்செலவச்சடகோபா—தேமலாகதாட
கேயநதியியடாதுகமா மெநதையிராமாறுசனை
வாயநதெனது நெஞ்சமேவாழ

(௬)

பூமுகள் = புஷ்பத்திலே பரிமன் மொரு வடிவு கொண்டாப்போலே
யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு, கோன் = வல்லபரான, தென்னரங்கா =
பெரிய பெருமானுடைய, பூங்குழற்கு நிரதிசய போகயமான திருவடிக்
தாமரைகளுக்கு, பாதுகமாய் = பாதுகைகளாய், (அததாலே) காமகிழம் =
தாம ஆக்கிக்கும், செலவ = ஸாதவிகஜ்ஜ ஸம்பத்தான, சடகோபா = நம
மாழ்வாருடைய, தேனம்பா = மதுஸயந்தியான புஷ்பமென்னலாமபடியான,
தானுக்கு = நிரதிசய போகமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, வயந்து = பெ
ருந்தி, இனிய = பரியமான, பாதுகமாய் = திருவடிகளையாய், எதை =
அடியேனுக்குத் தந்தையாய், அடியேனுடைய ஸவரூபஸ்ததைக்குக் கார
ணபூதரான, இராமாறுசனை = இராமாறுசனென்று நிரூபகாமத்தை
யுடையரான எம்பெருமானாரை, வாயந்து = அறியித்த, எனது நெஞ்ச
மே = எனக்கு பவயமான மனஸஸே, வாழ = இதை ஸம்பத்ததப் பெற்று
வாழ

(௮)

(வயா-ம) (௧) “பூமன்னுமாதுபொருந்தியமார்பன்” இதயாதிப
படியே, புஷ்பத்திலே பரிமன் ஒருவடிவிகொண்டாப்போலே யிரு
க்கிற பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமானுடைய
நிரதிசயபோகயமான *பூவாரசுழல்களுக்கு (௨) “அடக்கிழமாந்து
புகுநகை” என்று பூச்சடகோபைய, இப்படி *முகிலவண்ணனடி
யையடைந்து அததாலே (௩) “உறறேனுக்கந்துபணிசெய்து” என
னுமபடி தாமஹாஷிக்கும் ஸாதவிக ஜநஸம்பத்தான நமமாழ்வாரு
டைய வகுளாபிராமமாய், மதுஸயந்தியான புஷ்பமென்றலாமபடி
நிரதிசய போகயமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஸவரூபராதமா
கையாலே அதுரூபமாய் (௪) “மேவினெனவெப்பானம்” என
னுமபடி பொருந்தி அதயந்தாபிமத்தமான திருவடிகளையாய், என
னுடைய ஸவரூபஸ்ததைக்குக் காரணபூதராய், இராமாறுசனென்
று நிரூபகத்தைபுடையரான வெம்பெருமானாரை (௫) “இராமாறு
சனசரணாவிந்தம் நாமன்னிவாழநெஞ்சே” என்கிறபடியே, எனக்கு
பவயமான, மனஸஸே! அநநபரயோஜநகையாலே பாதரேகைபோ
லேகிடடி இநகஸம்பத்தைப்பெற்றவாழ இததாலெம்பெருமானாரை

(௬) இரா-தூ-க- (௨) தி வாய-க ௩0 ௧0 (௩) தி-வாய-க ௦-௦ (௪) களேஷ-௨

திருவடிகளில் பராவணயததககெலலை நிலம் இவரானதயாலே,அவா
கிருவடிகளில்களும் யதீர்திரபரவணரென்று நிருபகமாக வேணு
மிதே ‘ செலவசசடகோபா ’ என்கிறதற்கு (க) “தநமமதீயம்
தவபாதபவகஜம-தர்ஸம்மீணம்மீணம்” என்கிற செலவததைப
பெற்றவராகவுமாம் ஏபகை=பெருநதற்கை, வாயகை=கிடகை

(அ-கை) (உ)“நிழலுமடிதாறுமாறோம்” என்றும், (ங)“மேனி
னேனவனபொன்னடி’ என்றும் (ச) “ராமாநுஜபகசசாயா” என்றும் பேசும்படி, அதுபரதபரதநதாராய வாழ்
மவாகா பேறறைபெற்றவேணுமென்று அபேகையாகின்றி அது
நமக்கு அத்யந்தமநதாருகரான வடுகநம்பிபோல வராககனரே வித
திப்பதென்று திருவுள்ளகருந்தாக, அப்படியே தவததநயதேவ
ரான வடுகநம்பி நிஷ்டையை யடியேனுக்குமுண்டாகி, யாவதாதம்
பாவி அடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறா

உன்னையொழிய வொருதெய்வம் மற்றறியா
மன்னுபுகழ்சோ வடுகநம்பி—தன்னிலையை
என்றனக்கு நீ தந்தெதிராசா வெநநாளும்
உன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகருது (கங)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! உன்னையொழிய=தேவரையொழிய,
ஒரு தெய்வமற்றறியா = (தேவாக்கு உத்தேசயரான பெருமானையும் தவ
ததுபவ கைவகாபாதிகளுக்கு நித்யஸ்தருவாகக் கருதி தேவரை யொழிய)
வேறொரு பரதேவதையையு மறியாத, மன்னு=ஸ்திரமான, புகழ=கீர்த
தியை, சோ=அடைந்த, வடுகநம்பிதன்=வடுகநம்பிதம்முடைய, நிலைபை=
சரம்பாவநிஷ்டையை, என்றனக்கு=அதிலேபேசுகூடியுடைய வடியேனுக
கு, நீதந்து = தேவா பரஸுதித்தருளி, எந்நாளும் = ஸாவகாலத்திலும்,
உன்றனக்கே=தேவாக்கே, (ரஸாவஹமாமபி) ஆட்கொள உகந்து =
உகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும் (கக)

(வ-உ) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழியதேவாக
குத்தேசயரான பெரியபெருமானையும், தவததுபவ கைவகாயாதி
களுக்கு நித்யஸ்தருவாகக் கருதி, தேவரையொழிய வேறொருபா

(க) ஸதோ-ரதம் (உ)பெரியதிருவ-நக (ங) கண்ணி உ
(=) எம்பாருணியன

கொடைதர்ப்பு மயிபாதிருப்பாராய அதகாலே ஸவருபாநுரூப
மான யஸஸைப்பராபதராய, இருசரையரனறிசகே பெருமதிப்ப
ராபிருக்கிற வடுகநம்பி தமமுடைய சரம்பாவநிஷ்டையை அதில
பேணையையுடைய வடியேனுக்கு பரஸாதித்தருளி, (ச) “எனக்கே
யாட்செய பெக்காலததும்”, எனிறபடியே தேவாக்கே ரஸாவஹ
மாமபடி, ஸாவகாலததிலு முகப்போடே அடிமைகொண்டரு
வேணும் அவகேபோகிலும் அவருநதவடிவையேமயாச வேணு
மென்று கருத்து மனனுநிலைசோ வடுகநம்பி யென்று பாடமான
போது, பொருநதியிருக்கிற சரம்பாவநிஷ்டையாகவுமாம் (கக)

(அ-கை) நீர்சொல்லுசிறவருந தேவைகளெல்லாம் நாம் செய
கைக்கடியான கருவணடோ வென்றவருக்குக் கருததாக, உண
டென்று, பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸம்பந்தம்பெற்றபரகாரத்தை
பரகாசிப்பிக்கொ

தேசநதிகழுந திருவாய மொழிப்பிள்ளை

மாசிலதிருமலை யாழ்வா ரெனனை—நேசத்தால

எப்படியே யெண்ணி நினபால சோத்தா ரெதிராசா

அப்படியே நீசெயதருள

(கஉ)

தேசம் = திகதேசங்களெல்லாம், திகழும் = பரகாசிக்கும்படியான
பரபாவத்தை யுடையராய, திருவாயமொழிப்பிள்ளை = திருவாயமொழி
யோடடை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாக வுடையராய, மாசில=தம்
மிடத்திலே ஆசாயதவத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுநகை முதலான கருந
நிஷித்தமான மாசிலலாமலிருக்கிற, திருமலையாழ்வா = ஸ்ரீஸைலநாதா,
எனனை=தமமுடைய தயாபாசரமான வடியேனை, நேசத்தால்=கருணாபரி
ணாமரூபமான ஸவேஹத்தாலே, எப்படியே யெண்ணி = இவனெப்படி
யானால் உஜ்ஜீவீபபனென்று விசாரித்து, நினபால்=பராபத சேஷியான
தேவாதிருவடிகளிலே, சோத்தா = சோத்தருளினாரோ? எதிராசா =
எம்பெருமானாரே! அப்படியே நீ செயதருள=அப்படியே தேவரும் திரு
வுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவீபித்தருளவேணும் (கஉ)

(வ-ம) ஆழ்வாருடையவும் அவரடிபணிநதுயநத தேவருடை
யவும் அஸேஷஸேஷவருத்தியிலு மநவிகராய, ஜனாநபகதி விரக

தயாதிகளாலும் பூணராய, அகதாலே “திருவுடைமன்னரிலதேசு
டையார” என்று பேசும்படியான பெருமையையுடையவராகயா
லே, திகேதசன்களெல்லாம் பிரகாசிகுமபடியான பரபாவத்தையு
டையராய, திருவாய்மொழியோடடை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு
கீர்பகமாகவுடையராய, தம்மிடத்திலே ஆசாயகவத்தை யேறி
டடுக்கொள்ளுகை முதலான கருநிஷித்தமான மாசினறிகடே யிரு
பபாராதிருக்கிற பூரணநாதன் தம்முடைய தபாபாதரமானவென
னை, கருணாபரிணாமரூபமான ஸநேஹத்தினாலே, இவனெப்படியான
உஜ்ஜீவிகதுமென்று விசாரித்து, பராபதஸேஷிபான தேவா திரு
வடிகளிலே சோதகருளினா அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம்
பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும் (௪௨)

(அ-கை) தாம் நிபந்தித்தபடிகளெல்லாம் கெட்டருளும்
படி ஸுலபரான வெம்பெருமானுடைய வெள்ளநதாயாதிகளிலே
தோற்றுத்தாம் மங்களாஸாஸநம்பண்ணி, அவ்வளவில் நிலலாதே
ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும்சென்று அத்தாலபெற்ற பேற்றை அநய
பரோகதியாலே யருளிச்செய்குறா

எதிராசனவாழி யெதிராசனவாழி
எதிராசனவாழி பெனறெனறேத்திசு—சதிராக
வாழ்வாரகள தாளிணைக்கீழ வாழ்வாரகள பெற்றறிவொ
ஆழ்வாரகள தங்களுள (கா)

எதிராசனவாழி எதிராசனவாழி எதிராசனவாழி = யதிராசருக்கு
மங்களமுண்டாருக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாருக - யதிராசருக்கு
மங்களமுண்டாருக, எனறென்று = இப்படி பலகாலும் சொல்லி, ஏத்தி =
ஸுத்தித்து, சதிராக = ஸாமாத த்யமாக, வாழ்வாரகள = வாழும்வார்களுடைய,
தாளிணைக்கீழ = திருவடிகளின்கீழே, வாழ்வாரகள = வாழும்வார்கள, ஆழ
வாரகள தங்களுள = ஆழ்வார்கள பதினமருடைய வருளையும், பெற்றறி
வா = பத்தும் பத்தாகப் பெற்றறிவொகள (கக)

(வயா-ம) அவா தாம் திருப்பல்லாண்டுமுதேந பஹுபரகார
மாக பகவதவிஷயத்திலே மங்களாஸாஸநம்பண்ணுமதெல்லாம், தா
மிவவிஷயத்திலே, “எதிராசனவாழி” என்றுதுடங்கி அதையே

பலகாலமசொல்லி ஸதுதித்து, (ச) “அடியேனசத்ராததேநினதே” என்கிறபடியே, சரம்பாவத்திலே நிஷ்டராய, அததாலே ஸாமாததய மாகவாழும்வாகளுடைய திருவடிகளினகீழ், தாயநிழலிலே யொதுங்குமாபோலே யொதுங்கி, (உ) “நினதாளிணைகீழ்வாழ்சி” என னுமபடியதுவே வாழ்வாக வாழும்வாகள் *மயாலறமநிலமருளப பெறறவாகளாய், அததாலே *அருள்கொண்டாடுமடியவராய், அதிலும், (ங) *எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றுமேவுமனதகனராயி ருக்கிற வாழ்வாகள் பதினமருடையவருளையும், பத்துமபகதாகப பெற்றுவிடுவாகள் (ச) “ஈசுண்டகைநீ-தஸ்மாமதயேந” எனனக கடவதிதே இததாலிவாகளுக்கு சரமாவதிதாஸயம் நிலைநிற்கும் படி கடைக்கிப்பாகளென்றபடி முதல்பாட்டிலே மங்களாஸாஸந பரருடைய ஸம்பநதஸம்பநதிகளை *அயாவறுமமராகள் ஆதரிப்ப ரென்றா இதில அவர்களை *மயாவறமநிலமருளப பெறறவாகளா தரிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறா (கரு)

(அ-கை) “தேசநதிகமும்” என்கிறபாட்டோடே இப்பாட் டுக்கு ஸங்கதி நடுவிலபாட்டு பராஸங்கிகம் உமமுடைய வாசாராய, நம்பக்கலிலே யாஸாரிப்பித்த வந்தவாஸாயணமே, உமமுடைய பேற்றுகு ஸாதநமாகச சொல்லாநின்றீர் அந்தவாஸாயணபலம் போருமோ? ஏதேனும் பேற்றுகுடலான வதிகாரஸம்பத்து உம் பக்கலிலே வேண்டாவோவென்று, மீளவும் எம்பெருமானாகுத்த திருவுள்ளக்கருத்தாக வதுக்கிடான வதிகாரமுண்டாகில், தேவரை யபேக்ஷிக்கவேணுமோ? அப்படிப்பட்ட யோசயதையிலலாதாக கன்றோ தேவரை யபேக்ஷிக்கவேண்டுவது ஆகையால், அதிகார ஸாஸ்யரான வகதிகளை தேவரீர் ரக்ஷிப்பாவிடில் வேறு புகலுண்டோ வென்கிறா

அதிகாரமுண்டே லரங்கிரங்காரோ

அதிகார மிலலாதாக்கன்றோ—எதிரசர்

நீயிரங்கவேண்டுவது நீயுமதிகாரிகளுக

கேயிரங்கி லென செயவோம் யாம்

(கரு)

(க) கண்ணி (உ) தி-வாய் ௩-௨-௪ (ங) பெருமான்திரு உ. கரு

(ச) ர-ஸதக-௪ ௩

அதிகாரமுண்டேல=ஜஞ்ஞாதுஷ்டாந பூததீயாகிற அதிகாரமுண்டானால், அரங்கிரங்காரோ=பெரியபெருமான இரங்கியருளாரோ? அதிகார மிலலாதாககன்றோ = அப்படிப்பட்ட அதிகார மிலலாதவாகளுக்கன்றோ, எதிராசா=எம்பெருமானாரே! நீயிரங்கவேண்டுமென = தேவரீரிடமிருந்திருந்த வேண்டுமென, நீயும் திகாரிகளுக்கேயிரங்கில = கதியற்றவர்களுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரும் அதிகார ஸம்பத்தையுடையவர்களுக்கே கருப்பைபண்ணி ரங்கில, என செய்வோமாயம்=அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸமத்திகள் என்னயோசனையை யுபபாதிக்கக்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்കப்போகிறோம்? (அநதி காலத்தோபாதி யிழந்தே போமித்தனையன்றோ?) (௧௪)

(வ-ம) (௧)“புண்ணந்தழாமேபொருநீரத்திருவரங்காவருளாய” எனறத்தை யாததிதவாகளுக்கு (௨) ‘அருளருடியுநதவன’ என னுமபடி, தாதருபாதிகார முண்டானவாகளுக்கன்றோ பெரியபெருமானிடமிருந்து அப்படிப்பட்ட வதிகாரமில்லாத மாதருபருக்கன்றோ யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரீரிடமிருந்திருந்த வேண்டுமென அகதிகளுக்கு கதியாயிருக்கிற வீதருபஸவபாவரான தேவரு மதிகாரஸம்பத்தை யுடையவர்களுக்கே கருப்பைபண்ணிரங்கில, அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸமத்திகளெனத யோசனையை யுபபாதிக்கக்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்കப்போகிறோம் அநதிகாலத்தோபாதி யிழந்தேபோமித்தனையன்றோ? (௧௫)

(அ ௧௬) (௩)“இராமாநுசனமிக்புண்ணியன்” என னுமபடி பரமதாமிகராயிருக்கிற வவரை யடுத்தித்துப் பழியிடாநின்றோம். நாம் அவர் திருவடிகளை ஸஸநேஹமாக வதுஸநதிகதால் அவர்தாம் யெல்லாம் செயதருளுவராகையாலே, ததவிஷயஸநேஹதாது னடோவென்று ஆனவளவுமபாத்து, அது தமக்கதபா(யு) பிஇலலையென்று விஷணணராகிரா

எம்பெருமானா திருவடிகளே சரணம்

என்பதுவே நாவரைக்கு மிகதாலென—அன்பவாபால

இப்போதளவும் யானென்று காண்கின்றிலேன

எப்போதுண்டாவதினி

(௧௬)

எம்பெருமானா திருவடிகளே சரணம் = எம்சுரு ஸ்வாமியான யதி
ராசருடைய திருவடிகளே ரக்ஷகம், எனபதுவே = என்று சொல்லப்படுகிற
இந்த வாசகத்தையே, நாவுட்கும் = என்றாவானது பரோமமினரிசு சொல்
லாபிற்கும் இததாலென = இததாலென்ன பரோமஜம்? அனபு = பரோம
புரஸஸரமான பகதி, அவாபால் = அவாவிஷயத்தில், இப்போதளவு =
இந்தக் கண்ணபாயத்தமும், யானொன்றாக காண்கின்றிலேன = 'பரோமலேஸ
மற்றிருக்கிற) அடியேனென்றுங் காண்கின்றிலேன, எப்போதுண்டாவதி
னி = இப்போதில்லாதது இனிமேற்போதுண்டாகப்போகிறது' (கடு)

(வ-ம) பிள்ளைகொல்லி காவலதாஸருக்கு ஸவருபோஜ்யீவந
மாயும், ஸோமயாசிபாண்டானுக்கு நிதயபாபமாயுமிருக்கிற "எம்
பெருமானா திருவடிகளேசரணம்" என்று சொல்லப்படுகிற இந்த
வாசகத்தைப்பே, அஹருகயமாக வெநநாவானது சொல்லாநிற்கும்
இப்படி நிஸஸநேஹிபாகத திருநாமம் சொல்லுகிறவிகதாலே, (க)
"சாராததெனசிறகையுனதானிணைச்சீழ்நபு கானமிசவுமகூராதது"
என்கிறபடியே, விஷயாநுதணமாக வென்னுடைய ஸநேஹமானது,
அவ்விஷயத்திலே சாமதஸாபநமான வி-காஸத்தாவும், பரோம
லேஸமற்றிருக்கிற நானகாண்கிறிலேன இனி யிப்போதில்லாத
கெப்போது உண்டாகப்படுகிறது இததாலென்னென்று-நிஸநேஹி
யாகத திருநாமஞ்சொல்லுகிற விகதாநிலன்ன பரோமஜமென்னவு
மாம் அடியிலே "இராமாநுசாயம்" என்று உகதரவாகய தாத
பாயத்தையும், இதில் "எம்பெருமானா திருவடிகளேசரணம்"
என்று பூவவாகய தாதப யகைகபும் வெளிபிட்டருளுகிறா (சடு)

(அகை) நம்பகநுமககாநுகூலயமான பரோம லேஸமில்லா
விடில், பராகுகூலபநிவருத்தி தானுண்டோவென்ன? அதுவுமில்லை
அப்படிப்பட்ட வஜருனாவடியேறுமைய தோஷத்தை போகப
மாகக் கொண்டருளுகிற தேவா திருவடிகளை என்று தானப்பாபிப
பென்னெகிறா

ஆகதி தீதென மற்றதும் பிறாருரைததும்
ஆகாதே செயவ நாகலால் — மோகாநதன
என்று தீதெனனை யிசழே லெதிராசா
என்றுன்னம் சோவனயான

(சச)

ஆகாத்து=ஸததுக்களால் பரிதயஜிக்கப் படுவதான தயாஜபம், ஈதெ
 னறு = இன்னதென்று, அறிந்தம் = தெளியவறிந்தம் பிறாகஞரைத
 து = (இப்படி யறிந்தவனவிற்க்கே) பரோபதேசம் பண்ணியும், ஆகா
 ததே செயவன் = அந்த நிஷித்த கருதபத்தையே நிதயாநுஷ்டாநமாக
 நடத்தாரிற்பன், ஆதலால்=இப்படிச் சொல்லுவதொன்று செய்வதொன
 றுகையாலே, மோகாநதனென்று=மோஹத்தாலே அந்தகனென்று, நினை
 தது=திருவுள்ளம்பற்றி, என்னை=அடியேனை, இகழேல் = உபேக்ஷிக்க
 வேண்டாம், 'எதிராசா=எம்பெருமானாரே! என்று = எப்போது, யான்
 = அடியேன், உன=தேவருடைய, அடி = திருவடிகளை, சோவன் =
 அடையக்கடவேன்? (கக)

(வ-ம) ஸததுக்களால் பரிதயஜிக்கப்படுமதானதயாஜபமின்ன
 தென்று தெளியவறிந்தம், இப்படியறிந்தவனவனவிற்க்கே, பரோப
 தேசம்பண்ணியும், அந்த நிஷித்தகருதயந தனனையே நிதயாநுஷ
 டமாக நடந்தாரிற்பன் இப்படி சொல்லுவதொன்று செய்வதொன
 றுகையாலே, மோஹாநதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி உபேக்ஷியா
 மல் ரக்ஷித்தருளுகிறவரே! இனி யிஸஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணின
 நான் (க)“எந்நாள யானுனை யினிவநதுகூடுவன்” என்கிறபடியே,
 என்று தான் தேவாதிருவடிகளை, அடையக்கடவேன் இனி யிழந
 தேபோமதனையன்றோ, அனற்க்கே இப்படி மோகாநதனாய் முன
 னடிதோனருதே யிருக்கிற வடியேனுககுத தாபபமதிருமபடி, ஸா
 வஜ்ஞான தேவரொருநாளவதிபிட்டுத் தந்தருளவேனுமென்கிற
 ராகவுமாம் (கக)

(அ-கை) கீழநாளவதிபிட்டுத் தந்தருளவேனுமென்று அபே
 க்ஷித்தவிவருக்கு, அப்படியே (க) “மாணமானால்” என்று ஸரீரவி
 யோகஸமயத்திலே பரந்தாமமென்னுந் திவந்தருக்கீரோமென்று, எம்
 பெருமானாகுக்கு கருத்தாகவெண்ணி, இப்படி தருக்கீரோமென்கிற
 தேவரீர் கமிகச்செய்தருளாமல், தாழ்க்கைக்கு ஹேதுவேது என
 கிறார்.

பொல்லாங்குணத்தும் பொதிந்துகொண்டு நனமையிலொன
 றிலலாவெனக்கு மெதிராசா—நல்லாக்கள்

நண்ணுகிருநாடடை நானதருவேனென்ற நீ
தண்ணென நிருக்கிற தென்றான

(கௌ)

பொல்லாவரு = துஷ்கருதங்கள், அனைத்தும் = எல்லாவற்றையும்
பொதித்துகொண்டு = தகட்டில் பதித்தாப்போல பதித்துக்கொண்டு, நன்
மையில் = ஸத கருதங்களில், ஒன்றில்லா = வலவேசமுயில்லாத, எனக்
கூட = அடியேனுக்கும், எதிராசா = எப்பெருமானாரே! நல்லாகள் =
ஸத்பருஷாள், நண்ணும் = அடையத்தக்க, திருநாடடை = பரமபத்
தை, நானதருவேனென்ற நீ = (நமமோடுண்டான ஸமபந்தமடியாக) நா
மே தருகிறோமென்றருளிச்செய்த தேவரீர், 'தண்ணென நிருக்கிறதென
ருன = விளம்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்னகாரணம்? (அநநய
கதியாய அகிஞ்சநஸ்யிருக்கிற வடியேனுக்குப் பரமபத்ததை ஸீகரத்தில
பராபித்தருள் வேணுமென்று கருத்து)

(கௌ)

(வ-ம) (க) “நீசனேனநிறைவொன்றுமில்லை” (உ) “அக்ஷ்ணக்ஷ்
தீக்ஷ-அகருதஸுகருதக்ஷ” இதுபாதிபடியே, அநாதமகுணபரிபூரண
னாய, ஆதமகுணலேஸாகநதரவரிதனாய, அதயநதநிகருஷ்டனாபிருக்
கிற வெண்க்கும் (ங) “டூஷ்ணக்ஷ்ஷ்ணக்ஷ்ஷ்ணக்ஷ்ஷ்ண-பராபய
மாசகிபதாஸதபிஸததவிஷ்ணேபரமமபதம்” என்று ஸததுக்களா
லே பராபிகுமதாயிருக்கிற திருநாடடை, நமமோடுண்டான ஸம
பந்தமடியாக நாமேதருகிறோமென்று அருளிச்செய்த தேவரீர் ரிப
போது தாமததிருக்கைக்கு ஹேதுவெதுதான், வேறேசிலா ரக்ஷ
ருண்டென்றோ? தானே ஸாதநாநுஷ்டாநம பண்ணிவருகிறானென
றோ? எத்தாலேதான் தாமதக்கிறது அநநயகதியாய அகிஞ்சநஸ்யி
ருக்கிற வடியேனுக்கு ஸீகரமாக பராபயதேஸத்தை பராபித்தருள்
வேணுமென்று கருத்து

(கௌ)

(அ-கை) இவருடைய வபேக்ஷித்ததை அவரும செயவாராக
வறுமதிபண்ணியிருக்க, (ச) “அவனருளபெறுமளவாவினிலலாது”
என்கிறபடியே காமபராபதிபற்றாமல், (இ) “ஊரெல்லாமதுஞ்சியிலவ
ஸதையை பராபதராயஎன்னுடைய ஸமஸாரமாகிற *விடியவெந
நரகமான காளராதரிக்கு என்றொரு நலவிடிவு பிறக்குமென்று மீள
வும் *ராமாநுஜதிவாகராரணவவா தமமையே கேட்கிறா

என்றுவிடிவதெனக் கெந்தா யெதிராசா
ஒன்றுமறிகின்றிலே னுரையாய—குன்றமல
இப்படியே யிரதவுயிரக்கென்று மிருளேவினைக்கும்
இப்பவமாம நீண்டவிரவு (கஅ)

எதாய=அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாத
ரானவரே! குன்றமல=குறையாமல, இப்படியே=இந்தபாக்காரமே, இந்த
உயிர்க்கு = இந்த ஆதமவஸ்துவுக்கு, என்றும் = எகாலமும், இருளே
வினைக்கும் = அஜ்ஞாநாதகாரத்தையே வினைக்கும், இப்பவமாய = இதை
ஸமஸாரமாகிற, நீண்டவிரவு = பெரிய நீளிரவு-காளராதரி, என்று விடி
வதெனக்கு = அஜ்ஞாநாதகாரத்தி லகப்படிகொண்டு வழிதெரியா
மல திகைத்துக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுக்கு ராமாதுஜ திவாகராகிய
தேவருடையதாஸ்யோக்யமான ஸுபரபாதமாக எப்போதானும்? ஒன்று
மறிகின்றிலேன = ஏதத் விஷயமான பரதிகரியை யொன்றுமறிகின்றிலே
ன, உரையாய = ஸாவஜ்ஞரான தேவா இதுகொரு ஸவீடிவு கண்ட
ருளிச் செய்யவேணும். (கஅ)

(வ-ம) எனக்கு ஜநகராய யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தன்
னுடைய வாகாரத்தில் சற்றும் குறைதலின்றிகடிகே, ஏவமவிதஞ்
பேண் விதவாதமாவுக்கு ஸாவகாலத்திலும் ஜ்ஞாநோதய லேஸா
மினறிகடிகே அஜ்ஞாநாதகாரத்தையே வினைப்பதான (க) “ஃயுர்ஜீவ
ஃபவதுகிம்” எனனுமபடி ஸமஸாரமாகிற பெரியநீளிரவானது,
(க) “ஃயுர்ஜீவஃயுர்ஜீவஃ-அவிவேககநாததிசமுடிகே” இதயாதிபபடி
யே பதஸகலிதைய வழிதிகைத்தலமருகின்ற வெனக்கு எந்த
காலம் தவததாஸ்யோக்யமான ஸுபரபாதமுண்டாவது! அஜ்
ஞாநகிமிராதனுன நான், ஏதத்விஷயமான பரதிகரியை யொன்று
மறிகின்றிலேன (உ) “நிஷங்குமகிஷங்கு-நிஷங்குமகிஷங்கு-நிஷங்குமகிஷங்கு-
யாஸாவரீபாலஸாய” எனனுமபடி ஸாவஜ்ஞரான தேவா (ங)
“ஸுபரபாததயாஜநீ” எனனுமபடி இதுக்கு ஒரு
விடிவுண்டருளிச்செய்யவேணும் குன்றுதல=குறைதல, பவம்=
ஸமஸாரம் (கஅ)

(அ-கை) கீழ் ஸமஸாரமாகிற காளராததிரிகு அவிதிகண்ட
ருளிச்செய்ய வேணுமென்றா இதில் ததகாராயமான தேஹகிக

கரதை முகலான வென்னுடைய நிஹீநவயாபாரமும், தேவாககவத யாவஹமன்றோ வென்கிறா

அலலும பகலும் யானாககை வழியுமுன்று
செலலுமதுன தேசுகுத்தீ வகனறோ—நல்லாகன,
தந்தனயா நீசாககாட செயயச சகிப்பரோ
எதை யெதிராசாவிசை (சக)

அலலும பகலும் = இரலும பகலும், யான = அடிமேன, ஆகை வழியுமுன்று = சரீரமாககததில் சஞ்சரித்து தேஹ கிங்கரனய, செலலு மது = பரவாததிப்பது, உன தேசுகு = தேவருடைய பரபாவாகிகயத துகு, தீவகனறோ = ஹாரியனறோ? (அதெப்பம யெனில) நல்லாகன = பரஹம விதகரேஸரர யிருக்கிற ஸதபுருஷாதன, தந்தனயா = ததுபதல வா, நீசாககாடசெயயச சகிப்பரோ = அதயந்த நிஹீநரான நீசாகு நிஹீந வருத்திகளசெயயப பொறுப்பரோ? எதை யெதிராசா = அடிமேனுகுத ததையாய, யதிகளுசு நாதரானவரே! இசை = இததைததேவாதாமே யருளிச செயயவேஹும (சக)

(வ-ம) (க) ‘உனநாமமெல்லாம எனறனநாவினுள்ளே யலலுமபர லுமமருமபடிநலக’ எனகிறபடியே தேவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்த நாத யறுபவகைககாயங்களுககு யோகயமான காலமெல்லாம (உ) ‘அநநாளீதநதவாககையினவழியுமுலவேன’ எனகிறபடியே தேஹ கிங்கரனய, அதுவே யாதரையாததிரிகிறது (ந) ‘உனககுப்பணி செயதிறுக்கும்’ இதயாதியிறபடியே தேவாசு தேஜோஹாரியன றோ? அதுஎப்படி யெனில, பரமஹவிதகரேஸரரயிருக்கிற ஸத துககன தககபுதராதிகளை அதயந்தநிஹீநரான நீசாகு நிஹீநவருத திகள செயயக்ஷிப்பரோ? (இசை), எனககு ஜநகராய யதிகளுககு நாதரானவரே! இததை தேவரீரதானே ஸமமதித்தருளிர் ஆகை யாலத்தைத்தவிர்த்தது, இவவாதமாவுக்கு ஸேஷியானதேவரே! அந வரத மடிமைகொண டருளவேஹுமென்று கருத்து தேசு = பெரு மதிப்பு (கக)

(அ-கை) இவரிப்படி ‘நல்லவாகன தந்தனயா நீசாககாடசெய யசசகிப்பரோ’ எனறவாறே *நல்லாபரவுமிராமாருசுண வெம

பெருமானா இவரிங்னே சொல்லப்பெறுமோ வென்று அததை
ஸஹ்யாமல் *நலநாகா நண்ணுமகிருநாடிலே நல்லவமரரோடே
ஒருசோவையாகி, அவாசுளறுபு கைங்காயத்தை பிவாகருண்டா
ககவேனுமெனந் வ(வ)பிஸத்தியை யுடையராபிருக்கிற வாகாரத
தைக்கண்டு, இனிப பேறுதப்பாதென்றதயவவிகது, அாசகிராதி
மாக்கத்தாலே, தேஸவிசேஷத்தேறப்போய,பரமாதம் ஸதகாரபா
யந்தமான பலபரமபடைகளை வெண்ணி, அததைத் தாமபெற்றதாக
ஹருஷ்டராகிஞா

எண்சீக்கழி ஷெலாகிரிய வீருததம்

போமவழியைத்தருமென்னு மினபமெல்லாம்
புசித்துவழிபோயமுத விரசையாறறில்
நானமுழுகி மலமற்றுத தெளிவிசுமபை
நண்ணி நலத்திகழ்மேனி தனனைப்பெற்றுத
தாமமராவத்திர கொண்டலங்கரித்துச
சற்கரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச சென்று
மாமலராளகோன மடியில் வைத்துக்ககும்
வாழ்வுநமக கெதிராச னருளும வாழ்வே (௨௦)

போம வழியை = பரமபத்ததுக்குப் போயதுபவிகருமாந்நம் பரிசு
சிந்மென்னுமபடி நிரவதிகபோகயமான வாசகிராதிமாக்கத்தை, தரும=
கொடுக்கு, என்னும=என்கிற, இனபமெல்லாம்= அவவழியிலுண்டான
வினபமெல்லாம், புசித்து=அதுபவித்து, வழிபோய=அாசகிராதி மாக்கத்
தால சென்று, அமுதவிரசையாறறில்=அமருகமயமான விரஜாதியில்,
நாமமுழுகி=தாபதய துக்கங்களுெல்லாந் தீர நாம தீரத்தாடி, மலமற்று=
பராகருதங்களுான மலங்களுெல்லாம் கழிந்து, தெளிவிசுமபை = பரிசுத்த
மான பரமபத்ததை, நண்ணி=கிடடி, நலத்திகழ் மேனிதனனைப்பெற்று=
ஸவருப குணங்க ளெல்லாம் பரகாசிக்குமபடி ஸூத்த ஸதவ மயமான
அபராகருத திவ்யதேஹத்தைப்பெற்று, அமராதாம்=நிதயஸூரிகள, வந
து=ஈழூத்தருளி, எதிரகொண்டு=பரத்துத்தராட, அலங்கரித்து=பரஹ
மாலங்காராதிகளாலே டலங்கரித்து, சற்கரிப்ப=ஸதகரிக, (அவாகருட்
னேகூட) மாமணிமண்டபத்துசசென்று = திருமாமணி மண்டபத்திலே
சென்று, மாமலராளகோன = ஸரிய பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், மடி
யிலவைத்துக்ககும் = மடியிலே வைத்து உச்சிமோந்து உகந்தனைக்கும்,
வாழ்வு=ஸமபத்து, எதிராசு = எம்பெருமானா, நமக்கருளும வாழ்வே =

இதில அபேக்ஷையுடைய நமக்கு அருள்கொடைபாக பராஸாதிததருளும்
ஸம்பததே! (௨௦)

(வ-ம) (க) “போமவழிஎய்தகரும” எனிறவாழ்வார துவய
ஸூககிப்படியேபோயப்புகுற தேசவிசேஷத்தில ஸதசாரமெல்லா
மொருசிறுகாயென்னுமபடி அபரிசேசையான டாககஸ்தகார
ஸூதததெயல்லாம அதுபவித்து, சளவன்கொல்லிப்பிராட்டிபைப
போலே அவனமுன்னே வழிநடத்தகபின்னேபோய, “விரஹஸ்யுத
கோமஸூட்சுயஸ்யஸந்திஸ்-விரஜாமருதாகாராமாமபராயமுற
நதி” என்கிறபடியே அமருசவாஹிநியாய, விரஜையென்று பேரை
புடைத்தான வநத்தியிலே தாபதரயதுககுகளெல்லாநதீர் நாமவகா
ஹித்து, அநந்தம் ஸவருபத்துக்கு திரோதா(ஹ)யகமான பராகரு
தககளான மலகுகளெல்லாம கழிந்து *தெளிவிசம்புகிருநாடென
கிற பராயத்தேசத்தைக்கிடடி, ஸவருபதன வகுகளெல்லாம பரகா
கிகுமபடி ஸூததஸ்தவமயமான வபராகருத துவயவிகரஹத்தை
லபித்து, பஹுமந்தவயாரான நியஸூகிகா தாகுகள பரதபுத்தக
ராய, பரமஹாலங்காராதிக்காலே யலகுகித்து ஸதகிகக, அவாக
ருடனேகூட திருமாமணிமண்டபத்திலே சென்று, ஸரியபதியான
ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் (௨) “உஜ்ஜீதர்ஷஸூட்சுயஸந்திஸ்-அவகே
பரதமாரோபயமுசிதஃபரிஷஸவஜே” என்கிறபடியே மடியிலேவை
த்து உச்சிமோநது உகந்தணைக்கும் ஸம்பததை எதிராசரான வெம
பெருமானா இதிலபேக்ஷையுடைய நமக்கருள்கொடைபாக பர
ஸாதிததருளும் ஸம்பததே, இதொரு பேறிருந்தபடியே (௨௦)

(அ-கை) எககணையேனுமகிஸயித ஜஞாநாயிருப்பாருக்கும்
அபராபயமாயிருக்கிற பேறறை நீர்பெற்றதாகப் பேசாநின்ற அ
துநமக்கு ஸூலபமாயிருத்ததோவென்று தம் திருவுள்ளகருததாக,
நமமுடைய வாசாயாரான பிள்ளை நிஹேதுகம! கவுபகரித்தருளின
ஜஞாநத்தைக்கொண்டு, அவருடைய வபிமாநமே உத்தராகமென்று
நீஅதயவவித்திரு பெறுதற்கரிய பேறறை எம்பெருமானாரே பண
ணியருளுவா ஆசையா விதுவிஷயமாக “நிர்ஹிநிர்ஹி - நிபப
யோநிபபரோஸமி” என்கிறருக்கிற நமக்கு என்னப்பமென்கிறா

கட்டளைக் கலித்துறை

திருமலை யாழ்வார திருவாய மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
தருமகி கொண டவாதமமை யுத்தாரகராக வெண்ணி
இருமனமே யவாககா யெதிராச ரெமைக்கடுகப்
பரமபதநன்னிலேற்றுவ ரென்னபயமநமக்கே (உச)

திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீஸரஸேஸ்வரேனனு = திருமாததை யுடைய, திருவாய மொழிப்பிள்ளை = திருவாயமொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, சீரருளால் = ரிஷேந்திர கருபையாலே, தரும = பரஸாதித்தருளும், மதி = ஜஞாததை, கொண்டு = ஸாதநமாகக்கொண்டு, அவாதமமை = இப்படி மஹோபகாரகராயிருக்கிற அநதப்பிள்ளையை, உத்தாரகராக = ஸமஸாராத தில நின்று முததரிப்பவராக, எண்ணியிருமனமே = மநஸே ! அதயவ வரித்திரு அவாககாய = இப்படி நமமாசாராயரான பிள்ளைக்காக, எதிராசா = எம்பெருமானா, எமை = ஸவாசாராயாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நமமை, கடுக = சீகரமாக, பரமபதநன்னில = பரமபதத்தில, ஏற்றுவா = ஏற்றியருளுவா எனனபயம் நமக்கே = ஏத்த விஷயமாக நமக்கெனன பயம் ? ஒருபயமும் வேண்டாம் (மாபிலே கைவைத்து நிரப்பயமா யுறங் குமத்தனையன்றே வென்று கருத்து) (உச)

(வ-ம) திருமலை யாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையவராய, பின்பு திருவாயமொழி யிலவகாஹந்தாலே ததேகநிரூபணீயராயிருக்கிற பிள்ளை தம்முடைய ரிஷேந்திர கருபையாலே பரஸாதித்தருளும் “பொருவிலமதி” எனனுமபடியான ததவிஷயஜஞாததை ஸாதநமாகக்கொண்டு, அநத ஜஞாநபலமாக இப்படி மஹோபகாரகராயிருக்கிற அநதப்பிள்ளையை “कुतूहलं नृणां राज्ञे नृणां च ननु-உத்தாரயதிஸமஸாராதத்துபாயபலவேநது” என்கிறபடியே ஸமஸாரத்தில நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமவராக மநஸே ! அதயவவரித்திரு இப்படி நமமாசாராயரான பிள்ளைக்காக யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானா தாமே † ஸவாசாராயாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நமமையேன்கொண்டு, ஸீகரமாக (க) “ஏற்றருமவை குநதம்” என்று துஷ்பராபகமாகச் சொல்லப்படுகிற பரமபதத்திலே ஏற்றியருளுவா (உ) “மனமேநபலமேவுதற்கே” என்கிறபடியே ஏத்தவிஷயமாக நமக்கெனனபயம், ஒருபயமும் வேண்டாம்.

மா ரா பி லே கைவைத்துறவகுமததனைபனறோ வென்று கருதது
 “அஃ ந்யஸ்யஸ்யாண்-அசிரதபலகவாபுமொ” இதயதி “ஸ்வஸ்ய
 சூயஸ்ய - பரபதப கவாமகப” இதபாதி (௨௧)

(அ-சை) ‘என்னபயம்-மககே’என்று நி பபயரான விவரிசை
 “அஃ ந்யஸ்யஸ்யாண்-அசிரதபலகவாபுமொ” இதயதி “ஸ்வஸ்ய
 சூயஸ்ய - பரபதப கவாமகப” இதபாதி (௨௧)

தீதறமஞானத்திருவாடமொழிப்பிள்ளை சீருளால்
 ஏகத்தைமாறமுமெதிராசாகம மபிமானமென்னும
 போதத்தையேறிப பவமாம புணரிசுனைக்கடந்த
 கோதறமாதவன பாதகசுரைபைக குறுகுவனே (௨௨)

தீதற=குறமற, ஞான=ஆத்மஜ்ஞாந குணங்களை யுடைய, திரு
 வாய மொழிப்பிள்ளை=திருவால்வன கவ்யான திருவாயமொழியில அவ
 காஹந்தையுடையராகையாலே அகதையிடெ ன்ருபிசுமபடியான வதி
 கயத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, சீருளால் = விதேஹதுசு கருபை
 யாலே, ஏதத்தை=காமாதி தேவாஷங்களை, மாறமம்=போகசுடிககிற எதி
 ராசாத=எதிகளுக்கு நாசராயிருக்கிற வெமபெருமானுடைய, அபிமான
 மென்னும=அபிமானமென்கிற, போததையேறி=சிரபாயமான விஷ்ணு
 போதம் போன்ற வைஷ்ணவக் கப்பலையேறி, பவமாம புணரிசுனைக்கடந்
 து=ஸமஸாரமாகிற பெருங்கடலைக்கடந்து, கோதறமாதவன பாதக
 ரைய= ‘விண்ணோ பிராஞ்ர மாசில மலரடிக்கீழ்’ என்றும், ‘தீயர
 றுசுடரடி’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அகில ஹேயபரதயநீகமாய் வ
 வதிக தேஜோரூபமாய, பரமபராபயமாயிருக்கிற ஸரிய பதியினுடைய திரு
 வடிகளாகிற தீரத்தை, குறுகுவன = கிடடப்பெறுவேன ஏ = பாத
 பூரணம் (௨௨)

(வ-ம) (க) “அஃ ந்யஸ்யஸ்யாண்-அசிரதபலகவாபுமொ” இதயதி “ஸ்வஸ்ய
 சூயஸ்ய - பரபதப கவாமகப” இதபாதி (௨௧)

றிககே, (க) ‘தாமரைபாளனேவனெருவண்பேநோசகுமுணரவு’ என்கிறபடியே ஸரியஸப்திபைவிஷயமாக வுடைகதாய அதுகான ததீயபாயதமாயிருக்கிற ஜ்ஞாந்ததைபுடையராய, அஞ்சகுமேல வறை முருகலான ஆஷ்வசநங்களை தருணவதகரித்து திருமால் வன கவிபான திருவாயமொழியிலே அவகாஹநகதையுடையவராகையாலே, அதகையிட்டு நிருபிகதமபடியான வாதிகயததைபுடையான பிள்ளைபினுடைய நிரஹேதுக கருபைபினாலே, *காமாநி தோஷஹராய யதிகளுகது நாதராயிருக்கிற வெம்பெருமானாதம முடையவபி(௨)மாந்ருபமாயிருப்பதாய, “உக்ஸிந் ஸ்ஹ்ஸிந் ஸ்ஹ்ஸிந் ஸ்ஹ்ஸிந் - இத்தமறிவைவண்ணவம்போதமஸமயசாஸதேபவாரணவே” என்கிறபடியே நிரபாயமான விஷ்ணுபோதமபோன்ற வைஷ்ணவ போதத்தை யாரோஹிசது, “ஸார்ஸாருஸார்ஸ-ஸமஸாரஸாகரம கோரம’ என்று சொல்லப்படுவதான ஸமஸாரமாகிற ஸமுததிரக கைக கடந்து, (௨) “விண்ணோபிரானாமாசிமலரடி ககீழ்” என்றும் (௩) “துயாறுசுடரடி’ என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஹேப்பரதயநீக மாய, நிரவதிகதேஜோருபமாய, வேறொருபரபயாநகரகதை யபே ஸிசகுடபடியான கோதினறிககேபிருக்கிற, ஸரியஸப்தியினுடைய திருவடிகளாகிற தீர்த்தைககிடப்பெறுவன இதுநிச்சயம்

பிராட்டி கடாஷ்கதுககு விஷயமானபின்பு, திருவடி(ச) “ரஹ்ஸ்ய ஸ்ரீயஸஹ்ஸ்ய ஸ்ரீஸகஸுலம்ஸஸாஜாஸ-ராமஸபலேசுதரயகாபக ஸய ஸ்ரீபாதகூலமநஸாஜகாம’ என்று அடைந்ததாக வதயவலித தாசிறே (௫) “மானேயநோசகிடவானே மாபிலகொண்டாய மாதவா’ என்றுதொடங்கி “உனதேனேமலரும் திருப்பாதம-வினை பேன சேருமாறியருளாய” என்றாததிககவேண்டிற்றிறே “கோ தறமாதவன” என்று சோதறுகையாவது அவனுக்கு விஸேஷண மானபோது பிராட்டியோடே கூடியிருக்கையாலே, திருவில்லாத கோதறவனென்றமாம, ஸரியஸப்தியிறே நிதயபரபயனாவான

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும் ஸவாசாய பரமாசாயாக ளான பிள்ளையுடையவும் எம்பெருமானுருடையவும் அபிமானத

(௧) க திருவ-௬௪	(௨) திருவிரு ௫௪	(௩) தி-வாய-க க-௩
(௪)	(௫) தி-வாய க-௫ ௫	

தாலே பேறுதப்பாதென்று நிரூபித்தது, இப்படி கிரந்தமானபின்
பு (க) 'வடிவுடைமாதவன்' என்னுமபடி புதுக்கணிப்போடே
ஸபரிகரைய, திவயாஸதானமண்டபத்திலே திவயவியிஹாஸநதி
லே திவயமஹிஷ்டபரிவருதன யெழுநதருளியிருந்தே ஸ்ரீமநாராயண
னான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கடுகவறுபவிக்ருமபடி எனக்குநாத
ரானதேவா பண்ணியருளவே ஹுமெனகிரா

அடியார்கள் குழாங்க எழுகோலக்கமிருக்க

ஆநதமயமான மாமணிமண்டபத்துப்

படியாதுமில் படுக்கையாயிருக்கு மநநதன்

பணுமணிகடமமி லொளிமண்டலத்தி னிடைபில

வடிவாரு மாமலரான வலவருகுமறறை

மணமகளு மாயமகளு மிடவருகு மிருக்க

நடுவாக வீறயிருக்கும் நாரணனைக்கடுக

நானதுபவிக்ரும வகை நல கெனெனதிராசா (௨௩)

என்னெதிராசா = அடியேனுகு ஸவாமியாய யதிகளுகு நாதரான
வமே! அடியார்கள குழாங்க = நிதயமுகத் பருத்தவகன், (அநத கருட
விஷுவகஸே பரமுகரான நிதபவாககமும், பராகுரு பரகால யதிவிராதி
கள் தொடகமமான முகதவாககமும், மணிகளையும் முத்தங்களையும் நிறைத்
தாப்போலே) அழகோலக்கமிருக்க = அழகோலக்கமாக வரிசையடையே
ஸேவித்திருக்க, ஆநதமயமான மாமணிமண்டபத்து = நிரதியாயநத
ஜகமான திருமாமண் மண்டபத்திலே, படியாதுமில் = உபமாந மொ
ன்று மிலலாமல்ருப்பதான, படுக்கையாயிருக்கும் = திவயபாயவகமாயிருந
கும், அநதன் = திருவநதாழ்வானுடைய, பணுமணிகள் தமமிலொ
ளி மண்டலத்தினிடையிலு = பணுரதங்கனின் ஐயோதா மண்டலத்தின்
நடுவே, வடிவாரு மாமலரான = "வடிவாய நின்வலமாயினில வாழுகின்ற
மஹை" என்கிறபடியே, ஸௌந்தராததால மிக்கஸௌகுமாயத்தையிட்டு
நிருபிக்ரும படியான பெரியபிராடியார, வலவருகு = வலதுபக்கத்தி
லும், மறைமணமகளுமாய மகளும = தந்தையான பூமிப்பிராடியும், நீனா
தேவியும், இடவருகும் = இடதுபக்கத்திலும், இருக்க = ஸேவித்திருக்க,
நடுவாக வீறயிருக்கும் = இவாகளுகு நடுவே மூன்று மினகொடிசனோடே
கூடி தாமரை பூத்ததொரு காளமேகம்போலே *வீறயிருதேமுலகும்
தனிககோல செவல வெழுத்தருளியிருக்கிற, நாரணனை = ஸ்ரீவைகுண்ட

ஸமுதாயமாயிருப்பதாயிருக்கிற விரகஸ்தூலஸரீரத்தை உபேகக்ஷயோடே (க) ‘மககலவாட்டு’ என்றுதபஜித்தது (உ) “மன்னுமகரிசுகத்ரோமணடலத்தினனநநிவுளன்னதோரிலவியினுடுபோய்” என்கிறபடியே, அவன் மணடலத்தைக்கண்ணி அவவருஞ்சேபோய், மற்றுமாத்வாழிகபுருஷர்களாயுண்டானவர்கள் லோகங்களெல்லாங்கடந்து, (ஈ) இமையோவாழ்தனிமுடடை சோடடையாய், கோடிபோஜனமான வளப்பத்தை யுடைத்தான வண்டகபாலத்தைப்பேசினது, அகனையொருபடிச்சுத்தித்து, மத்யேயுண்டான தஸோததரமானவாவரணஸபகதத்தைபுகடந்து, அவவருஞ்சேபோய் முடிவில் பெருமபாழான மூலபாகருதியையும்கடந்து அதயந்தரமணியமாயிருப்பதாய் விரஜையென்று பிரவிகதமானவநகிரியிலே ஸநாமபண்ணி, அஃவிததிலமானவசர ஸபாஸததாலே (ஈ) “ஒளிககொண்டசோதிபுமாய்” எனனுமபடி பஞ்சோபநிஷணமயமாகையாலே, நிர்வத்சதேஜோருபமான திவ்யவிக்ரஹத்தையுமபெற்று, (ஐ) “முடியுடைவானவா முறைமுறையெதுசொள்ள” என்கிறபடியே, நிகயஸூரிகள் பரதபுகதராய், பரஹ்மாலங்காராதிகளாலே அலங்கரித்து, ஸதோத்திரமபண்ணிகொண்டு வழிநடத்தப்போய், பூந்வைகுண்டமாகு திவ்யநகரத்தை பரவேசித்து, பெருந்தெருவாலே யுள்ளே போய், ஆநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபத்தைக்ககிடடிச்சென்று, (ஈ) “அஃயாகளகுழாங்களுடன் கூடுவதென்கொலோ” (ஈ) “ஹ்ருதேஹ்ருதே ஸ்ரீஹ்ருதே” மததேவதைபரிஜநைஸதவஸங்கிஜய” என்கிறபடியே, நமச்சுஸவாமிகளாய், ஸரியப்பதிபினுடைய திருவடிகளிலே நபஸதப(டி)ரராய், அதுவே நிரூபகமாயிருக்கிற ஸூரிஸங்கங்களுடன் கூடுகிற வந்ததிவஸமானது (எ) “குறுக்குமவகையுண்டுக்கொலோ” என்கிறபடியே, அதனை யபேஷிக்கிறவனாகது அது ஸம்பமாம பரகாரமுபகரித்தருளவேணும் இவ்விதத்தில நலகல= கொடுத்தல் (உஈ)

(அ-ஸக) நீரோ, உமமுடைய வபாரதம் பாராமல் கனத்தவப்பேற்றை வபேக்ஷியாசினரீர், அதுக்கு நாமசெய்வதென்னென்று,

(க) தி-வாய-க-௦-௭-௧௦	(உ) பெரியதிருமடல்	(ஈ) தி-வாய-௭-௧-௮
(ஈ) தி-வாய-௨௩-௧௦	(ஐ) தி-வாய-௭-௧௦	(ஊ) தி-வாய-௭-௧௦
(ஈ) -ஸத	(எ) தி-வாய-௭-௧௦	(உஈ) தி-வாய-௭-௧௦

எம்பெருமானாசகு நினைவாக, அடியேனை வங்குகரிதகவன்று துடங்கி இன்றளவும் வரவடியேனுடைய வபராதங்கனையும் பொறுத்து, உபேக்ஷியாதே மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பாராக வெண்ணியிருக்கிற கேவா காலவிளம்பம் பண்ணுமலகத்தைச் செயதருளவேணும் என்கிறா

என்றுரிரேதுகமாக வெணையபிமானித்து

யானுமகறிந் துனக்கேயாயிருக்கும் வகைசெய்தாய்

அன்று முதலினறளவு மநவாதம் பிழையே

யடுத்தடுத்துசெய்வ தறுதவிப்ப தினிச்செய்யேன

என்றுவனை வந்நிரப்பதா மென கொடுமைகண்டு

மிகழாதே யிரவுபக லடிமைகொண்டு போந்தாய்

இன்றுதிருநாடு மெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்

இனிக்ககடுக்கசெயதருள வேண்டுமென்கிராசா (உரு)

என்கிராசா = யதிகளுக்கருநாதரான எம்பெருமானாரே! என்று = எந்த தித்தில, நிரேதுகமாக = ரிஹேதுகமாக-காரணமின்றி, என்னை = அடியேனை, அபிமானித்து = இவன நமமுடையவனென நபிமானித்தருளி, யானும = அடியேனும், அதறிந்து = அந்த அபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, உனக்கே = தேவருக்கே, ஆயிருக்கும் = அடியோன்ற சேஷமாயிருக்கத்தக்க, வகை = பரக்காரத்தை, செய்தாய் = செயதருளினீரோ? அன்றுமுதல் = அந்த திந்நொடங்கி, இன்றளவும் = இந்நாளவரையினும், (பூவ வாஸனை விடாமல்) அநவாதம் = நிரந்தரம், பிழையே = அபராதே, உடுத்தடுத்து = இடைவிடாமல், செய்வது = செயதுவிட்டு-இப்படிச்செய்தோமேயென்று, அறுதவிப்பது = அறுதப்பிப்பது, (அறுதப்பித்து) இனி = இனிமேல், செய்யேனென்று = செய்யமாட்டேனென்று, உன்னை = தேவரீரை வந்து இரப்பதாம் = வந்து அரத்திப்பதாகிற என கொடுமைகண்டுமே = அடியேனுடைய கருநகருதயங்களைக்கடாக்கித்தும், இகழாதே = உபேக்ஷியாமல், இரவுபகல் = திவாராதரமும், அடிமைகொண்டுபோந்தாய் = தேவா திருவடிகளில் கைங்காயவகொண்டருளினீர், (இம்மாதரமேயல்லாமல்) இன்று = இன்றையதினம், திருநாடு = பரமபதத்தையும் எனக்கு = அடியேனுக்கு, அஞ்சு = கருபைசெய்ய, எண்ணுகின்றாய் = திருவுள்ளம், நறியருளுகிறீர் (இப்படி அபரகருணாஸமருத்தியுடையராகையாலே) இனிக்ககடுக்க = இனிஸீகரமாக, செயதருளவேண்டுமே = அதை கருபை செயதருளவேணும் (உரு)

(வ-1) யதிகளுககு நாதான தேவரீரவ வா தமாலை என்று நிர்ஹேதுகமாக, இவன் நம முடையவனென்று அபிமானித்தருளி அடியேனும அநக வபிமானவிஸேஷத்தை யறிந்த, தேவர்க்கே அநபாஹமாபிருகதும்படி செயதருளிற்று அப்படியே அபிமானித்தருளினவனு துடங்கி தேவா திருவடிகளை பராபிக்ஷிருக சுற வினறளவும, நிரந்தரம்பராதமே இடைவிடாமல் செயவது இப்படி அநுதயமானதைச் செயதோமென்று அறுதப்பிபது இனி இப்படிப்பட்ட வபராதகளைச் செய்பெனென்று, தேவரை "பாத கிபபகாநே வென்னுடைய கரூகாமங்கண்டு உபேக்ஷியாமல் இன்கும் திவாராதாவிபாசமறதேவா திருவடிகளில் கைவகாயம் கொண்டருளினீர் அவவளவுமின்றிக் கே இனறஸத்துக்களுககு க(ம)நகவ யபூமியான திருநாடடையுமதுக்கு போகப்பதையில்லாத வென்குது பரஸாதிபபதா கவிசசித்தருளாநிறகீர் இப்படி செய்யவேண்டியற்ற பின்புகாலகதிரிவு செய்யாமல் கமிசச செயதருளவேணும்

(அ-க) இவா தமமை வங்கீகரித்தவனு தொடங்கி இனறளவாக உண்டான வபராதஸஹதவாதிகளை யாவிஷகரித்தவாறே, நமமையொழிய வேறொருவா இவா குற்றங்களைப் பொறுத்தூரகிக கவல்லாருண்டோ? இனி இவாகு மேலுண்டான கராயமும நாமே செய்து தலைகடடவேணுமென்று, எம்பெருமாராகு நினைவாக, பா(நு)வஜ்ஞானைகபாலே அவாகருத்தறிந்து இப்படி அகங்களுக்கே கதிபாயிருக்கிற தேவரையொழிய, எனனுடைய வபராதங்களைப் பொறுத்தூரகிக்க, எத்தனைகருணாவானகளான பெரியபெருமாள முதலானாகுத்ததான முடியுமோ? இனி பராபயருசியையு முண்டாக, பராபயதேசத்திலே சேருமபடிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறா அன்றிக் கே அவரதம் செய்கிற வபராதங்களை *கூமி ததூரகிகதும்போது பெரியபெருமாள முதலானாராகவேண்டாவோ வெனன? அது நமககன்றி யாவாகு முடியுமென்கிறாகவுமாம

தெனனரககா தமககாமோ? தேவியாகடகாமோ?

சேனையாகோனமுதலான சூரியாகடகாமோ?

மனனியசீரமாற னருளமாரிதமககாமோ?

மறறுமுள்ள தேசிகாகள தகங்களுககுமாமோ?

என்னுடைய பிழைபொறுக்க யாவருக்குமுடியும்?

எதிராசாவனககனறி யானொருவாககாகேன

உன்னருளாலெனக்கு ருசிதனைமுண்டாககி

ஒளிவிசம்பிலடியேனை யொருப்பதித்துவிரைந்தே (உசு)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! தென்னவகா தமககாமோ = 'அடியேனுடைய அபராதங்களைக் கூழிக்க' பெரியபெருமானுக்குத் தான ஸக்யமோ? தேவியாகடகாமோ = பெரிய பிராட்டியா துடக்கமான நாயகி மாகளுக்குத் தான ஸக்யமோ? சேனையாகோன = ஸேனாதிபதியாவான, முதலான = துடக்கமான, சூரியாகடகாமோ = நிதடஸூரிகளுக்குத் தான ஸக்யமோ? மன்னிய = நிதமாயிருக்கிற, சோ = ஆஸரிதா விஷயத்தில் வா தஸஸயாதி கலயாண குணங்களுடையாரான், மாறன் = நமமாழ்வார், அருளமாரி = சேதனா விஷயத்தில் கருபையை வாழ்க்கிற திருமங்கையாழ்வார், தமககாமோ = இவர்களுக்குத் தான ஸக்யமோ? மற்றுமுள்ள = மற்ற முண்டான தேசிகாகன = ராத யாமுநாதிகளான ஆசாரியாகள், தங்களுக்கு மாடோ = அவர்களுக்குத் தான ஸக்யமோ? என்னுடைய = அடியேனுடைய, பிழைபொறுக்க = அபராதங்களை ஸஹிக்க, யாவருக்கு முடியும் = எவர்களுக்குத் தான ஸக்யமாகும்? உனக்கனறி = தேவரீருக்கனறி, யான் = அடியேன், ஒருவாககாகேன = மறறொருவாக்குச் சேஷபூதனாகேன், உன்னருளால் = தேவருடைய கருபையாலே, எனக்கு = அடியேனுக்கு, ருசி தனையுமுண்டாககி = பரப்ப ருசிடையும் வீணாத்து, ஒளிவிசம்பில் = நிர்வதிக தேஜோருபமான பரமபதத்தில், அடியேனை = தாஸனை, விரைந்து = அதிசீகரமாக, ஒருப்பதித்து = சோததருளவேண்டும் ஏ = பாத்தூரணம்

(வ-ம) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸவதஸஸாவஜுளுன ஸாவேஸவரனாலும் பரிகணித்து முடியாத அடியேனுடைய வபராதங்களைக் கூழிக்க “ஓம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய நம:” - தோஷாயதப்பிதஸஸயாத” என்றும், (க) “என்னடியா ரதுசெய்யாரா செயதாரேல நனறுசெய்தார்” என்று பேசும்படியான பெரியபெருமானுக்குத் தான ஸக்யமோ? அவாக்கும் பொறைக்குவாததாய (உ) ‘ஸர்வநுபாஸ்ய - நகஸிநநாபராதயதி’ என்றும் (ங) ‘கீமீதஸ்வீகம் - கிமேகநநிதோஷகஇஹஜகதி’ என்றும் பேசும்படியான பெரியபிராட்டியா துடக்கமான நாயகிமாகளுக்குத் தாஸக்யமோ? இப்படியான இவாகனிநவருடையவும் ‘சோததியிலடிமையை ஆசைப

பட்டவாசுருக்கு அந்த கைகாய போகபாசிகளாமபடி (ச) “అన్యో
 భిన్యోభ్యం - అనుమానిస్తులయోபవతు” என்று கூட்டிக்கொள்
 ளும் ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான துடக்கமான நித்யஸூரிகளுக்குத்
 தானஸக்யமோ? இவர்கள் தான் விஷுவகஸேநஸம்ஹிதை விஹ
 கேந்திரஸம்ஹிதைகளிலே பரபத்திமாகக் பரதாஸகரிதே நித்ய
 மாயப் பொருநதியிருப்பதான ஆஸரிதவிஷய வாதஸல்பாதிருண்
 யுகதராய, அததை யதஷ்டாநஸேஷமாமபடி (உ)*பயன்னருகிலும்
 பாஹகலலராகிலும் செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிபுள்ளனரும் நம்
 மாழ்வா, இவரோபாதி சேதநவிஷயத்திலே, கருபையைவாஷிக்கிற
 திருமஹகையாழ்வா இவர்களுக்குத் தானஸக்யமோ? மற்றுமாழ
 வர்கள் கருபைக்கு விஷயமாய், கருபாமாதர பரஸநாசாரயாகளா
 யிருக்கிற நாதபாமுநாதிகளாயிருக்கிற வவர்கள் துடக்கமாக இவ்வ
 ருக்குள்ள வாசாரயகளுக்குத்தான் ஸக்யமோ? அபராதஸஹரான
 தேவாக்கொழியக் கீழுக்கதான வெததனை யதிஸாயிததயாவானகளா
 ளாகுத் தானிததைச்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ? அது ஒருவ
 ருக்கும் அஸக்யமாகையாலே (ங) “நிகரினறிநின்றவென்னீசதைக்கு
 நின்னருளினகண்ணிறிப் புகலொன்றுமில்லை” என்கிறபடியே தயைக்
 விநதுவாய், ஸாவாபராதஸஹராயிருக்கிற தேவாக்கொழிய, அபரா
 தாநாமாலயனான் நான் காததைப்போலே வேறொரு கோஷ்டிக்கா
 ளாகேன—

உபாயதசையில் ரக்ஷித்தவோபாதி, உபேயதசையிலும் தேவர்
 கருபையாலே பராபயருசியையும் விளைத்து, (ச) “சுடரொளியாய்
 நின்றதன்னுடைச்சோதி” என்றும், (ரு) “தெளிவிசம்பு” என்றும்
 சொல்லப்படுகிற பராபயதேசத்திலே அடியேனை (சு) “அஹுமறே
 னல்லேன” எனனுமபடி ஆந்தராளிகளுக் விட்டுவைப்பாமல் சீக்கிர
 மாக வொருதலைப்பித்தருளவேணும் ஒருகோடியில் சோக்கவேணு
 மென்றபடி. உனக்கன்றி என்கிறவிததை கீழுமமேலும் கூட்டி
 நிரவ்றிப்பது ஒருவேளையிலே, “ஶ்விபாமி” “நக்ஷமாமி” எனனும
 நிரவ்ருஸவதநநானுக்கும், “అనుభవేత్” “అనుభవే” “అనుభవే” “అనుభవే”

(ச) ரா-யு-௧௮-௩௮

(உ) கண்ணி-௧௦,

(ங) இரா-௩-

(௪) தி-வாய-௩-௧௦-௩

(ரு) தி-வாய-௬-௭ ௩

(சு) தி-வாய ௩-௭-௨

கூமாலகூம்பருவகீஸைலகாரோணமாதமது” என்றும், (க) “திமிர
கொண்டாலொத்துநிறகும்” என்றும் பேசுமபடி உநமஸ்தசமான
போகததாலே மதித்துஸ்தபதைகளாயிருக்கு மவாகளுக்கும், அச
சோதகியிலேகைகையநிதயநிரதராய, அஸ்தாஸநேஹரகூரவயஸ
நிகளாய, *ஆங்காரவாரமதுகேட முழுவும்மவாகளாயிருக்கும்வா
களுக்கும் அசசோததியைபநுபவிககஆசைபபட்டு(உ) “சினதைசலவ
சித்தநுமாலெனறழபபன்” என்றும், (ங) உன்னைக்காரணமவாஸில
வீழநது” என்றும், (ச) “உன்னைக்காரணமாசையென்னுவ கடலிலவீழ
நது” என்றும், பகதிபாரவரபததாலே ஆழங்காலபட்டிருக்கும்வா
ருக்கும், மறறும் கருதகருதயராயாகுக விமமொபாழுகையும், மாக
வைகுநதமகாண்கையையும் மரோதிககிமுழுகூககளுக்கும், ஸா
வதாபாராததவகண்டு பரோபதேஸம் பண்ணுகைகூடாதிறே” தம
மை அழியமாறியும் ஸமஸாரிகள் தூக்கதிகளகண்டு* அவாபின்பட
ருமகுணனாயஅவாகள அவிதேயதைபபபாராமல, ஸாவதாபரோப
தேஸம்பண்ணியும் அதகாலே, *ஆளுமாளாரெனகிறவனுடையதனி
மைநீருமபடி மங்காளாராஸநபரரை யுண்டாககி பரஸமருத்தியே
பேறாமபடி நடத்திகொண்டி போருவரொருவராகையாலே இவாக
கேயாயத்திது கூடுவது, (ரு) “அதுதிருகதலாவதே” என்று கைவிட
டதைதபிறே கைக்கொண்டு திருத்தி *திருமகளசேளவனுக்காககிய
ருளிறறு ஆகையிறே இவருமிப்படியருளிச்செய்தது, (சு) “மருள
கொண்டுகைக்கும் நமக்குஞ்செய்சே யிராமா துசனசெய்யும் சேமங்கள
மறறுள்ளாரதரமோ” என்றிறே அழகஞ்ஞ மருளிச்செய்தது
“ஸ்ரீஸ்தீர்த்தம்- பரமநகதகரீயாமஸம்” இதயாதி (உசு)

(அ-கை) இவா “ஒளிவிசுமபிலடியேனை ஒருபபிததுவினாந
தே” என்றவநதரம் அவரும, (எ) “வானேதருவானென்ககாய”
என்றமபடி மோகூபரதாநகதிலே ஸைவராராயிருக்கிறமபடியை ஸா
கூாதகரித்து, இனி தயாஜயமான விவவிபூதிபிலுண்டானதடங்கலு
மநுபாதேயமாய, பாரபயமான வவவிபூதியிலுண்டான தடங்கலும்
உபாதேயமாபறறபின்படி, அவறறின் விஸமாணுது ஸமரணங்கள்ள
கருகயாகருதயங்களைத் தமக்கு விதேயமான திருவுள்ளத்தைக்
குறித்தது விதித்தருளுகிறா

(க) தி-வாய-சு-ரு-உ (உ) தி-வாய-சு-அ-கரு (ங) தி-வாய-ரு-எ-உ
(ச) தி-மொ-சு-சு-ரு (ரு) பெரிய-தி-உ-ரு (சு) இரா-து- (எ) தி-வாய-கரு-அ-சு

இவ்வுலகிவினியொன்று மெண்ணுதேவெஞ்சே ?
 இரவுபகலெதிராச மெகநினிமேலருளும்
 அவ்வுலகை யலாமகளகோ னவகருககு மிருப்பை
 யடியார்கள குழாங்கடமை யவார்களதுவததை
 இவ்வுயிருமதுககிடபெ பிறந்திழந்துகிடந்த
 தென்னுமத்தைபென்று மதுககிடைச்சவராயககிடகும்
 வெவவினையால வந்தவுடல விடுமபொழுதை விட்டால்
 வினையுமினபதனனை முற்றமவிடாமலிருந்தெண்ணே

செஞ்சே=மநஸஸே, இவ்வுலகில் = இந்த லோகத்திலு, இனிதான்
 றும=இனியொன்றையும், எண்ணுதே=சின்தியாதே, இரவு பகல = இ
 ராபபகலும், எதிராசா = எடபெருமாறா, எமகரு = நமகரு, இனிமே
 லருளும்=இனிமேல் பரஸாதிகும், அவ்வுலகை=வானுலகான அந்தலோ
 கத்தையும், அலாமகளகோன=புஷ்பவாவிரியான பெரியபிராட்டியாகரு
 வல்லபனான ஸாவேஸ்ரவரன், அகரு=அந்தப் பரம்பதத்திலு, இருக்குமிரு
 ப்பை=திவ்யவீம்ஹாஸத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும், அடியா
 ர்கள்=சித்யஸூரிகளுடைய, குழாங்கடமை=ஸமூஹகணையுட, அவா
 கள் அதுபவத்தை=அவர்களுடைய ஹாஷத்தக்குப்போக்குவிட்டதுபவிக
 கும் அதுபவத்தையும், இவ்வுயிரும=இந்த ஆத்மவஸ்துவும், அதுகரு =
 அந்தபோகத்துக்கு, இட்டுப்பிறந்து = பராபதனையின்றி, இழந்துகிடந்
 தது=அந்தைப் போகக்கிடுத்துகொண்டு கிடந்தது, என்னுமத்தை=என்
 று சொல்லுமதையும், என்னும்=எக்காலமும், அதுககிடைச்சவராயககிட
 கும் = அந்த அதுபவத்துக்கு பரதிபந்தகமாய்க் கிடக்கும், வெவவினையா
 யக=கருகாமகனால, வந்த=உண்டான, உடல விடுமபொழுதை=
 தேஹவிமோசநமாகும் காலத்தையும், விட்டால்=அந்ததேஹத்தை விட்
 டபிறகு, வினையும=பவிகும், இன்பந்தனனை=நிரதிஸ்யாந்தத்தையும்,
 முற்றம்=இந்தஸம்ஸத விஷயகணையும், விடாமலிருந்து = இடைவிடா
 மலிருந்து, எண்ணு=சின்தித்துப்போரு (உஎ)

(வ-ம) பந்தமோக்ஷக விரணமிகரும் பொதுவான மநஸஸே!
 “अद्वैतसंज्ञा-सिद्धं त्र्यक्षरं त्र्यक्षरं-अतः त्रेहमावसानेन तयकत
 सावेतारोपपन्नम्” எனகிறபடியே இந்தக் கொடுவுலகில் ஹே
 யமாயிருப்பதான பாக்குகிபாரகருத்தக னெல்லாம் தயாஜயமெ
 ன்று நேரேயறந்த பின்பு அலபாஸதிரதவாதி தோஷத்துஷ்டமா
 வைவறறிலேகதேஸமும் அங்கேயாரயோகபமாக விசாரியாதே,
 எம்பெருமாறா நமசு பராபயருகியையு முண்டாகியருளி,

இனிமே லஞாகொடைபாகவருளும் வானுலகானவந்த லோகத்தை யும், அந்தலோகமெல்லாமாநிறம்பெறுமபடி (க) “எழிலம்லாமாதருந தானு மிவவேழுலகை இன்பம்பயசக வினிதுடனவீ மறிருநது” என கிறபடியே புஷ்பத்தில பரிமளம் வடிவுசொண்டாபபோலேயிருந கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனான வயாவருந்ததிதேதோறவ னகே திவயவரிமஹாஸந்ததிலே எழுந்தருளியிருக்கும்புறப்பையும்,

அச்சோத்தியிலே அடிமைசெய்கிற (உ) “அடியார்கள குழாங் களை” என்கிற பராபயமானவவாகள ஸமுதூரத்தனையும், அவர்கள் ஹாஷத்தகுப போக்குவிட்டறுபவிக்கு மதுபவத்தையும், இவ வாத்தமாவும் அதுக்கு பராபதனாயவைத்து அத்தை இழந்தகிடந்த தென்கிறவவறறையும், அக்யாபி அந்த அறுபவத்தகு பரதிபந்தக மாயக கிடக்கும் (ங) “பொல்லாவொழுக்குமழுகுடமபு” என்கி ர்படியே சுருரகாமத்தாலே யுண்டான தேஹவிமோசந மாநகாலத தையும், தேஹவிமோசநாநந்தரம் பவிக்கும் நிரதிஸபாநந்தத்தையும் இப்படி யுத்தங்களாய ஸவருபா நுருபமாயுள்ளவை பெல்லாவறறையும் திவாராதாவிபாக (ஊ) மறயிடைவிடாமல் ஒருபட்டிருநது சிந்தித்தபபோரு அனறிககே உகத்தங்களான வவறறில்லானறம் விடாமலொருபட்டிருநது சிந்தித்தென்னவுமாம் “இவவுலகினி னொன்றமெண்ணுதே” என்கிற விதுக்கு (ச) “மருளொழிநீ” என்று சொல்லுகிற அந்திமதஸா விரோதியான அாசசாவதார பராவணயமாகவுமாம் (உஎ)

(அ-கை) செயத்தெல்லாஞ் செயதும் இது நெடுங்காலமில் லாத பராபயருசி இப்போது எம்பெருமானாருடைய கருபையாலே உண்டாயிற்றென்று அந்தலாபத்தைப்பேசி அறுபவிககிருா

பண்டுபலவாரியரும் பாருலகோருயயப

பரிவுடனே செயதருளும் பலகலைகடமமைக

கண்டதெல்லாமெழுதி யவைகற்றறிருநதுமபிராகுக்

காதலுடனகறபித்துவ காலத்தைக்கழித்தேன

ஆததிபிரபந்த வபாகயானம்

புண்டரீகைகளேவனுறை பொன்னுலகுதன்னில
போகநினைவொன்றுமின்றிப் பொருந்தியிடுகேயிருந்தேன
எனடிசையுமேகது மெதிராசனநாளாலே
எழிலவிசுமபேயன்றி யிப்போதெனமனமெண்ணுதே

பண்டு=பூவகாலத்திலு, பலவாரியரும் = ஆதமோஜஜீவந்தபரராயிருக்கிற பூவாசாயாகளனைவரும், (ஏக்கண்டமாய) பாருலகோருயு = இரத பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்த சேதர்களுமுஜ்ஜீவிக்க, பரிவுடனே = இவர்களிடத்திலுண்டான பரேமையினாலே, செய்தருளும் = அருளிச்செய்த, பலகலைகள் சமமை=பலபரபந்தவகளை, கண்டதெல்லாம் = பாரதத்தெல்லாம், எழுதி=லிசித்து, அவை = அவற்றை, கற்றிருந்தும் = ஆசாயமுகத்தாலே யபயவித்திருந்தும், பிறாக்கு = அநயருக்கு, காதுண்டன = பரேமையோடு, கற்பித்தும் = போதித்தும், காலத்தைக் கழித்தேன = காலத்தைப் போக்கினேன, புண்டரீகை கேள்வன = நளிகாவலி நியான பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனுனவன, உறை = நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, பொன்னுலகுதன்னில = நிதயவியூதியான பரமபதத்துக்கு, போகநினைவொன்றுமின்றி = போகவேணுமென்கிற ஸமரணலேசமுமில்லாமல், பொருந்தியிடுகேயிருந்தேன = இவ்வியூதியில் ஆசையுள்ளவரையவயித்தேன, எனடிசையும் = அஷ்டதிகிலுண்டானவாகளும், ஏததும் = தனவைப்பத்தைச்சொல்லி ஸதேதாதம் பண்ணுமபடியான, எதிராசன = எம்பெருமானாருடைய, அருளாலே = கருபையாலே, எழிலவிசுமபையன்றி=விலக்ஷணமான பரமாகாசத்தைக்கேய யொழிய, வேறெனறை இப்போதெனமனமெண்ணுதே = இப்போதென மனஸஸானது ஸமரியாது

(வ-ம) நல்லடிகுலமான பூவகாலத்திலே, ஆதமோஜஜீவந்தகபரராயிருக்கிற பூவாசாயாகளனைவருமேக்கண்டமாய, இரத பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்தசேதரு முஜ்ஜீவிக்க, இவர்களிடத்திலு ஸஸநேஹமாக்ச செய்தருளும் பலபரபந்தவகாதனை(க)“தெரித்தெழுதி” இதுபாதிப்படியே, ஆதராசியாததாலே தேடிக்கண்டவைகளெல்லாவற்றையும் லிசித்து அததை ஆசாயமுகத்தாலே அபப்பதித்து, தநநிஷ்டாபிரபந்தும், இநநிஷ்டாபிரபந்தவநயரும் தநநிஷ்டா யுஜ்ஜீவிக்குமபடி, அவாக்களுக்கு ஆதரத்தோடே அபயவிப்பித்தும், காலக்ஷேபம்பண்ணினேன, (உ)“தாமரையாள கேள்வன” எனனுமபடி பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனுனவன, நிதய

வாஸமபண்ணுகிற ஸபருஹணியமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் போக வேணுமென்கிற ஸமரணலேஸமுமின்றிககே இவன்பூதியிலே ஸகத்ரூய வவந்ததேன

(ச) *தீசையனைத்தும் ஏறுகருணாநகையாலே அஷ்டதிககி லுண்டானவாகரும தனைவபவத்தைச் சொல்லி ஸதோதரமபண றுடபடியான எம்பெருமானாருடைய கருபையாலே விலகணமான பரமாகாஸததையெயொழிய, இப்போதென்னுடைய மநஸஸானது ஸமரியாது இதொரு கருபாவிஸேஷமிருத்தபடி என? என்று கருத்தது, இவவிடத்திலேகாரநதேற்றத்தில- (உஅ)

(அ-கை)இனித தமமுடைய பராபயவிரோதி சிரஸநஸீலரான எம்பெருமானா, ஸ்ரீபாஷ்யாதிக்களான ஸ்ரீஸூகதிக்களாலே பாஹ்ய குதருஷ்டி நிரஸநமபண்ணி யருளின விஜயபரமபரைகளைச்சொல்லி அததாலுண்டான வீரஸ்ரீக்கு மங்களாஸாஸநம பண்ணுகுறா

தாழிசை

சாறுவாகமதநீறுசெயது சமணச்செடிககனல கொளுத்தியே
சாககியககடலை வறறுவித்து மிகு சாககியககிரிமுறித்திட
மாறுசெய்திடு கண்தவாதிபாகள வாயதகாததமிருத்துமேல
வந்தபாசுபதா சிந்தியோடுமவகை வாதுசெயத் வெதிராசனா
கூறுமாகுருமத்ததொடோககிய குமாரிலனமதமவற்றினமேல
கொடியதாககசரமவிட்டபிண குறுகமாயவாதிபரைவென்றிட
மீறிவாதிவரு பாககரனமத விலககடிககொடி யெறித்துபோய
மிககபாதவமத்ததை மாயத்த பெருவிராடாருமிக வாழியே.

சாருவாக மதநீறுசெயது = “பரதயகூடமேகம சாவாக” என்கிற சாவாகமத்ததை ஸவஸூகதிக்களாகிற அகநிஜவாலையாலே பஸமமாமபடி பண்ணி, சமணச்செடிககனல கொளுத்தியே = சமணராகிற செடிககுஅப படியே அகநிபரகேஷபத்தைப்பண்ணி, சாககியககடலை வறறுவித்து = சாக கியராகிறிஸமுத திரத்தை ஸவஸூகதி கிரணககனாலே ஸோஷிப்பித்து, மிகுசாககியககிரிமுறித்திட = அதிகமாயிருப்பதான ஸாககயமலையை வாக வஜரத்தாலே சேதித்து, மாறுசெய்திடு கண்தவாதிபாகள = பரதிகேடி

கனாய வா தமபண்ணுகிற காணாத வா திகளுடைய, வாயவாகுகை, தகாத
துத்தம் வாககாலே பகநாமபடி பண்ணி, அறமிருத்து மேலவந்த = அகி
கரமித்து மேனமேலும் வந்த, பாசுபதாசித்தியோடுமவனைப்பாணஸூர
யுத்தத்திலே ருதரன் தன் பரிவாரத்தோடு ஒடினாப்போலே, தன் பகதாச
ளான விசயமயத்தோகளும சீறுபாறாச சிதறி யோடுமபடி, வாதுசெய்த
வெதிராசனா = வா தமபண்ண யருளின யதிராசா, கூறும்பிதறறாநிற
பதாய, மா = பெருத்திருப்பதான, குருமத்ததோடு = பரபாகரமத்ததோ
டு, ஒவகிய = உயாத்திருப்பதான, குராரிலன் மதமவற்றினமேல = பா
ட்டமதமெனகிற வவற்றினமேலே, கொடியதாகசசரமவிட்டபின் =
கருமாயிருப்பதான தாகச ஸூரத்தை (பாணத்தை) பரயோகித்த
பின்பு, குறுகிய வா தியுரைவென்றிட = மாயவா திகளிருந்த வீடத்திலே
சென்று கிடையவாகளை ஜயித்திட, மீறிவா திலவரும் = மிகுத்தகாவித்து
வாத்திலே வருகிற, பாககரன் மதவிலக்கடிக்கொடியறிந்துபோய் = பா
ஸகரன் மதமெனகிற வோகொடிகள் குருக்கிட அவற்றைச் சேதித்தெறி
ந்துவிட்டு அப்பாலசென்று, மிக்க யாதவமத்ததை மாயத்த = அகிகமான
யாதவபரகாசன் மதத்தை மாண்டுபோமபடி பண்ணின, பெருவீர = மிக
பராகரமத்தையுடைய எம்பெருமானா, நானாயிகவாழியே = நிதயாபிவிருத்
தமாமபடி மங்களத்தை யுடைய ராகவேணும் (உக)

(வ-ம) “ஸ்ரீக்ஷீகீசு ஸூரபுத்திர-பரதயக்ஷமேகம் சாரவாகு” என
கிற சாரவாகுமத்ததை ஸவஸூகதிகளாகிற அகநிஜவாலையாலே
பஸமஸாததாமபடிபண்ணி, சமணராகிற செடிக்கு அப்படியே அக
நிபரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஸாகயராகிற ஸமுத்திரத்தை ஸவஸூக
திகரணவகளாலே ஸோஷிப்பித்து, அகிகமாயிருப்பதான ஸாகு
யகிரியை வாகவஜரத்தாலேசே (நீ) தித்திட, பரதிகொடிகளாய
வா தமபண்ணுகிற காணாதவா திகளுடையவாகுகை ஸவவாககாலே
(உக) பகநாமபடிபண்ணி,

மிகவுழுத்ததராய மேலவந்தபாசுபதா, பாணஸூரயுத்தத்தி
லே ருத்திரன் ஸபரிகரனையோடினாப்போலே, ததபரதாசளான
விவாகளும், சீறுபாறாசு சிதறியோடும பிரகாரம் வா தமபண்ணி
யருளினவராய, ஏதேனு மொன்றை ஜலபியாநிற்பதாய, பெருத்
திருப்பதான பரபாகரமத்ததோடே யுச்சராயமா யிருப்பதான
பாட்டமதமெனகிற வவற்றினமேலே, கருமாயிருப்பதான தாகச
ஸூரத்தை பரயோகித்தபின்பு, என்கும் பரநதிருக்கையாலே, மாயி

கூளிநுநத விடகதிலேசென்றுகிடடி, (க) “வாதிவென்றான நமமி
ராமாநுசன” என்கிறபடியே அவர்களை ஜபித்ததிடும், மிகைகது
வாதத்திலே வருகிற பாஸ்கரனுடைப மதமாகிற வமாரகததை,
ஒருவரும் நடவாதபடி நிரோதித்து, கழியமிககிருக்கிற யாதவ
மதத்தை மாண்போமபடி பண்ணின வெம்பெருமானுடைய இத
ர தாஸம் நிரஸந்ததாலேவந்த மஹாவீரம், நாடோறுமபி(டி)வருக
தமாய வாழவேணும் குருமதம் = பராபாகரமம், குமாரிலன
மதம் = பாடமதம் “கொடியெறிநதுபோய்” என்று - அவ்வளவிலே
நிலலாதே கைகழிந்திருக்கிற பாரிபபேயாகவுமாம். வந்தவாநிய
ரென்றம் பாடம்சொல்லுவா (உக)

(அ-கை) இனி இதர நிரஸம்பண்ணியருளின ஸரமநதீர, ஸ்ரீ
பாஷ்யம் திருவாய்மொழி முதலான பகவதவிஷயங்களை வ்யாக
யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பு தமக்காகாஷ்கமா
யிருக்கையிலே, பாதாநிதேஸாநதமாக வறுபயித்து இவையெல்
லாம் தனித்தனியே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்மென்று மஹக்ளாஸா
ஸம்பண்ணியருளுகிறார்

எண்கோக்கழி ஷெடியாசினிய விருத்தம்

கீராருமெதிராசா திருவடிகளவாழி

திருவரையிறசாததிய செநதுவரடைவாழி

ஏராருஞ்செய்யவடி வெப்பொழுதுமவாழி

இலங்கியமுநநூலவாழி யிணைத்தோள்களவாழி

சோராததயய செய்யமுகச்சோதிவாழி

தூமுறுவலவாழி துணைமலாக்கண்களவாழி

ஈராறுதிருநாமமணிந்த வெழிலவாழி

இனிதிருப்போட்டெழில் ஞானமுத்திரைவாழியே (நஉ)

சோ = கலயாண குணங்களாலே, ஆரும் = பரிபூரணமான, எதிராசா
= எம்பெருமானுடைய, திருவடிகள் = பரம்போக்யமாய் நமக்கு ஸ்ரீரோ
பூஷணமாயிருக்கிற திருவடித்தாரைகள், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்க
வேணும், திருவரையில = கடிபாதேசத்தில, சாததிய = தரித்த, செநது
வரடைவாழி = ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே மிக்கசிவப்பையடை
த்தான காஷ்யவஸத்ரம் நித்யமங்களமா யிருக்கவேணும், ஏராரும் = அ

(க) இரா-தூ-நஉ

மூல நிறைவே, செயலவடிவு = சிவநிருபதான திவ்யமங்கன விகர ஹம், எப்பொழுதும் = ஸாவகாலத்திலும், வாழி = நிதமங்கனமாயிருக்கவேணும் இவங்கிய முகநாவவாழி = வைதிகோத்தம ரென்னுமத்தை நிறம பெறுததுமதாய, ஸத்யாராக ரஞ்ஜிதமான மேகத்திலே மின்கொடி படாந்தப்போலே திருமார்பிலே பரகாசிக்கிற பரஹ்மஸூத்ரம் நிதய மங்கனமாய்ச் செல்லவேணும், இணைத்தோள்கள வாழி = பொற்கற்பகத்தின் சாக்கன்னாய, அதற்குமேல மோக்ஷபரதா தீக்ஷிதங்களாய, ஸமஸார ஸாகரத்தில மூழ்கி ஸோவுபடுகிறவர்களை உத்தரிக்கிற ஸக்தியை யுடைத்தாய, இப்படிக்கொடுக்கவு் மெடுக்கவு் மாம்படியான குணத்தாலே பண்ணத்து செய்தாயிருப்பனவாய, அதுக்குமேலே வருளதுளவீ நளிகாஷ மாலா வங்கருதமாயிருக்கிற பாஹ்யுக்களங்கனாவை நிதய மங்கனமாயிருக்கவேணும் சோராத-துய-செய-முகச்சோதிவாழி = அநுபாவமாய, பகவத ஸாக்ஷாதகாரத்தாலும் ஆஸரித்தாஸுத்தில ஹாஷித்தாலும் அந்ஸுரித்த நிரஸுத்தில அநாயாஸத்தாலும் அஸங்குசித்தமாய, நிரமலமாய, ஸோபாவஹ மாயிருக்கிற, முகஜ்யோதிஸஸானது நிதமங்கனமாய்ச் செல்லவேணும், அமுதுவலவாழி = ஆஸரித்தாஷிணத்தாலுண்டான வாந்தத்தாலும் பகவதநுபவபரகாஷத்தாலுண்டானவாந்தத்தாலும் பூவலாந்தப்போலே பரிதியைபரகாஸிப்பிக்கிற பரிசுத்தமான சிறுசையும் நிதயமங்கனமாய்ச் செல்லவேணும், துணைமலாகக்கண்களவாழி = ஸ்ரீரங்கஸ்ரீபையும், தாமதிருத்த திருத்தினஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபையுமெப்போதும் கண்டெளிக்ருத்தாய, காருண்யாமருத பரஸரண சீலமாய ஆஸரித்தரை யமலங்களாக விழிக்குமென்னும்படி கடாஷித்திற தவந்தவாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள் அழகுமாறாமல் நிதயமங்கனமாயிருக்கவேணும், ஸ்ரீரகு திருநாமமணிந்த வெழில வாழி = கீழ்ச்சொன்ன வெல்லாததையும் நிறம்பெறுததுவனவாய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீக்குவாதத்தமாயிருப்பதாய, பொன்னலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்ததாப்போலே சிவந்ததிருமேனியில வெள்ளியதான தவாத்ஸோதவபுண்டரத்தாலுண்டான ஸௌந்தாயம் நிதயமங்கனமாய்ச் செல்லவேணும், இனிதிருப்போடு = பதமாஸஸதார யெழுந்தருளியிருக்கிற வீருப்போடு, எழில = உபயவேதாத் பரகாசகமாயிருக்கிற, ஞானமுத்திரை = பரத்தவபோத முத்திரையானது, வாழியே = நிதயமங்கனமாயிருக்கவேணும்

(100)

(வ-ம) ஆஸரித்தருக்கநுபாவமான ஸவ்ருபருபகுணங்களோடுவாசியற எல்லாததாலும் பரிபூரணராய, யதிகளுக்கரு நாதரான வெம்பெருமானருடைய (க) “அமரா சென்னிப்பூ” எனனுமா

போலே (ச) “இராமா துச னடிபயு” என்று சொல்லப்படுமதாய், அத
ஏவ பரமபோகயமாய், நமருசு சிரோபூஷணமாயிருக்கிறவடிப
போதுகன போதுசெய்யாமல், ஏவமவிதாகாரததோடே நிதயமாய்ச்
செல்லவேணும் அதுகருமேமே ஆறுபகாரதகாலேப் ஸூததாதம்
ஸவருபத்தககு ததஸாமயமுண்டாகையாலே, (உ) “நீசுதாஸுஸு
நீ-வீதாசாஷாயவாவீ” என்னுமபடி பாரதநதாயா நநயாராஹ
தவ ஸூசகமாய் திருவரைபூததாப்போலே திருவரைககலகாரா
வஹமாய், ஆதிதயினைப் பரிவேஷிததாப்போலே திருவஸாரியிலே
சூழ்ச்சாறறி மிக்கசிவப் பையுடைத்தான திருப்பரிவட்டமும் நித
யமாய்ச் செல்லவேணும், அதுகருமேமே ஆஸரிதருககு ஸூபாஸா
யமாய், ஸௌநதாயாதிகளாலேயிககு புஷ்பஹாஸஸூத்மாரமாய்,
(ங) “ஈஸுசுஸுசுஸுசுஸுசுஸுசு - ரூபமேவாஸயை தநமவி
மாந மாசஷுடே” என்கிறபடியே, பரமாதமராகமபுறமப்பாசிகதாப்
போலே சிவந்திருப்பதான திவபயங்ககளிகரஹ்மம், ஸாவகாலத
திலும், “நீஸுநீஸு கீஸுநீஸு-நிதயம் நிதயா கருதிதரம்” என்னும்
படி நிதயமங்களமாய்ச் செல்லவேணும்; அதுகருமேமே வைதி
கோததமரென்னுமத்தை நிறம் பெறுததுமதாட, ஸநதயாராக ரு
ஜிதமானமேகததிலே மின்கொடபடாநதாப்போலே திருமாயிலே
பரகாசிககுமதாபு பரஹமஸூதரவபாகயாதருதவதயோதகமா யிரு
ப்பதான பரஹமஸூதரமபுஷுரோடே நிதயமாயிருக்கவேணும்;

[illegible]

(க) இரா-நா-கரென

(2)

(R)

(F) 11-0000-12-00-00-00

(இ) ஐதாஸாரட

† இரண்டட்ட சதிலுமுளாகா

லங்கருதமாயி நுகுகிற யுகளபாஹுக்களானவை, உகதமான குரு
ககளோடே நிகயமாயசசெல்லவேணும், அதுககுமேலே (௧) “புண்ணு
வட ஷஸ்ஸுதே மூலஹுத-பரஹுவித இவ ஸௌமபதே முகமபாதி”
என்றும், (௨) “முகசசோதிமலாநகதுவோ” என்றரு சொல்லு
கிறபடியே, அநுபாவயமாய, பகவதஸாஹாதகாரத்தாலும் ஆஸ
ரிததாஸநகதில ஹாஷததாலும் அநாஸரிதநிரஸநததி லநாயாஸத
தாலு மஸவகுசிதமாய, நிராமலமாய, ஸோபாவஹமாயிருக்கிற
முகஜ்யோதிஸஸும நிதயமாயசசெல்லவேணும்

அதுககுமேலே (௩) ‘ஸஸிஸிஸுதாஹம் ஷஸ்ஸுத-
ஸஸிஸஸமிதாதாரம பிபராணம முகபங்கஜம்’ என்னுமபடி ஒரு
முகமாயசசோநது, அநத முகபதமததினுடைய விகாஸமென்னும்
படியாய, (௪) “நிபபன்னிலா முததநதவழுகதிமுறுவலசெயது”
என்கிறபடியே, ஆஸரிதாஹுததாலுண்டான வானநதததாலும்,
பகவதநுபவபரகாஷததா லுண்டான வானநதததாலும், புவலா
நதாபபோலே பரிதியை பரகாசிப்பிக்கிற சாருஹாஸததாலுண்டான
சநதிரிகையை பரவஹிக்கிற ஸுஸமிதமு மப்படியே யென
றுமுளதாயிருக்கவேணும் அதுககுமேலே பூரிஹசஸரியையும், தாம
திருதததிருநதின பூரிவஷணவஸரியை மெப்போதும் கண்டு
கன்குகுமதாய, கருணாமருக பரஸாணசீலமாய, ஆஸரிதரை யம
லங்களாக விழிசகுமென்னுமபடிக் கடாஹிக்கிற, தவநதவாரவிநத
ஸுநதரமான திருக்கண்கள, செவவிமாறாமல் நிதயமாயச செல்ல
வேணும்,

கிமுகதங்களான விவறறை யெல்லாவறறையும் நிறமபெ
றுததுமவையாய, பூரிவஷணவஸரீககு வாததகமாயிருப்பதாய,
பொனமலையின பரிஸரமெங்கும் வெணதாமரை பரப்புமாரப்பூத
தாபபோலே, சிவநததிருமேனியிலே வெள்ளியதாய ஊதவதா
ஸரயண ஸூசிதஸகதியை யுடைததானதவாதசோதவபுண்டரதா
ரணததாலுண்டான ஸௌநதாயம் நிதயமாயசசெல்லவேணும் கி
முகதமான வெல்லாததுககு மகிஷ்டிகையாயிருநத வநதவதிஷ்டா
ஸகதியாலே குதருஷ்டிகளாகிற குறுமபறுமபடியாயு மாஸரிதர
ஹுததுககுறுப்பாயும், கேவல பகவதிகசையாலே, (௫) “வைய

(௪)

(௨) தி வாய-௩-௧-௧

(௩) வி-பு-௫-௧௭-௨.0.

(௪) தி-வாய ௨-௫

(௫) தி-வாய-௪ ௩-௧

மன்னிவீற்றிருநது” எனனுமபடி வ்யாவருத்திதோற்ற, ஹம்ஸஸ
மூஹமதயே ராஜஹம்ஸமானது ஸரஸ்மாக விருசுருமாபோலே,
பரமஹம்ஸரானதாமும, “ஸ்ரீஸிவ ஸம்ஸேவித” இதபாதிபபடியே
ராமாநுஜராயவஸகராய இராமாநுசனைதொழும பெரியோராயிரு
ககிற முதலிகௌல்லாரும் ஸேவித்திருக்க இவாகா நடுவே
(க) “ஸ்ரீஸிவ ஸம்ஸேவித” பதமாஸநோபவிஷ்டம பரத
தவபோதமுதாம்” எனனுமபடி, பதமாஸநஸ்தராயெழுந்தருளியி
ருக்கிற வீருப்போடே, உபயவேகாரநாராததபரகாசகமாய உநநி
தரபதம்ஸூபகமாயிருக்கிற ஜநாநமுத்திரையானது, காதாசிக்க
மனறிககே ஸதாதாஸநயோக்யமாயபடி வாழ்க்கடவதாகவேணும்
(உ) “அன்னமகாயிருந்தகருநாலுரைத்த” எனன்கடவதிறே
† “தேராநதுயய செயய முகசசோதி” என்றும் பாடம் சொல்லு
வா, “ஸ்ரீமத்ததங்கரியுளம்” எனனுமாப்போலே, சீராருமெனகி
றத்தை திருவடிகளுக்கே விசேஷணமாககவமாம் எதிராசருடைய
திருவடிகளாகையடிலே *வாயி-வவ்யுஜநாநிவத-பாரத்திவவயரு
ஜநாநிவதமாயிறே யிருப்பது (ரு௦)

(அ-கை) அஸகருநாவருத்தி அபேக்ஷாகராயமாகையாலே மீ
ளவு மாதராதிசயத்தாலே, பாஹயகுத்தருஷ்டிரிஸநம்பண்ணி யந
ளினமைக்கும், மமறும லோகோபகாரகவசளாகச செய்தருளின
வைபெல்லாததுக்கும், மவகளாசாஸனம்பண்ணியருளுகிறா கீழ்ப
பாட்டுளிகரஹபரம் இப்பாட்டு ஸவருப்பரம்

அறுசமயச்செடியகனை யடியறுத்ததானவாழியே

அடாநதுவருங் குதிடம கனை யறத்ததுறந்தான வாழியே

செறுகலியைச்சிறிதுமறத் தீர்த்து விட்டான வாழியே

தென்னரங்காசெலவமுறறுந் திருத்திவைத்தானவாழியே

மறையதனில பொருளனைத்தும் வாயமொழிந்தான வாழியே

மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறைவளாததோன வாழியே

அறமிகுநபெருமபூன ரவதரித்தான வாழியே

அழகாருமெதிராச ரடியினைகள் வாழியே (ருக)

அறுசமயச்செடியகனை = பாஹயவகளான ஷண்மதங்கனாகிற வரு
க்குவகளை, அடியறுத்தான வாழியே = மூலச்சேதம் பண்ணினவா நிய

மாக வாழ்ந்தருளவேணும், அடாநதுவரும் = கூட்டமாய்கூடி மேலிட்டு வருகிற, குதிட்டகளை = “நானமறையும் நிறக்ககுறுமபுசெய நீசருமண்ண டனா” என்கிறபடியே வேதத்தில குறுமபுசெய்கிறஇவர்களை, அறக துறந்தான வாழியே = எவ்வாறாகத் துறத்தியருளினவா நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும், செறுகலியை = “அறுசமயம்போனது பொன்றி யிறந்ததுவெங்கல்” என்கிறபடியே, இவைத்துக் கெல்லாம ஹேது வாய் லோகமெங்கும் காடாமாய மூடிவருகிற கொடியகலியை, சிறிதம் = லேசமும், அட = இல்லாதபடி, தீர்த்துவிட்டான வாழியே = பெருக்கடிதவா தீர்த்தவங்களமாய வாழ்ந்தருளவேணும், சென்னரங்கா = ஸௌந்தராய பூணரான பெரியபெருமானுடைய, செவ்வமுதறும் = “திருச்செவ்வ மெல்லாவற்றையும், திருத்திவைத்தானவாழியே = கூட்டிப்படுமபடி பண்ணியருளினவா நித்யமங்களமாய வாழ்ந்தருள வேணும், மறையதனில = வேதத்தில் பரதிரபகதப் படுகிற, பொரு ளனைத்தும் = ஸகலாததங்களை யெல்லாம், வாய் மொழிந்தானவாழியே = ஸ்ரீபாஷ்யருபேண வருளிச்செய்தவா நித்யமங்களமாய வாழ்ந்தருளவே ணும், மாறன் = மமாமழவா, உரைசெய்த = அருளிச்செய்த, தமிழ்மறை = திரவிடவேதத்தை, வளாததோன் வாழியே = வாததிபதித்தருளி னவா நித்ய மங்களமாய வாழ்ந்தருளவேணும் அறமிக = அதில தாதபாய மான ஸரணாகதிசாமம் ஐந்திலே விருத்தியடைய, நிற்பெருமபூதார = வில்லுமான ஸ்ரீபெருமபூதாரிலே, அவதரித்தான வாழியே = திருவவத ரித்தவா நித்யமங்களமாய வாழ்ந்தருளவேணும், அழகாரும் = ஸௌந்தர யாதிகளாலே பூணராயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானுடைய, அடியிணைகள் வாழியே = எவ்வ ஸரணயமான சரணயுகளங்கள் நித்ய மங்கள் மாயச் செவ்வவேணும் (ஙக)

(வ-ம) (க) ‘*சுரீஸூக்யம் சாட்சுஷம் பிலசஞ்ஜலம் சாஸுந்ரண-
சாக்யோலூகயாக்ஷபாதக்ஷபணக சபிலபதஞ்ஜலி மதாநுஸாரிண:*” என்கிறபடியே, பாஹ்யஷணமதங்களாகிற மூடிக்கிட்சுகிற செடிக ளை மூலச்சேதம் பண்ணியருளினவா நித்யமாக வாழ்ந்தருள வேணும் மேலிட்டெவரும் குதநடிஷ்களை (உ) “நான மறையும் நிறக்ககுறுமபுசெய நீசருமாண்டனா” என்கிறபடியே, ஸவா ஸமாக்கத் துரத்தியருளினவா நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும் (ங) “அறுசமயம்போனது பொன்றியிறந்ததுவெங்கல்” என்கிற படியே, இவைத்துக்கெல்லாம ஹேதுவாய, லோகமெங்கும் காட் (ஙட)மாய மூடிவருகிற கலியை, அலபாவஸேஷமூயிலலாதபடி மு

டிததுவிட்டவா, வாழ்ந்தருளவேணும் அந்தரம் “ஸ்ரீமந் ஸ்ரீ
யஸ்ஸுபத்ரந்” மஸ்திஸம் ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கஸாரியமதுபதரவா
மறுநிலம் ஸமவாததய” என்கிறபடியே, பெரியபெருமானுடைய
திருசெல்வமெல்லாம் கடைபிடிப்படி பண்ணிப் பருகினவா வா
ழ்ந்தருளவேணும்

அதுககுமேலே பாமாணத்தில வக்கால வேதத்தில் விபாதி
பத்திபோககினவளவனறிககே, வேதாததாததமெல்லாம், ஸ்ரீபாஷ
யருபேண வருளிச்செய்தவா வாழ்ந்தருளவேணும் அதுககுமே
லே ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழியை,
(*) “வளாததவித்ததய” எனனுமடி வாதகிப்பித்த நுளினவா
வாழ்ந்தருளவேணும் அதின் தாதாயமான ஸாணகத்திராமம்
ஜகத்திலே வாதகிக் கிலக்கணமான ஸ்ரீபெருமபூதாரிலே யவதரித்
தருளினவா வாழ்ந்தருளவேணும் ஸௌந்தராயாகிகளாலே பூண
ராயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸாவஸாணயமான சரணபு
களங்கள் நிதயமாகவாழ்வேணும் அழகாருகை—அடியிணைகளு
க்கு விசேஷணமானபோது இரண்டு காமரைப்பூவை நிறைத்து
வைக்காப்போலே யிருக்கிற சோத்திபுழையும, ஸவக உண்டா
ன ஸௌந்தரயகதையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம் அறமிகுநல்
பெருமபூதார’ என்று பாட்டுசொல்லுவா அப்போது (உ) ‘இரா
மாருசன மிகபுண்ணியன்” என்கிற தாமததை அதிகமாக உடைத்
தென்னவுமாம் வாழிபென்பது மங்களச்சொல் (௩௧)

(அ-கை) கீழறிமிகுநம்பெருமபூதார அவதரித்தானென்று பர
ஸதுதமான திருவவதார திருக்கூதவைப்பவத்தை பரிதிபாலே பேசி
அதுபவித்தருள்கிறார்

சங்கரபாறகரயாதவ பாட்டபிரபாகர தங்காமதம்

சாயவுறவாதிபாமாயகுவொன்றுசதுமறைவாழநகிடுநாள்
வெங்கலிபிங்கனி வீறுமகலை யென்றுமித்ததளாநாள்

மேதினிருஞ்சுமை யாறுமெனத்தபாவிட்டு விளங்கியநாள்

மங்கையராளிபராங்குசமுன்னவ வாழவு முளைத்திடுநாள்

மன்னிபதென்ன ரங்காபுரி மாமலை மறுமுலகதிடுநாள்

செங்கயலவாஷிகள் சூழவபலநாளும சிறக்கபெருமபூதூர்

சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளியநாள் திருவாதிரைநாளே (105)

சங்கர=சங்கரனமதம், பாக்கர=பாஸகரனாதம், யாதவ = யாதவ
பரகாசன மதம் பாட்ட = பாட்டமசை, பரபாகரா தங்கனமதம் = பரபா
கரன மதம், (இவையெல்லாம்) சாடவுறு=நாசத்தை யடையா நிரசையில்,
வாதியா=வாதியாகளான ஸங்கரா திகளும, மாயகுவரென்று=ஜபமின்றி
நசிப்பாகளென்று, சதுமறை=நாலுவேதங்களும், வாழநதிகளான=அாதத
பெளஷ்ட்யத்தை யுடைத்தாய அபிவிருத்திராம திவஸம், வெங்கலி=சூர
ரமானல்யும், இங்கினி வீறுமசகிலையென்று = இவலிடத்தி லினி
நமசு கு ஸாமர ஜபம் பண்ணுபவமன நென்று, மிதவளநாள்=மிதவும்
நிலைகுலை திருக்கப்பண்ணுவதான திருக்கத்தரம், மேதினி = பூமியும்,
நமசுமை = நமதலைசுமை, ஆறுமென = சுமியுமென்று, துயாவிட்டு =
துக்கத்தைவிட்டு, விளங்கியநாள் = பரகாசியாநிதகிற திருக்கத்தரம்,
(இனி பூமியிலுண்டான அாசகாஸதலங்களை யாதரிக்கு மவர்களாகையா
லே) மங்கையராளி=திருமங்கை யாழ்வாருடையவு, பரங்குசு=நமமாழ
வாருடையவும் முன்னவா = மற்ற பூவாசாரயாருடையவும், வாழவு=
ஸமபத்து, முளைத்திடிகள் = அங்குரிக்கும் திருக்கத்தரம், மனனிய =
பெரிப்பெருமான சிதயவாஸமபண்ணுகிற, தென்னரங்காபுரி = அழகிய
அரங்கமாகாரமும், மாமலை=பெரியதிருமலையும், மற்றும் = மற்றுமுனா
டான திவயதேசங்களும, உவந்திடிகள் = ஆநந்திக்கும் திருக்கத்தரம்
செங்கயல வாவிகள் = சிவந்தழகிய மதஸயங்களையடைய தடாகங்களால்,
சூழ=சூழப்படமுருக்கிற, வயல=விளையல்களினாலே, நாளும் = ந்தய
மாக உனடான, சிறந்த=சுராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, பெரு
மபூதூர்=ஸ்ரீபெருமபூதூரை அவதார ஸதலமாகவுடைய, சீமானிளையாழ
வா=ஸ்ரீடானாய இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையரானவெம்பெ
ருமானா, வந்தருளியநாள்=வந்தவதரித்தருளின திவம், திருவாதிரைநாளே
= திருவாதிரைத் திருக்கத்தரம், (இதுவுமொருநாளே ! “ஸ்ரீமாநாவிரபூத
பூமெள ராமாநுஜதிவாகர” என்னக்கடவதிறே) (105)

(வ-ம) விசேஷணத்தை இலையெய்வாரும், விசேஷயகதை
இலையெய்வாருமாய இப்படி வி(ஶ்)பாகதவயகுதிருஷ்டிகளாய்க்
கொண்டு வேகாததாபலாபம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே, வை
திசுதாமம் தலைசாயுமபடிவந்து கிடடியிருக்கிறவாதியாகளான சங்க
ராதிகளுடையமதம் நாசத்தை யடையுமென்று நாலுவகைப்பட்ட
வேதமானது அாதகபெளஷ்ட்யத்தை யுடைத்தா யபி(டி)வருத்த
மாம திவஸம்

(3) “கலியும் கெடுங்கொடுகொளமின்” என்ற சொல்லுதிருப்படியே, கௌரவமான கலியானது இவ்விடத்தி லினி நமக்கு ஸாமராஜ்யமபண்ண சகயமன்றென்று மிகவும் நீலோத்திர நுகர்ப்பண்ணவற்றான திருநகரம் கலியும், கலிகாரயமின குதருஷ்டிகளும் போகையாலே, “வஜ்ரஹ் வஜ்ரஹ் விஸ்வமபரா புணயவதி” என்றும், (2) “தவநாரணிபெற்றது” என்ற ஒரு சொல்லுதிருப்படியே, பூமியானது, நமதலைச்சமைகழிபுமென்று துகடத்தைவிட்டு பரசாசியாநிறகிறதிருநகரம், இனி பூமி பிலுண்டானவாசசாஸதலங்களை யாதிரிக்கும்வாகளாகையாலே, திருமங்கைக்கு நாவாஹரான திருமங்கையாழ்வார, பரங்குசாபி (பிடி) தேயரான நமமாழ்வார முதலானவா களுடைய ஸமருத்தி அருதிரிக்கும் திருநகரம்

அதுககுமேலே, பெருமாள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறோயில், (ந) “அருவிசெய்யாநிறகும மாமலை” என்று சொல்லப்படுவதான பெரியதிருமலை, மற்றுமுண்டான திவயதேசங்களும், ஸவஸவ ஸமருத்தியையடைவுதோமென்று, ஹாஷிகுதம் திருநக்ஷத்ரம் இதுககெல்லாமடியாய், (ச) “அங்கபலபாயவயல் ” என்னுமாபோலே, சிவந்தமிழிய கயல்களையுடைத்தான வாஷிகளாலே சூழப்பட்டிருக்கிற விஹேவயல்களினுலே நிதபமாகவுண்டான நகராலங்காரங்களை யுடைத்தகாரியிருக்கிற, பூரீபெரும்பூதூரை அவதாரஸதஸமாகவுடையபூரீமானப, இஹேயாமூவாரென்று நிரூபகததையுடையாரானவெம்பெருமானை ரவதரித்தநுளின திவஸம் திருவாதிரை திருநக்ஷத்ரம்

இதுவுமொருநாளே ' 'ஸ்ரீமஹிஷாசுந்தரம் ராமாஸபதிகாண்டம் - ஸ்ரீமாதாவிபாக்யதப்யமென ராமாநுஜதிவாகரஃ ' எனனக்கடவதிறே - 'தென்னரங்காபுரிமாமலைமற்று முவந்திருநாள் " என்கிறதுககு, கதாஸதரான ஜீவோஸவராகள ஹாஷிப்பபாதளென்றபடி, மனறல =பொருந்தலும், நிலைப்பாடும் ஆறுதல=சமிததல (நு)"உன நாம மெல்லரம் எனறன நாவினுள் ுயலலுபபகலும் மருமபடிநலக்" என்கிறபடியே, இவருக்கு ததவாசகமான திருநாமங்கள்தான ஆ நுபாவயங்கனா யிருக்கையாலே, எதிராசனென்றும், இராமாநுச

(க) திவாய்நூல்

(உ) இரா நா ச(டு)

(ஈ) திருவி-

(சு) இரா-தூ-கலா

(15) இராமநாதனியன

சென் றும், எம்பெருமானாரென றும், இனையாமுவாரென றும் மதுரை
கித்தருளினார் (நூஉ)

(அ-கை) கீழ்ப்பராஸங்கிக்மாய வந்த மங்களாஸாஸநத்திலே மண்டியுதுபவித்தது, “ஸ்ரீஸ்ரீக்ஷம் ஸ்ரீஸ்ரீக்ஷம் ஸ்ரீஸ்ரீக்ஷம் ஸ்ரீஸ்ரீக்ஷம் ஸ்ரீஸ்ரீக்ஷம்” என்கிறபடியே, மீளவும் பரகருத பரிஸமாபய பரகருதமஹுஸாதி” என்கிறபடியே, மீளவும் பரகருத கத்திலே இறங்கி, ஸாவலோசத்திலேயுண்டான ஸாவதிரிதங்களும போம்படியவதரித்தது ரக்ஷிதந்ருளிப்போலே, அடியேனுடைய வஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி யடிமைகொண்டஸவாபியானவரே! அடியேனுடைய பரகருதிஸம்பந்தசிபநதநமாயுண்டான தேஹஸக்தி ததவிமோசந காலாதிசியமங்கலையெல்லாமறிந்தந்ருளும் ஸாவஜ்ஞாநானதேவா, அஜ்ஞானவடியேனை விலக்ஷணமானதேசத்தி லாரோஹிப்பித்தந்ருளத் திருவுள்ளமாகில், விஸமரித்திருக்கிறதற்கு ஹேதுவேதென்று அவா தம்மையே கேட்கிறா (நஉ)

இன்னமெத்தனைகாலமிந்த வுடம்புடனயானிருப்பன

இன்னொருபாழுதுடமடி விடுமின்னபடிய துதான

இன்னவிடத்தே யதுவுமெனனு மிவைபெல்லாம்

எதிராசா நீயறிதி யானிவையொன்றறிவேன

எனனையினியிவவுடம்பை விடுவித்துனனருளால

ஏராளமவைகுந்தத்தேற்ற நினைவுண்டேல

பின்னே விரையாமல் மறநகிருகத்திதனபேசாய

பேதமைதீர்த்தென்னையடிமைகொண்டபெருமானே (௩௩)

இன்னம் = இன்னமும், எததீன்காலம் = எவ்வளவுகாலம், இவ்வுடம்புடன் = நேறியமான இந்த தேஹத்தோடே, யானிருப்பன் = இதிலுபொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனிருப்பேன், இன்னபொழுதுடம்புவிடம் = இன்னகாலத்திலே தேஹம்விடம், இன்னபடி = இன்னபரகாரத்திலே, அதுதான் = அந்த தேஹவியோகந்தான், இன்னவிடத்தே = இன்னஸ்தலத்திலே, அதுவும் = அந்த தேஹவிமோகமாம், என்னுமியைவெல்லாம் = என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நியதிதி = ஸாவஜ்ஞரான தேவா அறிந்தருளுநீர், யான் = அஃகுணவடியேன், இவையொன்றறியேன் = இவற்றி லேகதேசமும்றியேன், (ஆனபின்னு) பேதமைதீர்த்து = அஃகுணத்ததைப்போக்கி, எனனை = அடியேனை, அடிமைகொண்டபெருமானே = ஆட்கொண்டவனவாய்! எனனை =

இதேதேஹததோடே பொருத்தமறழிகிகிற வடியேனை, இனி - உன்னரு
ளால்=இனி தேவாகிருபையாலே, இவவுடம்பை விழிவீத்து= இச்சரீரத
தை விழிவீத்து, ஏராரும்=திவயாலவகார பரீபூணமான, வைருகத்ததே
தற=பரமபத்ததிலேயேறற, ஸீனைவுண்டேல = திருவுண்ணுண்டாகில,
பின்னை=அநந்தரம், விரையாமல்=தவரியாமல்,மறத்திருக்கிறதென=நிரு
தயோகராய விஸமரித்தெழுந்தருளி யிருக்கின்றதரு ஹேதுவேது? பே
சாய=அததை யருளிச்செய்தருளீர் (உஉ)

(வ-ம) தவதஸமபநதஜ்ஞாஸாநியதையாகிற மௌரககயத் தைப்போககி, சேஷபூகதனவடிபேனீ, (ச) “வினையேனடினகம. மைபறககிகாண்டாய” எனகிறபடியே, சேஷதவாநுருணமாக தா ஸபத்தைககொண்டருனின ஸவாமியானவரே! இன்னமெததனைகா லாவதி இநததேஹயமானதேஹத்தோடே, இதில பொருததமறறிரு ககிற நானிருப்பன, “இன்னகாலத்திலே தேஹம முகதமாம, இன னபிரகாரததாலே இநத தேஹவிமோசநம, இநத ஸதலத்திலே” எனறு சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம, எதிகளுககு நாதராய, ஸாவஜ்ஞானதேவா அநிநதநுஸ்வீர். அஜஞான நானிவறறி லேகதேசமு மறியேன

ஆனபின்பு, இததேஹததோடே பொருத்தமறிநுக்கிறவெனனை, இனிதேவா கருபையாலே இச்சரீரத்தை விவித்தது, திவயாலங்காரபரிபூரணமான பரமபத்ததிலே ஏறமத திருவுள்ளமுண்டாகில, அநந்தரம், (உ)“விண்ணுலகம் தருவானாய விரைகின்றான்” என்கிறபடியே தவரியாமல் நிருதயோகராய, விஸமரித தெழுந்தருளியிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அததை யருளிச்செய்தருளீர தேவாக்கு கருபையுண்டாயிருக்க விளம்பஹேதுவான ஸாத்மியதலைபி விவலையாயிருக்க, காலவிளம்பம் காரயமென்னென்று கருத்தது, “அமாரதிருக்கிற தெனபேசாய” என்றுபாட்டுசொல்லுவா நினைவுண்டேலென்று, வந்ததவதகரிக்கிறதாகவுமாம் (௩௩)

(அ-கை) நமக்கு கருபையுண்டாளும, எத்தனை தயாவான
களையும், நிராகருணராமபடி பண்ணும்தான் உமமுடைய பரபல
பரிபந்தகங்களை கிடந்தேதெயன்று எம்பெருமானாககு நினைவாக,
(ங) “ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிநாதேவாய நம:”

என்கிற ஸாவேஸவான, தேவாகரு விதேயன்னறே ? ஆகைபா
லே, கவதநயனான நான ப1பபலங்களைபுஜியாமல், முகதனும்படி
பண்ணவேணுமென்கிறா

முன்னவினைபின்னைவினை யாரத்தமென்னும்

மூன்றுவகையான வினைகொகையனை கதூமய1னே

எனனைபடைந்தோ தமகருக சழிப்பபென்னனுமரங்கா

எதிராசா நீ யிட்டவழக்கனறே சொல்லாய

உன்னையலதறியாத யானிந்தவுடம்போ

மூன்றுவினைப்பயன புசிகவேண்டுமெனதுணைடோ

என்னுடையவிருவினைபை யினை உபொழிதிமமாற்றி

ஏராருமவைகுந்தத்தேற்றி விடாய நீயே

(15ச)

முன்னவினை = பூவாகம், பின்னைவினை = உத்தராகம், ஆரத்தம் =
பாரபதம், எனனும் = என்று சொல்லப்படுகிற, மூன்றுவகையான = மூ
ன்று பரகாரங்களான, வினைத்தொகை = பாபஸமூஹங்கள், அனைத்தும் =
அகிலத்தையும், யானே = ஸாவஜ்ஞதவ ஸாவஸ்கதிதவ விசிஷ்டனான நா
னே, எனனை = வாத்தஸலயாதி குணவிசிஷ்டனான வெனனை, அடைந
தோ தமகரு = அநநயசரணராய சரணவரணம் பண்ணின பரபநநானவா
கள் தங்களுக்கு, கழிப்பபென்னும் = அப்படிப்பட்ட வகிலப்பாதையும்
ஸவாஸமாகப்போகருவ நென்றறாதிசெய்த, அரங்கா = திருவரங்கரான
பெரியபெருமான, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே ! நீயிட்டவழ
க்கனறே = தேவருக்கு விதேயரனறே ? சொல்லாய = அருளிச்செய்ய
வேண்டும், (இவ்வாதத்தையதாதத் மென்னும் தேவாதா மருளிச்செய்ய
லாகாதோ ?) உன்னையலது = (இப்படி ஸாவரவசீகாரத்தையுடைய) தே
வரையொழிய, அறியாத = வேறொரு ரகஸ்களையும்றியாத, யான = அடி
யேன, இத்தவுடம்போடு = இச்சரீரத்தோடு, உழன்று = பொருந்தி அது
வேயாதரையாக விருந்து, வினைப்பயன = தத்தகாயமான பாபபலங்களை,
புசிகவேண்டுமெனதுணைடோ ? அநுபவிககவேணுமென்றெரு ரிப
பந்தமுண்டோ ? எனனுடைய = அடியேனுடைய, இருவினையை = பரபலபா
பத்தை, இறைப்பொழுதில் = கண்ணகாலத்தில், மாற்றி = ஸவாஸமாகப்
போக்கி, ஏராரும = அழகுரிமைநதுள்ள, வைகுந்தத்தேற்றிவிடாய = வை
குந்தமாகரத்ததிலேற்றி விட்டருளீர், நீயே = தேவரீரே மென்கிறா) (16ச)

(வ-ம) “ஸ்ராவஸம் தூஷ்யம் ஸமாஸம்ஸுந்தா-பூவாசமுத்த

ராகஞ்ச ஸமாரபதமகமததா” என்கிற படியே, பூவாகமுத்தராக
மாரபதமென்று சொல்லப்படுகிற, வாககதரயமான பாபஸமூஹங்

ளான வெல்லாவற்றையும், (க) “மாஹேக்ஷரஹ், அஹேக்ஷரஹ்
 ஸாஹேக்ஷரஹ்” எனும், ஸாஹேக்ஷரஹ் நிர்வாகி
 பாபேபயோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்று, ஸாஹேக்ஷரஹ்
 நாயகமாகாண்டு ஸாவஜ்ஞதவ ஸாவஜ்ஞதவ விசிஷ்டனானானே,
 வாதஸலயாதி குணவிசிஷ்டனானவெனனை அநநயஸரணராய ஸர
 ணவரணமபண்ணிண பரபநரானவாகள தவகளுகரு அபபடிப
 பட்ட வகிலபாபததையும் ஸவாஸநமாகப்போகருவெனன றநுளி
 சசெயத செமமையுடைய திருவரங்கரான பெரியபெருமான, எதி
 களுகரு நாதரானவரே (உ) ‘வஜ்ஜநாஜ்ஜதீ-வஸயஸஸதாபவ
 திதே’ என்கிறபடியே தவததீ(ததி)ரனனே? இவ்வாததம் யதாத
 தமெனனுமதுதேவா தாமநுளிசசெயயலாகாதோ? இப்படியாஸவர
 வஸீகாரததையுடைய தேவரையொழிய, வேறொரு ரக்ஷகநதமறி
 யாதே அநநயகதியாயிருக்கிறநான் இந்ததேஹததோடேபொருநதி
 அதுவே யாதரையாகவிருநது, ததகாயமான பாபபலவகளை புஜி
 ககவேணுமெனறொருநிரப்பதமுண்டோ? பாபவகளுகரு மெனகரு
 மெனன சோத்தியுண்டு? இப்படியானபின்பு எனனலே அதுபாவய
 மாயிருக்கிற பரபலகாமவகளை, (ங) “கடிவாராதியவினைகள் நொடி
 யாருமளவைககண்” என்கிறபடியே க்ஷணகாலத்திலேஸவாஸநமாகப
 போக்கி நான் தரைககடைகிடவாமல ஏராகொளவைகுநதமாநகரத்
 திலே தவதேகபரமாயறறபின்பு ஏற்றிவிட்டருளீர் ஏ = அழகு
 ஆகல = மிகுதி (ஙச)

(அ-கை) அடியேனுடைய ஸகலபரதிபந்தகவகளைப்போக்கி,
 ரக்ஷிததருளுகையிலே யதநமபண்ணியருளுகிறதேவா, கருபை
 யாலே நிதயகைககாயங்கொண்டருள ஸவகலபிகதிருக்க, அததை
 யு டி மதிகரிததுப்போவதான வெணனுடைய ருசிவிரோதியாயிருக
 கிற விநதிரியபாரவஸயததுக கடியானபாபவகளைப்போக்கி, தவதே
 கமநாவாமபடி பண்ணியருளவேணுமெனகரு

அருளாலேயடியேனை யபிமானித்தருளி

அநவரதமடிமைகொள்ள நினைத்து நீயிருக்க

மருளாலேபுலனபோக வாளுசைசெய்யுமெனந

வலவினையை மாற்றியுனபால மனமவைசுகப்பண்ணுப

(க) க-கஅ-சக

(உ) யகிராஜ்ஜம்ஸதி

(ங) தி-வாய க-க ௧௦

‡ அநிகரமிச்சு

தெருளாருவ கூரத்தாழ்வானு மவாசெலவத
திருமகனாநாழ மருளிச்செய்த தீமைத
திரளானவதனைபுரு சேரவுள்ளவெனனைத்
திருத்தியுயயக்கொள்ளும் வகை தேருமெதிராசா (௩௩)

அருளாலே = கிருபையாலே அடியேனையிமானித்தருளி = அடியேனை அங்குறறைக்கு அடியாஹுறாபடி யிமானித்தருளி, அநவரதம் = சீராதரம், அடிமைகொண்ட = சீத்பகைக்காரியம் கொண்டருள, நினைத்து கீயிருக்க, = தேவா திருவுணம் பற்றியிருக்க, மருளாலே = அதையறிய வொட்டாத வஜ்ஞாததாலே, புலன் = இவதர்யவகளினுடைய, போக = விஷயபோகக்களை வாஞ்சை செய்யும் = அபேக்ஷிக்கின்ற, என்றன் = அடியேனுடைய, வல = பரபலமான, வினையை = காமங்களை, மாற்றி = அதிலின்றும் முகம் மாறப்பண்ணி, உன்பால் = தேவா விஷயத்தில, மனமவைக்க = மனஸுவைக்கும்படி, பண்ணாய = பண்ணியருளவேணும், தெருளாரும = ஜ்ஞாநபரிபூணரான, கூரத்தாழ்வானும் = ஸ்ரீகடோசரும், அவா செலவத்திருமகனாநாழமும் = அவா திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையாரான பெரியபட்டரும், அருளிச்செய்த = தந்தம் கைசங்களை அருளிச்செய்த, தீமைத்திரளான = பாபஸமுஹங்களான, அத்தனையும் = எல்லாவற்றையும், சேரவுள்ள = சேரவுண்டான, எனனை = அடியேனை, திருத்தி = செயல் நன்றாகத்திருத்தி, உயயக்கொள்ளும் = உஜ்ஜீவிகப்பண்ணியருளும், வகை = டாகாரத்தை, எதிராசா = எம்பெருமானோ! தேரும = சிந்தித்தருளும் (௩௩)

(வ ம) (௧) “சுரநாநாபுஷ்ய பீஷகஸீக் து நம் ஸுநிஷ்யம், அந்யஸு நஸுநிஷ்யம்-கூரநாதபட்டாகய தேசிகவரோகத ஸமஸ்தநைசயம் | அதயாபய ஸங்குசிதமேவ” என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநபரிபூணரான கூரத்தாழ்வானும், அவா திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸரீரையுடையாராய், அதடியாக, (௨) “பூர்வராஷ் ஸுநிஷ்யம்-பூர்வகராஜகமலாபதலாளித்தவம்” எனனுமபடி, ஸ்ரீமதருமாரான பெரியபட்டா தாழ்ம ஸவஸவநைசயங்களை (௩) “ஹ்ருதயநிஷய புதவாசநோச” (௪) “அதிநாஸுஷ்யம் அநிகராமநாஜநாம” இதயாதிகளாலே அருளிச்செய்த பாபஸமுஹங்களானவை யொன்றொழியாம லெல்லாஞ்சேரவுண்டானவெனனை (௫) “செயல்நன்றாகத்திருத்தி பபணிகொளவான்” எனனுமபடி, திருத்தி யுஜ்ஜீவிகப்பண்ணி

(௧) பதிராஜலிமஸ்தி (௨) ர-ஸத-க-கன (௩) வர-ஸத-கக
(௪) ர-ஸத (௫) கண்ண-௨0

ககொண்டருளும் பிரகாரம் சிநதிகதருளும்வரே ' தேவருடைய கேவலகருபையாலே, அடியேனை அங்குமறைக்ககருவாராஹ்மைபடியபிமாசித்தருளி நிரந்தரம் நிதயகைகவாயவகொண்டருள தேவா திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அததையறிபவொட்டாத வஜ்ஞானததாலே, (க)“*संज्ञाद्विज्ञांरुयन्विचरन्सुखं*”-ஸபதாதிபோகருசிரவஹ்மே ததேஹா” என்கிறபடியே, இநதிரியபரிசுகிரகங்களானவிஷயபோகவ களிலே வாஞ்சையைப்பண்ணும் எனனுடையவிவாதயமான பரப லகாமங்களை, அதில நின்றம் முகமமாறப்பண்ணி, (உ) “தனபால மனமவைக்ககதிருத்தி” என்கிறபடியே, பராபதஸோஷியான தே வாவிஷயத்திலே மஸுஸைவைக்குட்படி பண்ணியருளவேணும் யதாவதுமாக யோஜிக்கவதுமாக (ஙரு)

(அ-கை) “மருளாலே புலனபோகவாஞ்செய்யு மென்றன வலவினையைமாற்றி” என்றபின்பு மலைநடையாடக் காணக்கூடா லே, அதபரந்தேறேபமாயிருக்கிற விஷயாநுபவஸூகவாஞ்சையானது அடியேனுடைய மரணஸை, பலாத்காரத்தோடே தான் மேலிடா நின்றது. அதுகருவேறு வரஸநாகாமங்க ளினன்தென்றறியே னென்கிறார்

நேரிசை வெண்பா

†வாசனையி லூற்றமோ மாளாதவலவியே
ஏதென்றறியே நெதிராசா—தீதாசும
ஐம்புலனிலாசை யடியேன் மனநதனை
வனபுடனே தானடநுமவசுது

எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தீதாகும் = இவ்வாதமாவுக்கு அத்
 யந்தம் பொல்லாங்காயிருக்கிற, ஐம்புலனில் — பஞ்சேந்தரிய பரிசுகளோ
 ன விஷயஸங்கங்களில், ஐசை = அபேகைக்கூடியானது, அமடேன = அடியே
 னுடைய, மனநதனை = மனஸஸை, வனபுடனே = பலாதகாரத்தோடே,
 தானவந்து = தானே மேலடமுந்து வந்து, அடரும = மேலிடமின்றது
 விஷயங்களில் மூட்டுவதாகத் தான மேலிடமின்றது, (இந்த ருசிக்
 குதேது) வாசனையில் = அநாதிபாவாஸனையில் பற்றியிருக்கி, ஊற்றமோ =
 தளாட்டமோ, மாணாத = பராயஸ்சித்த விநாஸமாத அநுபவவிநாஸமா
 தலன்றிசகே யிருப்பதான, வலவீனையோ = அடியேனுடைய பரபலகாம

(க) யதிராஜவிமசுரதி.

(உ) தி-வாய-க ரூ ௧௦.

‡ வா தனை.

இனறளவுமில்லாத வதிகாரமெலுமெனக
கென்றுளதாம சொல்லா யெகிராசா—குணரு
வினைத்தொடரை வெட்டிவிட்டு மேலைவைகுந்தத
தெனனைக்கடுக வேறறுத்தென? (௩௭)

இனறளவும=இப்போதளவும, இல்லாவதிகாரம = இல்லாத அதி
காரம, மேலும= இனிமேல, எனக்கு = அடியேனுக்கு, கென்றுளதாம=
எப்போ துண்டாகும்? (இப்போ துண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகப்
போகிறது) சொல்லாய=இததை தேவா அருளிச்செய்யவேணும், எதிரா
சா=எம்பெருமானாரே, குணரு=ஒன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான,வினைத்
தொடரை = பாபாநு பந்தத்தை, வெட்டிவிட்டு= சேதித்துப் பாகட்டு,
மேலை=ஸாவோததரமான, வைகுந்தத்து=பரம்பதத்தில, எனை = அடி
யேனை, கடுக = சீக்கிரமாக, ஏறறுத்து = ஆரோபியாததற்கு, என =
என்ன காரணம்? (௩௭)

(வ-ம) “ இன்று திருநாடுமெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய ”
என்னுமபடியான இனறளவுமில்லாதவதிகாரம இனிமேலென்றுண்டா
வதாம. இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகிறது? இததை தேவா
ருளிச்செய்யவேணும் இப்படிருசிகிரோதியாய, ஒ
ன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான (க) “தொனமாவலவினைத்தொடா”
என்னுமபடியான பாபாநுபந்தத்தைச் சேதித்துப்பொகட்டு (உ)
“மேலைவைகுந்ததகிருத்தம்” என்கிறபடியே ஸாவோததரமான
தேசத்திலே, அதிலபேகையையுடையவடியேனை, அஜநாநாவஹா
மான ஸமஸாரத்தில் நின்றும் ஸீக்கிரமாக ஆரோபியாததற்கு
ஹேதுவேது? என்னாலே எல்லாம் அஸகயமாய, தேவராலே எல்
லாம் ஸகயமாயிருந்தபின்பு தாழ்க்கைக்கொரு ஹேதவநதாமிலை
யென்றுகருகது (௩௭)

(அ-கை) இனறளவு மில்லாதவதிகார மெனறத்தை, தாக்க
கிசுரபதரிபாயத்தாலே தாஸிபியாநின்றகொண்டு, தத்தேதுபூவ
மாக வததையருளிச்செய்குரா

அஞ்சிலறியாதா ரைமபதிலும் தாமறியா
எனசொலெனக்கோ வெகிராசா—நெஞ்சம்

உனதாரொழிந்தவறறையே யுக்ககின்றம்
அதுதாபமறநிருக்கையால்

(௩௮)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே, நெஞ்சம் = க்ஷுதாவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மகனவானது உன = பராபதசேஷியானதேவருடைய, தான = நிரதிசயபோக்யமான திருவடிக்கு, ஒழிந்தவறறையே = பாறையாப அபராபதவிஷயங்களான வறறையே, உக்கக=அதமோதிச, இன்றம்=இப்போதும், அதுதாபம் = இப்படி அபராபதமான விஷயங்களைவிருமபுவதே! என்கிற பராசாததாபமும், அறம்=இவ்வாமல இருக்கையால்=இருப்பதினாலே, அஞ்சில=விவேகாகுராயோக்யமான பஞ்சவாஷததில், அநியாதவா=அநியாதவாகன, ஐம்பதிலும்=ஐம்பதவயவவிலும், தாமதிரா=அவர்களியாகன, எனசொல = என்றசொல்லுகிற இந்த லெனகிசவாததை, எனசகோ=அடியேன பொருட்டோ? (௩௮)

(வ-ம) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (அ) “நீமனம்” என்னும் படி க்ஷுதாவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மகனவானது, (உ) “யாதானும் பதறிநீங்கும்” என்கிறபடியே, பராபதசேஷியான தேவருடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை பொழிந்த வபராபதவிஷயங்களானவறறையே யதமோதிச, இப்படி வபராபதமான விஷயத்தை விருமபுவதே பென்றதததிகவேணமமடியான தஸையை பராபதமாயிருக்கிற வின்றம் அதுதாபமாயிருக்கையாலே, (௩) “க்ஷுதாவிஷய” “தவமாந பாலயே விவேகாதமா” என்கிறபடியே, விவேகாகுராயோக்யமான பஞ்சவாஷததி லஜ்ஞரானவர்கள் ததபரிணாமதசைபான வைம்பதவயவவிலும் விவேகபாசபதைபாலே அஜ்ஞராவர்களென்று சொல்லுகிற விந்த லெனகிசபாதம் எனக்கே அமரமாயிறே? ஆகையால் வைந்திதத்தி லஜ்ஞனான வெனக்கு ஸாவஜ்ஞரான தேவரொருபோககடிகண்டருளவேணுமென்று கருத்தது “நெஞ்சமும் தானொழிந்தவறறையே யுக்ககும்” என்ற பாடமான்போது “அஞ்சிலநியாதா ஸாயபதிலும் தாமதிராரென சொல்லெனக்கோ வெதிராசா வின்றமதுதாபமறநிருக்கையால், நெஞ்சமுநதா நொழிந்தவறறையே யுக்ககும்” என்று மிப்படியேஜிக்கக்கடவது. (௩௮)

(அ-கை) நீ “உன தாரொழிந்தவறறையே யுக்ககும்” என்று அவர்களையா பராபதங்களாயிருக்கு மவறறையே பதறினால்,

விரஸமாயிருக்கிற வுமமை அவ்வெப்படி யங்கேரிககப புகுகிரு
 னென்று பாஸவஸதாக்கபிராயமாக, ஆஸரயணதசையிலே குண
 ஹீநஸ்ய, அததாலே விரஸனாயிருக்கிற வென்னுடைய தோஷத
 தை போகயமாக விரும்பி யங்கேரிகத்தருளின வெம்பெருமானா
 என்னை யுபேக்ஷித்தருளாரென்றும்கதை ஸதிதாஸகமாக வருளிச்
 செய்கிறார்

வேம்புகறியாக விரும்பினார் கைத்ததென்று
 தாமபுகடாதே புகுகிரு தனமைபோல—தீமபனிவ
 னென்றுரினத்தெனனை யிகழா ரெதிராசர்
 அன்றறிந் தங்கேரிககைபால (நக)

வேம்பு=வேப்பிலையும், கறியாக=கறியமுதாக, விரும்பினாதாம=
 அபேக்ஷித்த தாகன, கைத்ததென்று = கைப்பாகவிற்குகிறதென்று, புக
 டாதே = உபேக்ஷியாதே, புகுகும் = புஜிக்கிற, தனமைபோல =
 ஸவபாவம்போலே, தீமபனிவென்னு = இவன் துஷ்டனென்று,
 ன்னைத்து=விசாரித்து, என்னை = அடியேனை, எதிராசர் = எம்பெருமா
 னார், அன்று=அக்காலத்தில் - அங்கேகாரஸமயத்தில், அறிந்து= தோஷ
 யுக்தனென்றறிந்து, அங்கேரிககையால்=அந்த தோஷத்தையே போகய
 மாகக்கொண்டு அங்கேரிகத்தருளுகையாலே, இகழா=உபேக்ஷித்தருளார்

(வ-ம) அதாவது (ச) “வேம்புகறியாகுமேன்று” என்கிற
 படியே, ஸாஸமாமவறறை யுபேக்ஷித்து, அப்பந்தம் கைப்பையுடை
 ததாய, விரஸமாயிருப்பதானவேப்பிலை துடக்கமாயுள்ள ததஸம்ப
 நதிபதாரத்தங்களைச் சோற்றுக்கு உபதமஸமாகவாதரித்து புஜிக்கு
 மவாகள், அது விரஸமாயககைத்ததென்று அதைவிரும்பிப் புஜிக
 கும தாகன உபேக்ஷியாதே புஜிக்கும் ஸவபாவம்போலே அங்கேகா
 ரஸமயத்திலே தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அதைத் போகயமாகக்
 கொண்டங்கேரிகத்தருளுகையாலே, எம்பெருமானா ரிப்போதிவன்
 தோஷயுக்தனென்று உபேக்ஷித்தருளார் (உ) “ஸ்ரீக்ஷீஹ்-நதயஜே
 யம்” எனனுமபடி யிதோரங்கிகாரதாராட்டய மிருந்தபடியெனென
 னு கருத்து (நக)

(அ-கை) உமமுடையதோஷம் பாராதே யங்கேரிகத்தோமாகில
 மேலுள்ளதும் நாமே கரமகதிலே செய்கிறோமென்று, எம்பெருமா

ஞருக்கு நினைவாக தவதநுபவயோக்யமான காலத்தை யெல்லாம் வயாததமேபோக்கி, அதுககசலான ஸமஸாரத்திலிராமல அநுபவ ததுக்குப்பாங்கான தேசத்திலே சோத்து, அதுககிடைச்சவாதள னிப்போகட வேணுமென்கூரா

அவததேபொழுதை யடியேன சழிகதிப
பவததே யிருக்குமது பண்போ—திவததேயான
சேருமவகையருளாய சீரரெதிராசா
போருமினி யிவவுடமபைப்போசகு (சா)

அடியேன = தாஸூதனான நான், பொழுதை = தேவருடைய வநுபவ கைங்கரியங்களுக்கடைத்த விலக்கணமான காலமெல்லாம், அவததே = வயாததமாக, கழித்து = போக்கி, இப்பவததே = விரோதியாயிருக்கிற இந்த ஸமஸாரத்தில், இருக்குமது = பொருந்தியிருக்கிறது, பண்போ = தேவருடைய கருபாஸவபாவததுக்குச்சேருமோ? திவததே = பரமபதத்தை, பான = அடியேன, சேருமவகை = அடையும் பரகாரத்தை, அருளாய = கருபை செயதருளா, சோ = ஸமஸத கலயாணகுணங்களாலே, ஆர = பூணரான, சீரிராசா = எம்பெருமானே! போரும = ஸமஸாரத்தில் கூறையிருப்பு போரும-போரும, இனி இவவுடமபை = இனி இந்தச் சீரத்தை, போக்கு = போக்கியருளவேணும் (சா)

(வ-ம) தேவருடைய வநுபவகைங்கரியங்களுக்கடைத்ததில் கூணமானகாலமெல்லாம் அதுககடபிபிரந்த அடியே நப்படிப்படவந்தப்பொழுதைப்பழுதேபோக்கி, விரோதியாயிருக்கிற ஸமஸாரத்தில் பொருந்தியிருக்கிறது தேவா கருபாஸவபாவததுக்குப் போருமோ? ஆகையால் கைங்கரியவாதத(ர்)கமாய, (க) “பரந்தாமமென னுநதிவய” எனனுமடியான தேசத்திலேயேபைக்கிபுடைய நான கெடுமரக்கலங்கரைசோந்தாப்போலே சேருமபரகார மிரங்கியருள வேணும்—ஸமஸதகலயாணகுணபரிபூணராய எதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸமஸாரத்தில் சிறையிருப்புபோரும இனி பகவதஸவநுபதிரோதாநகரியாய, விபரீதஜ்ஞாநஜநரியாய ஆகமாவோ டேபொருந்தியிருக்கிற விந்ததேஹத்தைப் போக்கியருளவேணும், இதுவே புருஷாததம், பண்பு = ஸவபாவம், “அடியேன இப்பவததே இருக்குமதுபண்போ” என்று கீழோடே கூட்டவுமாம் (சா)

(அ-கை) ஆனாலும் முடைய தோஷபூயஸ்த்வத்தையப்பாராதே அருந்தேவைகளைச் செய்யும்படி சொல்லக்கூடுமென்பா வென்னில்; அஸத்ருபாராதன வடியேனுடைய பச்சருத்ஸமபந்த சிபந்தமாய் வருமபராதங்கோயெல்லாம் பொறுத்து ரக்ஷிக்கு மவரானபின்பு, ஸகலஜீவலோகஸமுஜ்ஜீவநார்த்தமாக வவதரித்தருளின தேவார், அநிசபலனானவெனக்கு தபையண்ணி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கூறார்.

எனப்போல் பிழைசெய்வா ரிய்யுலகி ளுண்டிடா

உணைப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ—அனைத்துலகம்
வாழப்பிறந்த வெதிராச மாமுனிவா

ஏழைக்கிரங்காயினி.

(ஆதி)

எனைப்போல் = அடியேனைப்போல், பிழை = அப்பாசத்தை, செய்வார் = செய்யுமவர்கள், இவ்வுலகிலுண்டோ = இந்த லோகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தாலும் கிடைப்போ? உனைப்போல் = தேவரைப்போலே, பொறுக்கவல்லா = ஸுதிரிக்கவல்லார், உன்டோ = உபயவீழ்ந்தியிலுண்டோ? அனைத்துலகம் = ஸமஸ்கலோகங்களுமா, வாழ = உஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக, பிறக்க = அலகரிசத்தருளின, எதிராச = யதிராச மென்கிற திருநாமத்தையுடைய, மா = பூஜ்யமான, முனிவா = யோகிஜநாகரகண்யமே! ஏழைக்கு = சபலனையிருக்கிற வடியேனுக்கு, இனி இரங்காய் = இனிதவையபண்ணியருளவேணும். (சுஉ)

(୫୫)

(வ்-ம்) (க) “நிகரின் நின்றுவெண்ணீசதைக்கு” என்கிறபடியே அபராதம்பண்ணுமவர்களில் வைத்துக் கொண்டு, மாத்ருபாராதக்குத்துக்களாயிருக்குமவர்கள் இந்தலோகமெல்லாந் தேடிப்பார்த்தாலுங்கிட்டுமோ? (க) “அருளுக்குமஓதேபுகல்” என்கிறபடியே அபராத ஸஹில்வைத்துக்கொண்டு, தேவரைப்போலே ஸஹிக்கவல்லாருபயவியூதிபிலுண்டோ? ஸகலஜீவலோகமு முஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக வவதரித்தருளி, அவர்கள் ரக்ஷணத்திலே மூர்தம்பண்ணியருளுநிற வெம்பெருமானாரே! இப்படிக்கைகழிந்தபின்பு, பற்றினத்தைவிடாத சபலனாயிருக்கிற வெனக்கு தயையண்ணியருளவேணும். (உ) ‘‘ॐ नमो भगवते वासुदेवाय’’-ததஹம் த்வத்ருதேந நாதவா’ந்’ இத்யாதிவத். (சுக)

(५५)

(அ-சை) “இப்படி யானே சந்திரன் புகழ்ந்து வந்தான் யாவர்க்கு
ரிக்கும் திசையிலேப்பெற்றோடு” என்றாக்ந்து, எதிராசமா முனியா
ன மெம்பெருமானா இவர்க்கெளிப் பெற்றோன்மெம்பெருகளை மக
நம்பண்ணுலது. இவருடைய பீரமஸ்வபாவத்தைக் கடாஷித்
துக்கொண்டிருப்புகளாகிற், அதுபற்றாமல் அவர்க்கும் ரகசித்
ல்லது சிற்சுவொண்ணுதபடி (க) “உண்ணிலாவிடில்” என்பபடியே,
இந்த நியயபாக்ரோஸமான பாசரத்தால், தமமுடைய வநயகதித்
வத்தை முன்னிட்டுக் கூப்பிடுகிறார்.

ஐம்புலன்கள் மேலிட்டருமபொழுதடியேன்

உன்பதங்கடம்மை நினைந்தோலமிட்டால்—பின்பவைதாம்

என்னையடரம லிங்கா பெதிராசா

உனனையல்லா லெனக்குண்டோ?

(சுஉ)

ஐம்புலன்கள் = பஞ்சேந்தரியங்கள், மேலிட்ட = ஆகரமித்து, அட
ருமபொழுது = எவ் கிவகரனாமபடி எவ் எவ் விஷயங்களைக் காட்டு காட்
டென்று துடர்ந்து பாதிக்கும் தசையில், அடியேன் = தேவாக்குச் சேஷ
பூதினான வடியேன், உன் = தேவருடைய, பதங்கள்தம்மை = திருவடித்
தாமரைகள், நினைந்தே = (பூதிஜேசராம்தான், தேவஸம்வதஸரத்திலே
ஆயிரம் ஸம்வதஸரம் முதலை நிருக்கிமுக்க, தான் கரைக்கிமுக்க வலசுசல்
பட்டு, அதுசுருத்தன்னில மாகையாலும், அபிமதவந்தியாலும், பலம் வர்
த்கிசையாலும், தனக்குத்தன்னில மல்லாமையாலும், அபிமதாலாபத்தா
லும், பலம் கூடியகையாலும் துதிக்கை முழுத்துமபடியான தசை விளை
கையாலே, இனி யிதுகவ்வருதல்லை யெனனுபடியான அபத்தையடை
ந்து, இத்தசையில் வினோதிநிஸஸசிலனான ஸர்வேஸ்வரனே நமசுருஷ
கனென் நறுஸத்தித்து “நாராயணனோ” என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸக
லாபநிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை ஸ்மரித்து, ஓலமிட்டால் = நா
மாதஜா ! வென்று கூப்பிட்டால், பின்பு = அந்தரம், அவைதரம் = அப்
படி பாதிசுமவையான அஃவிந்தரியங்கள்தான், என்னை = அடியேனை,
அடராமல் = மேலிடாமல், இரங்காய் = சருமபசெய்தருளிர், எதிராசா =
யதிசுருக்கு நாதரானவரே ! உன்னையல்லால் = தேவரையொழிய, என
க்கு = அடியேனுக்கு (ரகசுநர்) உண்டோ = இனிவேறுண்டோ? (ரகசு
காஞ்சரமில்லை யாகையாலே தேவரே ரகசிததருளவேணுமென்றுகருத்து)
“உன்பதங்கள் = தம்மை நினைந்தோலமிட்டால்” என்கிறத்திக்கு, “எம்
பெருமானார் திருவடிகளே சமணமென்று மகஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து வாசா
லேபெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டால்” என்று பொருளாகவுமா. (அஉ)

(அ-ம) (க) 'கோவாபைவரெனமெபகுடியேறி' இதயாதிப படியே, பஞ்சேநதரியங்களுமாகரமிதது ஸவகிவகரனும்படி ஸவ ஸவவிஷயங்களைக்காட்டி, காட்டென்று துடாந்து பாக்கிருந்ததையி லேகேவாககே பேஷஷூகனானவடியேன் கஜேந்தராமுவான் மடுவின் கரைபிலே, (உ) "நான் பச்சை-தே-ராஜ ஆகாஷதே ஜலே" என்று (ங) *முழுவலிமுதலை நீருக்குள்ளே யிழுத்துக்கொண்டு போய நலியுமேபோது, (ச) "மன்னன் பித்தன்-மன்னன் சிந்தையத நரி" என்று சிந்தித்து (ரு) "நாராயணேவா" எனஞ்ஞெலமிட்டாப போலே, ஸக்லாபநிவாரணமானதேவா திருவடிகளை ஸமரித்து ராமாநுஜாவென்று கூப்பிட்டவே,

அநந்தரம் அப்படி பாடக்கவளானவவை, அடியேனை மேலி டாமல், தயைபண்ணியருளவேணும் எத்களுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய வெண்கு ரக்ஷகராவா? இனி வேறுண்டோ? வேடறு ரக்ஷகாதரமிலையாகைபாலே, தேவரே ரக்ஷிதருளவே ணும்மென்று கருத்து "உனபதங்கதனனை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறதற்கு எம்பெருமானா திருவடிகளை சரணமென்று மநஸ ஸாலே ஸமரித்து, வாககாலே பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டா லென்னவுமாம் (சஉ)

(அ-கை) 'இரங்கா பெதிராசா' என்று அவரை வெறுக்கிற தென? பராபயபூமியில் பராவணயமும், தயாஜயபூமியில் ஜிஹாணை யு மதிகாரிகவஸயாபேஷையாயிருந்தது அவையிரண்டு மில்லாத நமக்கு அஸதருஸமானதேசத்தை அவரெப்படி தந்தருளுவரென று அதில நின்றும நிராஸராசிரா

இந்தவுலகிறபொருந்தாமை யேதுமில்லை

அந்தவுலகிறபோக வாசையிலலை—இந்தநமக

கெப்படியேதான் தருவ ரெந்தையெதிராசா

ஒப்பில் திருநாடுகருது.

(சங)

இந்தவுலகிலை—கொடுவலகமான விந்த தயாஜயபூமியில், பொருந்தா மை—அடிக்கொதிப்பது—அருளி, ஏதுமில்லை—அத்யஸபமுமில்லை, அந்தவு

(க) தி-மொ-எ-எ-க (உ) வி-தாம-கக சக (ங) தி-மொ-ரு-அ-க

(சு) வி-தாம-கக-எ-எ

(ரு) சிறியதிருமடல்,

லகில = அந்த பராபயபூமியான பரம்பதத்தில, போத = செலவு, ஆசையிலை = பராவணயபூமியிலை, இந்த நமக்கு = இப்படி உபேகிதத்தினால் யிருக்கிற விண்ணடிதும் அகலயமற்றிருக்கிற நமக்கு, எந்தை = தந்தையாகிய, எதிராசா = எம்பெருமானா, ஒப்பு = உபமானம், இல = இல்லாத, (வைபவதையுடைய) திருநாடு = பரம்பதத்தை, எப்படியேதான் = எந்த பரகாரமாகத்தான், உகத்து = ஸ்தோத்திரத்து, தருவா = உபகரித்தருளுவா? (சக)

(வ-ம) (ச) “கொடுவிலகமகாடேல்” எனனுமபடியான இந்த தயாஜயபூமியில அடிகொதிப்பு அதபலபமுமில்லை (உ) ‘வாணலகந்தெளிந்தே என்றெயதுவது’ எனனுமபடியான அந்த பராபயபூமியை பராபிககவேணுமென்கிற பராவணயபூமியிலை இப்படியேகிதவகளாயிருக்கிற விண்ணடிதும் மகவயமற்றிருக்கிற நமக்கு ஐந்தரான வெம்பெருமானா அஸ்தருந வைபவத்தை யுடைத்ததான் (ங) “தெளிவிசம்பு திருநாடு” என்கிற திருநாட்டை உகப்புடனே எப்படித்தானுபரிகரித்தருளுவா (சங)

(அ கை) “இந்த வுலகில பொருந்தாமையேதுமில்லை யந்தவுலகில போகவாசையிலை” என்றதுஸந்தித்தவா, நமமளவிதுவாயிருந்தது இனி லெளகிகாளவென்னென்றெவாசனிடத்திலே கண்ணைக்க அவர்களபடி சாலத்தணனிதாயிருந்தவாறே இப்படியிருப்பது இவர்கள பரபவகளைச் செய்யுமபிரகார மென்றதுக்கு நொந்தருளிக்கொய்குறா

மாகாந்தநாரணனா வைகும வகையறிந்தோக
கேகாந்தமில்லை யிருளில்லை—மோகாந்தா
இவவிடமேகாந்த மிருளென்று பயமற்றிருந்த
செயவாகடாம பாவத்திறம்

(சச)

மாகாந்த = ஸ்ரீமீகாந்தனா, நாரணனா = ஸாவேஸ்வரன், வைகுமலவை = (வாராயணதவ பரபுத்த ஸம்பந்தமடியாக ஸமஸ்தசேதநாசேதநகரீதும் உன்னும் புறமும்) வயாபித்திருக்கிற, பரகாரத்தை, அறிந்தோக்கு = அறிந்த ஜனாதாகக்கு, ஏகாந்தமில்லையிருளில்லை = தனிமையில்லை, அகதகாரமில்லை, கருதி “வாராயண பரோஜயோதி ” என்றும், “பரேகண்டேன = வாரணைக்கண்டேன” என்றும், “அவனே” பெண்ணு

வ்விருள் காணற வீற்றிருந்தான்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, எவருடைய எவரும் வெளிக்கொழிப்பா யிருக்கையாலே, நிஷித்தப் பரவருகதிக் குக்குத் தீதெட்டமான வீருளும் கொந்தமுற்றிருக்கை. ஆகையாலே அவர் கூறக்கொருமைத்திருக்கிற ஏகாதகமுமில்லை, தாயாஸ்யோக்ய மன்றிககே ஆவரணா மாயம் வ்யாபித்திருக்கிற ஆகாதகமுமில்லை. வென்று கருதியு. மோகாதா = “ய” நதாபச தாஸாஸ்தா:” எனனுமபடி மோஹாந்தராய முன்னடி மெற்றாறே யிருக்கமுமவர்கள், இவ்விடம் ஏகாதகமிருளென்று = இவ்விடமொருவரு மில்லாத வேகாதகம், இவ்விடம் தேஜ: ப்ரகாசமில்லாத கிலா எனறு, படிமற்றிருளும் = சிப்பயமுயிருது. பாவந்திரும் = பாபஸமு ஹந்திரும், செயவாசந்தாம் = அஃகுரான தாவகள் செயவாபித்ப்கள் (சச,

(ஸ்-ம்) (இ) இல(க) “செல்லந் தணன்” என்கிறபடியே, ஸ்ரியகா ந்தனுன ஸாமெஸ்பரன் நாராயணாதவ ப்ரயுத்தஸம்பந்தமடியாக ஸம ஸத சேதபாசேத வக்ககிலுள் அந்தர்ப்பவதிரிவ் பா சித்திருத்திறப்பகா ரத்தை யறிக்கஜ்ஞா தாக்களுக்கு(உ) “சாமணஸநீகீர்த்ய-நாராயண பபோஜ்யோதிக” என்றும், (ங) “அவனென்னுளிருள் தாணற வீற்றிருந்தான்” என்றும் (ச) “பகதாண்டேன் நாரணனைக்கண் டேன்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமுள்ளாய் எங்கும் கொ ளிச்செறிப்பா யிருக்கையாலே, நிஷித்தப்பாங்குக்களுக்குத் தேட்ட மான இருநற மேகாந்த முமற்றிருக்கையாலே, அவர்களுக்குத் ஒரு வருத்தமற்றிருக்கிற ஏகாந்த முமில்லை. தர்ஸ்யோக்ய மன்றிக்கே ஆவரணா காமாய், ஆவரித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை. (ரு) “சூடி சாமணஸநீகீர்த்ய சூர்த்யபூட்ரஹஸ்யா ! ஸஸ்யதார ரதீவாநீ ஸ்ரவ ஸுஸாஸ்யுஹ - ஹந்தி நாராயணம் பர்ய ந்நாப்யகச்சத்ரஹ ஸஸதா ! யஸஸ்வதார ரதீநாசாபி கோவிந்தம் த முபாஸம்ஹே.”

இவர்கள்படியன்றிக்கே (க) “சாமணஸுஸாஸ்யுத்ய-மோஹாந்த தமஸா வ்ருதா” எனனுமபடி மோஹாந்தராய், முன்னடிதோற்று தெயி நக்குமவர்கள், (எ) “அ ந்ரஹி ஸுக்லஹஸுஸு ஸ ந்ரஹி ஸுஸா ஸுஸா ஸுஸா ஸுஸா - அந்தர்ப்பவதி ஸஸகலவஸ்துஷாஸந்தமீஸமந்த: புரஸ்ஸத்திதமிவாஹமகிக்ஷமாண” என்கிறபடியே, நிர்வணிகதேஜோ

(க) ஸ்-வாய-க-க-அ.

(உ) ஸ-க-க.

(ங) தி-வாய்-அ-எ-ந.

ச உ-ரு-அ-அ.

(ரு)

(ச) ஸி-ப-

(எ) யதிராஜயிமருதி

த ஒருமைத்திரு ஸ்ரீஸிவதமன் விட்டிருக்கிற சகச்சுபதி காணவிலை

மயனா ஸாவேஸ்வரன என்கும்¹ வயாபித்திருக்கும்பரகாரத்தை நெஞ்சென்னும் உடகண்ணாலே காணமாட்டாதே, இவ்விடம் ஒரு வருமில்லாத ஏகாதம், இவ்விடம் தேஜஸ்பரசாரமில்லாத இருனென்று நிபபயராயிருந்து (க) “சுஸ்யுநீத்யம் ஸ்விஸம் கஸீடி-தஸ்யாததி கேதவம் வரஜிநம் கரோஷி” என்கிறபடியே பாபஸமுஹங்களை அஜஞரான தாவகளை செய்பாநிற்பாக்கள், இவாதாபடி இதுவாவதே யென்று கருத்து வைகல்=சொல்லலும், இருத்தலும், திறம்=ஸமுஹம் இப்பாட்டுக்கடி, எம்பெருமானாருடைய உகதயநுஷ்டாரங்கனாயிருக்கும் (சச)

(அ-கை) கீழ் ‘மகாதநாரணனா வைகுமவகை’ என்று வயாபிதியை பாஸதாவித்து, இப்படி ஸாவவயாபகனா வவனோடு அநாதியாய வருகிற ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க, அததை அறியாதே கீழ்சொன்ன மோஹாததரிலே யகதமராயிருந்த நான், ஆசாராய ஸம்பந்தத்தாலேபன்றோ உஜ்ஜீவித்ததென்று ஸவலாபத்தை எப்போது மதுஸந்தித்துப்போருவென்று, தமதிருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்குறா

நாராயணன்திருமால் நாரமநாமென்னுமுறை
யாராயிலநெஞ்சே யநாதியன்றோ—சீராரும்
ஆசாரியனாலேயன்றோ நாமுயந்ததென்று
கூசாம லெப்பொழுதுவகறு

(சநி)

நாராயணன்திருமால்=“திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்”² என்கிறபடியே ஸூரிய, பதியானவன நாரஸபதவாசயங்கனான வாதமாக கையுடையவன் நாரம நாம = நிதயமான அந்தரங்கன நாம, என்னும்=என்கிற, உறவு=அந்த அநாதயந ஸம்பந்தம், ஆராயில் = நிருபிக்கில், நெஞ்சே = மனஸே! அநாதியன்றோ = இன்றாத வுண்டானதன்றோ? அநாதியாய வருகிறதன்றோ? சீராரும்= அந்தஸம்பந்தத்தை யுணாதனை ஜனாநாதிருண பரிபூரணரான, ஆசாரியனாலேயன்றோ = ஆசாரயாரலே யல்லவோ? நாமுயந்ததென்று = நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, கூசாமல்=லஜ்ஜாபிமானங்களைவிட்டு, எப்பொழுதும்=ஸாவகாலமும், கூறு=உரவித்ததாக வதுஸந்தித்துக்கொண்டிரு. (சநி)

(வ் ம்) (க) “திருமாலே நானுமுனக்குப் பழுவடியேன்” என்கிறபடியே, ஆவன் ஸ்ரியப்பதி நாராயணன். நாம் நாரமென்கிற இந்த வநாத்பயநஸம்பந்தம் நிருபிக்கில், மநஸ்ஸே இன்றாகவுண்டான தன்றே! ஆநாதியாய் வருகிறதன்றோ? ஆயிருக்கவது நெடுங்காலம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமன்றிக்கே, அசித்ப்ராயமா யிழந்தன்றோகிடந்தது. இப்போது தத்ஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிருணபரிபூர்ண டயிருத்த வாகார்யனாலே யன்றோ நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, (க) “பெருமையும் நானும் தவிரந்து பிதற்றுமின்” என்கிறபடியே, லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரவித்தமாக வநஸந் தித்துக்கொண்டு போரு. (உ) “இறைய முயிரும்” இத்யாதி. “அநீஸ்ஸீஸீஸீ” - ஆத்மநோஹ்யதிரீஸ்ய” இத்யாதி. (சுரு)

(அ-கை) கிழ ஆசார்யனாலே யன்றோ நாமுய்ந்த தென்கிறவி த்தை விசேஷநிஷ்டைமாக்கி யுள்ளிச்செய்கிறார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தம்மைக்
ருருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு—பொருவில்
மதிதானளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே
எதிராசர்க் காளானோடியாம். (சுசு)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை—“தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலே கள் சொன்னேன்” என்கிறபடியே பூஸ்ராரான பூரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஸப்த ரஸம், ஸுர்த்ரரஸம், பாவரஸமென்கிற விவற்றை யநுபவித்து, ததேக நிஷ்டைராய, தத்வயதிரிகத ஸாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத் ப்ரதிபதிபண்ணி யிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தை யே தமக்குறிரு பகமாக வுடையராய், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைவகர்யமே யந வரதம் செயதுநொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, தீவினையோந்தம்மை=க்ஞரகர்மாக்களோமா யிருக்கிறதம்மை, ருருவாகி=ஆசார்ய ராயவதரித்து, வந்து = நாயிருந்தவிடம் தேடிவந்து, உய்யக்கொண்டு= உஜ்ஜீவிக்கும்படி யவகேரித்து. பொருவில்=ஸாஸ்த்ரஜ்ஞானதிகள் போ லன்றிக்கே - உபநாச ரஷிதமான, மதி = திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் தான ஜ்ஞாநத்தை, தான் = தாம், அளித்தருளும் = உபகரித்தருளும், வாழ்வன்றோ=ஸம்பத்திநிலன்றோ? நெஞ்சே=மநஸ்ஸே! யாம் = நாம், எதிராசர்க்கு=எமபெருமானாக்கு, அளானோம்=அடிமையாயினோம். (சுசு)

(வ-ய) (க) “ஒருண்டாகமுதுணாண்சொன்னமலைகள் சொன்னேன்” என்கிறபடியே பூணூரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாசனாகுது பேசுபவராக வலகரித்த திருவாயமொழியிலேயலகாஹிதது, அகில ஸபதரஸம், அராததரஸம், பாலாஸம் என்கிற விவரஹை யநுபவிகது, கதேகரிஷ்டபாய ததவயநிரிகத ஸாஸதரகனை நருணவதபரிபக ஒபனாணிநிருகசையாலே, திருவாயமொழியோடடை ஸம்பந்தத் தையே தமகது சூபபகத கபுடையாரப ஆழுவார திருவடிகளிலே, ஸாவனாசைகாயமே யவகருஞ் செயதுவாணநி போராநிறநிற திருவாயமொழிபிள்ளை, (உ) ‘ஒபபிலா தீநீனையேனை யுயயகொண்டு’ எனனுமபடி கருகாமாகசளாயிருகிற நமமை (ங) ‘தேனா கமலத்திருமாமகா கொழுநன காளை-குருவாகி’ என்கிறபடியே, ஆசாராயரயவதரிதது, நாமிருநதவிடநதேடி வரதுஜ்ஜிவிசகுமபடி பவகீகரிதது ஸாஸதர ஜஞாநாதிகளபோலன்றிகசே, உபமாநாஹித மாய திருமநதரத்தால பிறசகுமதானஜஞாநதை யுபகரிததருளும் ஸம்புததனறே, மநஸஸே’ பராபதசேஷியான வெம்பருமானாக கடிமையாலே - நாம, பததரயராதகரிஷ்டடைகான ததீயபாயரக மாயலதிராநென்று கருதது (சகா)

(அ-கை) “எதிராசாககாளானேம யாம” என்ற பரிதபுத்த தியாலே, கீழே “மாகாநதநாரணனா” என்றும் ‘நாராயணன் திருமால்’ என்றும் பரஸுதுகமான நாராயணஸபதத்தொடே விகலபிக குமபடிபாய அகில சதுரையாயிருப்பதான ராமாநுஜனென்கிற திருநாமவைபவத்தை வெளியிடவேண்டி ஆததை வயதிரேகமுக ததாலே வெளியிடுகிறா

கட்டளைக கலிததுறை

இராமாநுசாயநமவென் நிரவும பகலும சிநதித
திராமாநுசாகளிநுபபிடந தன்னி லிறைப்பொழுதும
இராமாநுசரவாகசெல்லா வடிமையுஞ் செடயவெண்ணி
இராமாநுசாதமமை மாநுசராக வெனகொலெண்ணுவதே

இராமாநுசாய=இராமாநுசா பொருடடி, நமவென்று=நம என்று,
இரவும பகலும=திவாராந்ரமும், சிநதிதது=அநுஸந்திசது, இரா=இ

ராத, மாநுசுகள் = மனிதருடைய, இருபட்டநதனனிலு = வலிச்சிறு ஸ
தலநதனனிலு, இதைப்பொழுதும் = சுண்ணகாலமும் இரா = வாததியா
திருக்கிற, (ஆழ்வான போலவாரான) மாநுசரவாகு = மதுஷயருக்கு,
எல்லாவடிமையும் = ஸாவலித கைங்காயங்களுக்கும், செய்யவெண்ணி =
செய்யக்கூடுதி, இரா = அததைச செய்யாமலிருக்கிற, மாநுசாதமடை =
அறிவற்ற மதுஷயாதவகளை, மாநுசராக = டசு ஸமரானவவாகளை மதுஷ
யராக, என்கொல எண்ணுவது = எப்படித்தான எண்ணுவது? ('ஐஞா
நேஹி பஸுபிஸஸமா' எனனுமத்தனை. (சஎ)

(வ-ம) (க) “நளனிருளளவும பதலும் நானழைப்பன நாராயணு
வென்னும் நாமம்” என்கிறபடியே, “ராமாநுஜாயநம்” என்று
திவாராதரவிபாக (தா) மற வதுஸநதிகக பராபதமா யிருக்க, அத
தைசசெய்யாதேயிருக்கிற பசு ஸமாரன் மதுஷயாகள வாததிக்கிற
ஸதலநதனனிலு சுண்ணகாலமும் துஸஸஹமரய வாததியாதிருக்கிற
வாழ்வான போலவாராய, ராஸதரவரயரான மதுஷயஜநமாக
களுக்கு (உ) “எததெதாமுமபும சொல்லால மனத்தால கருமதகி
னால செயவன்” என்கிறபடியே ஸாவலித கைங்காயங்களுக்கும்
செய்யவெண்ணியிருக்க பராபதமாயிருக்க, அததைச செய்யா
தேயிருக்கிற கருத்தநமதுஷயாதங்களை, (ந “மாரிடவரல்ல
ரெனநெனமனததேவைததேன” என்கிறபடியே, பஸுஸமரான
வவாகளை மதுஷயராக வெப்படி யெண்ணுவது, (ச) “ஐந்நீந்
ஃஸிந்நீந்-ஐஞாநேந்நீந் பஸுபிஸஸமா” எனனுமத்தனை

(அ-கை) கீழெல்லாவடிமபுஞ் செய்யவெண்ணி, இராமாநு
சாய என்கிறபாஸகத்திலே தபமுடைய வாகாதிகரணங்களை இப
டியே யவாகளவிஷயத்திலே அநநயராஹமாமபடி பெரியபெருமான
பண்ணியருளினபடியை பரிதியாலே பேசியருளுகிறா

எண்ணுதென்னெஞ்ச மிசையாதெனநா விறைஞசாதுசெனனி
கண்ணனவை யொன்றுகாணுறா கலியாநலிய
வொண்ணுதவண்ண முலகனிததோ நெதிராசனடி
நண்ணுதவரை யாங்கேசா செயதநலம் நமக்கே (சஅ)

(க) தி-மொ-க-க-நி

(உ) இரா-நா-சு-0

(ந) தி-மொ-க-க-எ-ந

(ச)

கலியாண = கலியுகத்திலுள்ள சேதநா, நலியவொண்ணாதவண்ணம் =
 உககலியினுடைய கரோளாயத்தினாலே பீடிசகப்படாதபடி, உலகு = லோ
 கத்தோ, அளித்தோன = ரக்ஷித்தவரான, எதிராசன = எம்பெருமானுரு
 னட்ட, அஃ = திருவடி = பிள்ளை, எண்ணத்தவரை = கிடமி ஆசிரியாதவர்களை,
 என்னெஞ்சார் = என்னுடைய மனஸானது எண்ணுது = எம்மீயாத,
 என ந வு = என்னுடைய வாககானது, இசைபாது = வதுதியாது, செ
 னனி = என சிரஸானது இரைஞ்சாது = வணங்காது கண்ணானை =
 என களர்களானவை ஒன்று = ஁னறையும், காண் லுரு = கண் ஁ருத்
 அரவநெசு = சிநைதயினோடு கரணங்களைத்தந்த புரீரவகராஜரானபெரி
 யபெருநா, நெய்தலம் நரகே = அககரணங்கள் அநயசேஷமாகாமல
 பகருச்செடத் நனமை யிவையாயிற்று ("கலியா நலியவொண்ணாத
 வண்ணம் உலகு = தோ நெதிராசன" என்கிறவிடத்தில், கலியா =
 கலியானது, நலியவொண்ணாதவண்ணம் = தன்னுடைய கரோளாயத்தி
 னாலே பாதிபாதிபடி, உலகளித்தோன = லோகத்தைமக்கித்த, எதிராசன
 டதிபதி என்றும் பொருளாகவராம) (சுஅ)

(வ ம) (க) “தாழ்வொன்றில்லாமறைதாமுநது தல்முழுதுங் கவியே யாள்கின்ற நாளவந்தளித்தவன்” என்கிறபடியே, கவிையான துசனனுடைய கரளாயத்தினாலே பாதி(ஈடி)யாகப்படி லோகத்தை ரக்ஷித்தவராய , (உ) “பெற்றொருமறநிலலை” என்கிறபடியே, பரா பயபாரபகங்களான வெம்பெருமானா திருவுடிகளைக்கூட்டி ஆஸரி யாகவர்களை (௩) ‘ரைடிமண முன்குணங்களுையினி’ இதயாதியா ழம், (ச) ‘ஸ்ரீஞ்ஞ-சிவமயதிர்தர்’ இதயாதியா ஒரு சொல்லு சிற்படியே, ததச்சுவததிலே பரவணமான வென்னுடைய மநஸஸு துடகசமான சுரணநதள்ளாவைகள் ஸமிததல, ஸதுதிகதல, பஜித கல, நாஸிததலாகிற வலஸவகாராயங்கள் செய்யாது சிறுதையிடே குரணங்களைத் ததநத் பூரீரவசாராரான பெரியபெருமான, அவை அர்யசேஷமாகாமல நமக்குச் செயத நனமை இவையாயத்து நலம் =ஸமபத்து, இவகு தேஹஸமபத்தியிறே “இசையாதார்” (௫) :ஸ்ரீ: ஸ்ரீ: - மந:பூராவோவாகுததர் ” என்கிறபடியே, அதுகநதரபாவியான ரவுடைய வாயானது, (ஈ) “நாவிபிலாஸி சைமாலைகளேத்தி” என்கிறபடியே, ஸதுத்ருபமான ஸபகஸநதப்

(க) இரா நூ-கூ

(2) இரா-நா-சுரு

(ந) இரா-நா 402

(சு, பதினாறு ஆயிரம் ரூபாய்)

(1) உறுப்பினர்-கட்சி-

(க) ஐ வாட-ச-டு ச

பங்களைப் பண்ணமாட்டாது; (இறைஞ்சாதுமெனனி) (க) “ஸ்ரீ
 மூல மூர்த்தி-பாணமாமி மூர்த்தி” என்று மவருடைய சென்னி
 யிறே (கண்ணாவையொன்றுவகாணலு) (உ) “கணகருதிரு
 காண” (ங) “சிவாபுஷ்டி-ஸ்ரீமாதவாகர்” எனது மபடியான தரு
 ஷ்டிகளேகேதசமும தர்ஸிக்க வாசைப்படாது, (ச) “காணலுறுதி
 னேறேன” எனசிறவிடததககு, காணவாசைப்படுகிறே னெனறிறே
 யருளிசெய்கது கணியாரொனகிறது (ரு) “ஏவினா கணியா” என
 மெபடியே பாகதவததினுறப்பைப் பற்றவாயதது (சஅ)

(அ-கை) “எதிராசனடி நண்ணதவரை எண்ணது” இதயாதி
 யாலே, தமக்கு ஸமஸாரிசளித்ததி லுண்டான வைமுகயததை தா
 ஸிப்பிதது, மீள வவாகளாததததைக்ககணி ஆற்றமாட்டாதே,
 அவாகளுசகு மோகோபாயமாக மெமபெருமானுருடைய வாஸர
 யணுகிகளை விகிகிரு.

நகராநகத்தமுநதாமை வேண்டிடிவகானிலகீர
 எநகராதையான வெதிராசனை நண்ணுமென்றுமவன
 அநதாதிதனை யறுசநதிபுமவன தொண்டருடன்
 சிந்தாருவகெடசசோநதிரு முததிபினசிகதிக்குமே (சக)

நகர = ஒருகாலு மதுபவீதது முடியாத, நகரத்தது = ஸமஸாரமா
 கிறநகரத்திலே, அமுநதாமை = மகநராகாமை, வேண்டிடி = அபேக்ஷித
 மாகில, நானிலத்திரா = வலுவகைப்பட்ட பூரியிலுண்டானவாகளே! என
 = அடியேனுக்கு, தாகையான = பிதாவான, எதிராசனை = எமபெருமானு
 னை, நண்ணும = ஆஸரயியுடனே, என்றும் = ஸாவகாலத்திலும், அவன
 நதாதிதனை = மோகைக்கேற்றுவாயிருக்கிறவவருடைய திருமாமகதைப்
 பாட்டுகளுதோறும் பரதிபாதிப்பதாய அதற்குமேல் பாபந்ஜந காயதரியா
 யிருக்கிற வவாவீஷ்பமான துற்றநதாதிதனை, அநகரதியும் = அநகரதி
 யுடனே, அவன தொண்டருடன் = அவாதிருவடிகளிலே சபலராய தொ
 ண்மிபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகருடன், சிந்தாரும = இதர ஸஹவா
 ஸததாலுண்டான மோதுக்கமெல்லாம், கெட = நசிக்ருமபடி, சோநதி
 ரும = ஒருநீராகப் பெருந்தி யிருவகோள், பின = ஆனபினபு, முததி =
 மோகை-ானது, சித்திக்கும = ஸமஸார மற வரித்திக்கும (சக)

(க) யதிராஜவீமஸதி (உ) இரா-நா- (ங) யதிராஜவீமஸதி-க
 (ச) ச திருவ-ந்த (ரு) தி-மொ-கச அ

பரமேவயோமந்” என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதி பரவீததியை யுடைத்தாய்
ருப்பதான அந்தப் பரமபதத்திலே, உரமை = நீதபஸமஸாரிகளான உரு
களை, வைக்கும்=விதயரோடே யொருகோவை யாகவைப்பா, நீர்=நீங்
கள், எதிராசரென்று=எதிராசாவென்று, சித்தியும் = மஸேவிலே சித்தி
யுங்கோள் (யதம் அலபமாய, பலம் உதிசமாயிருக்கு) (100)

(வ-ம) திருநாமம் அதுஸத்திகைககு யோகபமாயிருப்பதான
ஸ்ராகயமான காலத்தை வயாததமேபோகக், அஜஞாததாலே
ஸமஸாரிகளிலே பரிபரமிககிற பாபிசளாயுள்ளவர்களே! ஸாவகால
த்திலும் ஒருபடிப்படநின்று தபஸவிலே உதஸாஸிகுமவர்களாயி
ருக்கு மவர்களுக்கும் பராபிககப்போகாமலிருப்பகாய, (க) “தக்ஷ
ரே பரமேவயோமந்” என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிபரவீததியை யுடைத்தா
யிருப்பதான வநதபரமபதத்திலே, விதய ஸமஸாரிகளான வுருகளை யேற்றி
விதயரோடே ஒருகோ வையாகவைக்கும் அதுககுடலாக கீழ்ச்சொன்னவைகளான
நோத்தி யென்னலாமபடி அதுலு மெளிதாயிருப்பதான வெமபெ
ருமானா திருநாமத்தை, எதிராசரென்று நீங்கள் மஸேவிலே சித்
தியுங்கோள் நோத்தியலபமாய, பலம் உதிசமாயிருக்கும் நோத்தி=
யதம் (101)

(அ-கை) இனிஸமஸாரிகளிடமிருந்துவந்தான சொல்லவேணுமோ
உமமுடைய நிலை இருநதபடியென்னென்று எமபெருமானாகு
நிலைவாக, அவர்களோ பாதி அநாதிகாலமெல்லாம் வயாததமேபோ
யிருக்க, அதுநிழிவின்றிககே யிருக்கிறவனக்கு தேவருடைய
கருபை யுண்டானபின்பு, ததலாபகலேஸ்ருமுண்டாயத்தென்று ஸவ
லாபத்தைப்பேசியருளுகிறா இழவு=அலாபகலேஸ்ரும

என்றுள்ளீச னுயிருமனறேயுண் டுககாலமெல்லாம்
அன்றளவாகப்பழுதே கழிந்த திருவினைபால்
என்றிழிவின்றி யிருக்கு மென்னெஞ்சயிரவபகல
நின்றுதபிககு மெதிராசா நீயருளசெய்தபினை- (102)

என்றுள்ள ஈசன் = (“நானுனையன்றி யிலேன கண்டாய நாரண்
னே நீ யென்னையன்றியிலே” என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத அவ்நா

பாவஸம்பந்தம் நித்யமாக வுண்டாகையாலே) நியந்தாவான வீஸ்வரன் எடபடி எப்போதும் 'நித்யவிர்த்தனாயிருக்கிறானே' (அப்படியே) உயிரும் = ஈஸரிதவயனானவாத்மாவம், அன்றேயுண்டி = அப்போதே உண்டாயிருக்கிறான், இக்காலமெல்லாம் = இவ்வந்திகாலத்தோடங்கி, இன்றளவாக = இப்போதளவாக, இருவீனையால் = புண்ப்பாபநுபமான பரபலகாமத்தாலே, பழுதேகழிந்ததென்று = வயாததமாகவே போயிறமென்று, இழவினறியிருக்கு = இப்படி இழந்தாளுக கறுதபியாமலிருக்கிற, என்னெஞ்சம் = அடியேனுடைய மஸஸு, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயருளசெய்தபின்னே = தேவா விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணையருளின பின்ப, இரவுபகல = அல்லம பகலும், சினு = இதிலே யொருபபட்டு என்று, தபிக்கும் = பரிதபியாநிற்கும் (ருக)

(வ-ம) (க) 'நானுன்னையனறியிலேன்கண்டாய நாரணனே' எனையனறியிலே' எனகிறபடியே, ஒழிசுகலிவாழியாக வலிநாபாவஸம்பந்தம் நித்யமாகவுண்டாகையாலே, நியந்தாவான ஈஸ்வரன், என்றுதுடங்கி விர்த்தனாயிருக்கும் அப்படியே, ஈஸரிதவயனானவாத்மாவம்பந்தகவிதவிசேஷணமாகையால், அன்றே யுண்டாயிருக்கும் இப்படியென்றுதுடங்கி தேவா விஷயீகாராபெற்ற வினறளவாக வுண்டானவென்னுடைய பரபலகாமத்தாலே ஸேஷஸேஷிஸம்பந்தஜ்ஞாநகாராயமான கைவகாயத்துக்கு அடைக்க விரத அநாகாலமெல்லாம் வயாததமே போயிறமென்று இழந்தநானைக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற வென்னுடைப மஸஸு, தேவா விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினபின்பு, திவாராதரவிபாக (ஓ) முற விதிலே யொருபபட்டு நின்று பரிதபியாநிற்கும் இதென்ன ஸவபாவம் ஒரு கருபாபாபலய மிருந்தபடியே! இருவினை = புண்ப்பாபங்களுக்கமுதம் (ருக)

(அ-கை) அநுதாபாதிகளுண்டாகவே, எம்பெருமானாருக்காக, பெரியபெருமாள், 'ஸ்ரீமான் ஸம்மாநாட் ஸ்ரீமான் ஸமாருடபதங்கராஜ' எனகிறபடியே எழுந்தருளியபிமானித்தருளும் பேற்றின கௌரவத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார்

கனககிரிமேல கரியமுக்கிலபோல

வினதைசிறுவன மேற்கொண்டு—கணுக்கிடம்போது

ஏராரக ரெகிராககாக வெனபால
வாராமுன்னிறபா மகிழ்நது

(ருஉ)

கனககிரிமேல = ஸவாணமயமான மஹாமேரு மலையினமேலே, கரிய
முகிலபோல = (படிநதிருக்கிற) நீலமேகமபோலே, வினதை = வினதை
யெனனும் ஸதரியினுடைய, சிறுவன = புதரான வைத்தேபரை-பெரிய
திருவமைய, மேற்கொண்டு = வாஹநாகக்கொண்டு (சருடவாஹநாருட
ராய) தனுவிடுமபோது = சரியிடுகிற ஸமயத்தில், (தாய முகங்காட்டு
மாபோலே) ஏ = ஸௌந்தரியாதிகளால், ஆ = பூணரான, அரங்கு =
பெரியபெருமான, எதிராககாக = எம்பெருமானாககாக, எனபால வ
ரா = உமையேனிருந்த விடத்தேவநது மகிழ்நது = ஹாஷ்டயதராய, முன
னிறபா = முன்னேநிறபா இதகாலெனக கபேக்சிகமான * முகமும்
முறுவலும் காட்டி யதுபலிபதித்தருளுவா, இது நீரூசயமென்று கரு
தது (ருஉ)

(வ ம) (க) , “கூஷ்யஸ்ய நிர்ஜ்யஸ்தீ ஸந்திஷ்டீ” — தாருச
நஸ்ய கிரேஸஸநநகே ஸகடிகதோ யதோயகா” என்றும், (உ)
“மஞ்சயா பொனமலேமேலெழுகமா முகிலபோனனா” என்று
சொல்லுகிறபடியே, ஸவாணமயமான மஹா மேருமலையே (ரு)
“பெருமபவமணயபுண்ட பெருவயிறநகருமுகிலானது கினி
யப்படிநதிருக்குமாபோலே, பராகரஸாவஹமாமபி, வினதை
சிறுவனென்னுமபடியான பெரியதிருவடிமேலெகொண்டு தேஹபாத
ஸமயத்திலே காய முகமகாட்டுமாபோலே, ஸௌந்தரியாதிகளால்
பூணரான பெரியபெருமான எம்பெருமானாககாக நானிருந்தனி
டத்தே வநது ஹாஷ்டயதராய முன்னிறபா இதகாலெனககபே
க்சிகமான முகமும் முறுவலும் காட்டியதுபலிபதித்தருளுவா இது
நீரூசயமென்று கருதது (ருஉ)

(அ-கை) இப்படிப்பெரியபெருமான பெரியதிருவடிமேல கொ
ண்டு வநது திருமுகபரதாநம் பண்ணுமபடியை யறுஸநதித்து அது
கக்கடைச்சுவராய பாபாஸபத்தேஹத்துடன் துஸஸஹமான துசகங்
களை யதுபலித்திருக்க முடியாது ஆகையாலே, ஹிதபரவாதக
ரானதேவா ஸகலதுககாஸபதமான ஸமஸாரத்தில் நின்றும் அடி
யேனைசேககிரமாக உதகரிபதித்தருளவேணுமென்கரு

(க)

(உ) தி-மொ ௧ உ-அ

(ரு) திருவெ-௨௪

இத்ததாலேதென்னவகர் செய்கிறதென்பறிந்தே

இருந்தாலுநதற்கால வேதனையினகனத்தால
பதைத்தாலே வென்னுநதப பாவவுடம்புடனே

பலனோவுமுநுபவித துபபவத்திருக்கப்போமோ
மகத்தாலேவலவினையின வழியுமுன்று திரிந்த

வலவினையேன்றன்ன யுனககாளாகக்கொண்ட

இத்ததாலும தநலையுமா மெதிராசா வெனனை

இனிககரிச விபபவத்திரின்று மெதித்தருளே (ருங்)

இத்ததாலே = ஹிதபுத்தியாலே, தென்னவகர் = பெரியபெருமான
செய்கிறதென்றறிந்தே யிருந்தாலும = கருபாபலமாக துக்கங்களை யறுபு
விப்பித்தருளுகிறாரென றறிந்தே யிருந்தாலும, தற்காலவேதனையின கன
ததால = அநதநத காலத்திலுண்டான வேதனையின மிகுதியாலே, பதை
தது = துடித்து, ஆவோவென்னும = அநத துஸஸஹதையாலுண்டான
விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஹா! ஓ! என்கிற சபதங்களைச்செய்யா
நின்றீ, இந்த பாவவுடம்புடனே = இத்தபாபசரிசத்தோடே, பலனோவுமு
பவிதது = வெகுதுக்கங்களுையும் அறுபவிதது, இபபவத்தது = இநதஸம
ஸாரத்திலு, இருக்கப்போமோ = இருக்க ஸூக்யமோ? மகத்தாலே = தேஹ
மகத்தினாலே, வலவினையின வழியுமுன்று திரிந்த = பரபல காமத்தின
மாககத்திலே அதுவே யாத்நரயாய வாத்தித்த, வலவினையேன தனனை
= மஹாபாபியான வடியேனை, உனக்கு = ஸத்துக்களுந் காபரயணீயர
யிருக்கிற தேவாக்கு, ஆளாகக்கொண்ட = அடிமையாக்கிக் கொண்டரு
ளின, இத்ததாலும = ஹிதத்தைத்தததம மாதாவும், தநலையுமாம = பிதா
வுமாயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! இனி = தேவாஸமபந்த
தை யறிந்தபின்பு, என்னை = அடியேனை, ககி = சீகரமாக, இபபவத்த
னினம = இநத ஸமஸாரத்தில நின்றும், எடுத்தருள = எடுத்தக்கரை
யேற்றி யருளவேனும், (அவாஜநீய ஸமபந்தமடியாக விநேகத்தரிப்பித்
தருளுவரென்று கருத்தது) (ருங்)

(வ்-ம்) (க) “ஆரபபெருநதுயரே செப்திடினும்” இதயாதிப்படி
யே ஹிதபுத்தியா பெரியபெருமான கருபாபலமாக துக்கங்களை யறு
பவிப்பித்தருளுகிறாரென றறிந்தே யிருந்தாலும அநதவநதகாலத்தி
லுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே துடித்து அநததுஸஸஹதை
யாலுண்டானவிஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஸபதங்களைச்சொ

லுபு'பிந்த பாபசீராததேதாடே பஹுதுக்கங்களை யநுபவிகது துகர
வஹமான விரதஸமஸாரததி லிருதஸகயமோ' (க) 'பாபமேசெ
யது பாபியானேன' என்கிறபடியே, தேஹமதகதாலே பாபலகாம
தகினமராககத்திலே அதுவே யாதனையாய வாகத்தக மஹாபாபி
யானவெனணை ஸததுநகளுக்காஸரயணீயர யிருதகிற தேவாசகடி
மையாகவிககொண்டருளின ஹிததைநடததும் மாதாவும் பிதாவு
மாயிருக்கிற தேவா ஸமபந்தத்தைப்பறிந்த பின்பு அடியேனைச்சீசகிர
மரக விரதஸமஸாரகதில் நின்றும் (உ) 'மூலம' "மாதாரய"
என்னுமபடி எடுத்ததுககண்டேற்றியருளவேணும் அவாஜநீபஸம்
பந்த மடியாகவிறே, உத்கரிப்பிக்கத நளுவென்று கருதது (ருங்)

(அ-கை) இப்படி இவரபேக்ஷிததபடியே, எம்பெருமானரு
மிவரபேக்ஷிக்கமெல்லாரு சயவாராக வெண்ணியிருக்க, இவாககது
பற்றாமல், (ங்) "ஒருபகலாயிரமுழியாய, மீளவும் அவா கமமைப்பா
ரதது, ஸாவவிதபந்துவுமாயிருக்கிற தேவா நானிரதகேஹகதோ
டே இருந்து துக்கப்படாமல் என்றுதான் நலமந்த மிலலதோர் நா
ட்டிலேசேருமபடி ஏற்றியருளுவதென்கிறார்

இன்னுமெத்தனைநா எவவுடமபுடனே

இருநதுநோவுபடக் கடவேனையோ

என்னையிசினின்றும் விடுவித்துரீ

என்றதான் கிருநாட்டினு னேற்றுவீர

அன்னையும்தகனு மல்லாதகற்றமும்

ஆகியெனனை யாரித்தருளநாகனே

என்னிதத்தை பிரப்பகலிவறியே

ஏகமென்னு மெகிராசவாளலே,

(ருச)

அன்னையும் = பரியத்தைப்பண்ணுகிற மாதாவும், அத்தனும் = ஹித
தைப்பண்ணுகிற பிதாவும், அல்லாத கற்றமும் = மற்றும் அதுந்தமான
அசேஷப்பதுக்களுமெல்லாம், ஆகி = ஆக, என்னை = அடியேனை, அளித்
தருள் = ரக்ஷித்தருள்கிற, எத்தனை = எவ்வாறு ' என = அடியேனுடைய,
இத்ததை = இஷ்டத்தை, இராபபலினறிதே = இரவுபலினறியே, ஏக
மெண்ணும் = ஒருபடி சித்திக்கிற, எதிராசவாளலே = பாமோதிராய,

யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! (தேவருக்கு ஆட்பட்டபின்பு) இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைநாள் = எத்தன்காலம், இவ்வுடம்புடன்யிருந்து = இத்தேஹத்தில் யிருந்து, நோவுபடக்கடவேன = வேதனைபடக்கடவேன ஐயோ = அநேகா! எனனை = அடியேனே, இதினின்றும் = பந்தமான விநதேஹத்தில் இன்றும், விடுவித்து = முகதரூபடிபண்ண, நீ = தேவா, என்றுதான் = எப்போதுதான், திருநாடடினுள் = பரமபதத்தில், ஏற்றுவர் = ஏற்றியருளுவதீ, (இதையருளிச் செய்யவேணும்) (ருச)

(வ-உ) (க) “அன்னையாயததனு யெனனை யாண்டிடும தன்மை யான்” என்கிறபடியே, பரியுத்தவகளைப்பண்ணுகிற மாதாபிதாக்களும், மற்ற மதுகதமானவசேஷபந்துகளுமெல்லாமாய் என்னைச் சித்தகருளுகிற நாதனை(உ) “எனமனமேக மெண்ணுமிராபகலி னறியே” என்கிறபடியே, என்னுடையவித்தகதை திவாராதாவிபாக (ஈ) மறவொருபுசிந்திக்கிற பரமோதாராய, எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (ங) ‘உனக்காட்பட்டு மடியே னினனு முழுவேனே’ என்கிறபடியே தேவருக்கு சேஷபூகனபின்பு இன்ன மெதகளை கால மிந்தேஹத்தில் யிருந்து வேதனைபடக்கடவேன? ஐயோ? அடியேனை பந்தமான விநதேஹத்தில் இன்றும் முகதருமபடி பண்ணி, என்றுதான் திருநாடடினுள் நேற்றியருளுவதீ? அநாருமொருநாளாமோ? வள்ளல் = பரதயுகார ரத்திமாக வுபகரிக்கு முதாரா (ருச)

(அ-கை) செயதவம்ஸத்தில் கருதஹுதையும செயயவேண்டுமம்ஸத்தில் அபேக்ஷயு மகிகாரிசகு வேண்டுமவொன்றாகையாலே, அந்த கருதஹுதகாலஸ்சகமாக எம்பெருமானருடைய பரஸாததாலே தாம் பெற்றபேறுகளை அநுஸந்தித்து வித்த (ஐ) ராயருளுகிறார்

தென்னரங்கா சீரருளுக்கிலக்காகப்பெற்றேம

திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப்பெற்றேம

மன்னியசோமாதனகலை யுணவாகப்பெற்றேம

மதாக்கவிசொற்படியே நிலையாகப்பெற்றேம

முன்னவரவஞ்சுவா மொழிகளுள்ளப்பெற்றேம

முழுதுநமக்கவை போழுதே போக்காகப்பெற்றேம

பின்னையொன்றதனில் நெஞ்சுபேராமற்பெற்றேம

பிறாமினுக்கம் பொருமையிலலாப பெருமையும்பெற்றேம

தென்னவங்கா = தாது நீயமான கேயிலிலே “உருள்கொடுத்திடடி யவரை யாட்கொளவாராய்” அன்பொடு தென்திசை இலங்கைகோக்கிப் பள்ளிகொண்டருள்கிற பெரியபெருமாளுடைய, சீரருளுக்கு = நாஜேறு துக் கருப்பைக்கு, இலக்காகப்பெற்றேம = லக்ஷ்மமாகப்பெற்றேம, திருவ ரங்கம் திருப்பதியே = ‘தென்னாடு வடநாடுகொழுந்தற திருவரங்கம் திருப்பதி’ என்றும் “ஆராமாருழந்த வரங்கம்” என்றும் “தலையரங்கம்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேச பரதாமோன திருவரங்கம் திருப்பதியே இருப்பாகப்பெற்றேம = நிதமவாஸஸதாமாகப் பெற்றேம, மன்னிய சோம்பரபகதயாதி கலயாணகுணங்களை பொருந்தியிருக்கிற, மாற ன = மமாமூவாருடைய, கலை = தொண்டாக்கமுதான வகுளபூஷண வாக் அமருத்ததை, உணவாகப்பெற்றேம = உருமோக் புசிக்கப்பெற்றேம, ம தூரகவி = ‘தேவுமற்றறியேன’ என்றருளிச்செய்த மதூரகவியாழ்வாரு டைய, சொற்படியே = திவ்யஸூக்திப்படியே, நிலைப்பெற்றேம = ‘யதிநதரமேவ நீரந்தரம் வரிஷேவே வைவதமபரம்’ என்றும், ‘உன்னையொழியவொருதெய்வமற்றறியா மன்னுபுகழ்சோ வடுகநம்பிதன்னிலை யை’ என்றும், நாமும் நமமுடையாரும் பேசுமபடியான சரம்பாவ நிஷ டையே நிஷ்டையாகப்பெற்றேம, முன்னவரம் நவஞ்சுவா மொழிக் ளுள ளப்பெற்றேம = ததபரதிபாதகங்களுள்ள நமமுடைய பூவாசாயாகரு டைய திவ்ய ஸூக்திகளுள்ள ரஹஸ்யங்களை ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெற்றேம, முழுது நமக்கவைபோழுதே போக்காகப்பெற்றேம = அதி ல ஆதராதீசயததைபுடைய நமக்கு மறஞ்ஞெனில பொழுதுபோக்காகா மல் முழுது அவற்றையே காலக்ஷேபமாகப் பெற்றேம, பின்னை = இப் படியான வந்தரம், ஒன்றுதனில் = ததிதர கரந்தவகளிலொன்றிலும், நெஞ்சுபேராமல் பெற்றேம = மனஸஸூசலியாமல் இதிலே பரதிஷ்டித மாமபடி யிருக்கப்பெற்றேம, பிறாமினுக்கம் பொருமையிலலா = இதெல லாமொருதட்டம் தானொரு தட்டமாயிருக்கும்தாய், “இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களேற்ற மறிந்துவுக்கிருக்கையும்” என்னுமபடி அரிதாயிரு ப்பதான பரோசராயங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையிலலாத, பெருமையும் பெற்றேமே = மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொரு மஹாலாப யிருந்த படியே! என்று வியந்தருளுகிறார் (உள்ளுச்சு = விசாரி சகல்) (ருத்)

(வ-ம) தாஸநியமானகோயிலிலே (சு)* அருளகொடுத்திட்டிய வரையாடகொளவாராய (உ)* அனபொடு தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுநிற்பெரியபெருமானுடைய நிர்ஜேதககருபைக்கு லக்ஷயமாகப்பெற்றேம, (ங) “தென்னுடும் வடநாடுநொழிவின்ற திருவாகநதிருப்பதி” என்றும், (ச) “ஆராமம் சூழநதவராகம்” என்றும், (ரு) “தலையாகம்” என்றஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேசபாதாநமான திருவாகநதிருப்பதியே, நித்யமாக வாஸஸகானமாகப் பெற்றேம, பரபகதயாதிகலயாணகுணங்கள் பொருங்கியிருக்கிற வாழ்வாருடைய தொண்டாசகமுதான வருள பூஷணவாகமருதத்தை அஸம்மாக புஜிக்கப்பெற்றேம

(சு) “தேவமுமற்றியேன” எனகையாலே, அவர்களைச் சிரித்திருப்பாரென்னுமபடியானமதுரவிக்ஞுடைய திவ்யஸூகதீபபடியே, ‘ஸம்ஸார’ம் நீர்த்தம் நீர்நதாமேவ நீர்நதாம வநி ஜேவேதைவகமபரம்” (எ) “உண்ணையாழிய ஒருதெய்வம் மறறியாமன்னபுகழ்சோவகசநம்பி தன்னிலைமை” என்றும், நாடும் நமமுடையாரும் பேசும்படியான சரமபாவநிஷ்டையே நிஷ்டையாகப் பெற்றேம ததபாதிபாதகங்களான நமமுடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்யஸூகதிகளான ரஹஸ்யங்களை (அ) “நெஞ்சதன்னால் தேறலுமாம்” என்னுமபடி மேலெழவனறிககே ஆநதாமாக வது ஸநதிககப் பெற்றேம, அநிலாதாதிசயததையுடைய நமக்கு மற ரெனறில் பொழுதுபோககாமல் முழுது மவறறையே காலக்ஷேபமாகப்பெற்றேம இப்படியானவநநகரம் ததிதகரநதங்களி லொன்றிலும் மநஸஸு சலீபாமல் இதிலே பரநிஷ்டிதமாமபடியிருக்கப் பெற்றேம இதெல்லாமொருதடும், தானொருதடும் யிருக்குமதாய், (க) “இப்படியிருக்கும் பூர்வையுணவாகளேறமற்றிநதுகநதிருக்கையும்” என்னுமபடி - அரிதாயிருப்பதான பரோசராயங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையிலலாத மஹததையும் லபித்தோமே? இதொருமஹாலாபம் இருநதபடியே!, உளஞதல=விசாரிததல

(ருரு)

(ச) பெரி-தி-ச-க-க

(உ) பெரு-தி-ச-க-க

(ங) பெரி-தி ச-க-க

ச) சிறியதிரும-

(ரு) உ-திருவ-எ

(ச) கண்ணி உ

(எ) கக

(அ) உபதேசர.

(சு) முழுக்ஷேபபடி-உ.

(அ-கை) “மதரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்” என்று தம்முடைய நிலையை வெளியிடாதிவ்றுகொண்டு அதுக்குறூ ரூபமாக வவர்த்திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யபேகிப்புகிறார்.

உன்றன்பிமானமே யுத்தாரக மென்று

சிந்தைதெளிந்திருக்கச் செய்தநீ—அந்தோ

எதிராசா நோய்களாலென்னை நலக்காமல்

சுதாரக நின்திருத்தாள் தா.

(ருக)

எதிராசா=யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்றன் அபிமானமே உத்தாரகமென்று = (“ஆசார்யாபிமாநமே யுத்தாரகம்” என்கிறபடியே) தேவருடைய அபிமாநமே யில்வாத்மாவுத் துத்தாரகமென்று, சிந்தை தெளிந்திருக்கச்செய்தநீ = “தெளிவுற்ற சிந்தையார்” என்கிறபடியே, மநஸ்ஸுநிர்மலமாய் தவ்விஷ்டனாயிருக்கும்படி பண்ணியிருக்கும்படி உபகரித்தருளின தேவர், அந்தோ=ஐயோ! நோய்களால்=வெகினைகளால், என்னை=அடியேனை, நலக்காமல் = பாதியாமல், சுதாரக=ஸாமர்த்தியமாக, நின்திருத்தாள்=தேவாதிருவடிகளை, தா=ப்ரஸாதித் தருளவேணும். (ருக)

(வ-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! “ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்” என்கிறபடியே, தேவருடைய அபிமானமே இவ்வாத்மாவுக்குத்தாரகமென்று (க) “தெளிவுற்ற சிந்தையார்” என்கிறபடியே, மநஸ்ஸாதமுண்டாய், தந்நிஷ்டராயிருக்கும்படிபண்ணி உபகரித்தருளினதேவர், அய்யோ! வேதனைகளாலடியேனை நலக்கேடுபண்ணாமல் (உ) “सुखेनैव सन्तुष्टो न संसृज्यते” என்கிறபடியே. ஸாமர்த்த்யமாக (ங) “உன்பதபுகமா மோர்கொண்டவீடு” என்கிறபடியேதேவர்திருவடிகளைப் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்.சுதார்—விருது. (ருக)

(அ-கை) இப்படி நீர்சொல்லுகிற நிர்ப்பந்தமெல்லாங்கேட்டு, நாம் உம் கார்யம்செய்கைக்கு எந்த ஸம்பந்தப்ராபல்யங்கொண்டு அடருகிறோன்ன, பிள்ளை திருவடிகளையாஸ்யித்த ராஜகுலமாஹாத்மயத்தாலே யொருவஸ்து வென்றபிமானித்து, அடியேனுடைய

அப்பராதம் பாராததேவர் (சு) “ஊதீதீர சூலா ப்ரீமகா ப்யஸயா ஸரயா
 சவயசூஸ்வர ஸ்ருணு பூமிம் க்ருபயா பாயா தவ ” என்னிறபடியே,
 அடியேனுடைய முக்த (நீ) ஜலபிதத்தைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்
 டருளவே னுமென்கிறார்.

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
வாசமலர்த்தாளாடைந்த வத்துவென்று—நேசத்தால்
என் பிழைகள் காணு வெதிராசரே யடினே
புன்பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து— (நி ௭)

தேசிகள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை—தேசிககுல கடவுள் தான் ஆழ்வாருடைய அசேஷ வ்ருத்தியிலும் அஷ்வதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டு போருகையாலே, “செந்தமிழ்வேதன் திருமலை யாழ்வார்வாழி” என்று, ஆசாரமாகாளே மங்கனாசாஸனம் பண்ணுமபடியான மாணாத்தியத்தை யுடையாரான பிள்ளையுடைய, வாசமலர் ததாளடைந்த = ஸௌகந்திய ஸௌகுமார்ய யுக்தமான திருவடிகளை யாஸ்ரயித்த; வத்துவென்று = சேஷத்வாஸ்ரயமான வஸ்துவென்கிற, நேசத்தால் = ஸ்வேஹத்தாலே, என்பிழைகள்காணு = அடியேனுடைய அபராதங்களை தர்ஸியாதே, (அதில் அவிலுஞாதாவா யிருக்கிற) எதிராசரே = எம்பெருமானாரே! அடியேன் = அடியேனுடைய, புன்பகர்வை = அல்பவார்த்தங்களை, பொறுத்து = சீருமல் ஸஹிசது, கேளும் = ஸாதரமாகத் திருச்செவியாத்தியருளவேணும். (106)

(வ்-ம்) தேசிகஞலகூடஸ்தரான வாழ்வாருடைய வஸேஷவ்ருத்தியிலு மந்விதாய், அதுவேயாத்நையாய்ச் செய்துகொண்டுபோருகையாலே, “செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி” என்று ஆசார்யர்களாலே மங்களாபராஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்மயத்தையுடையாரானபிள்ளையுடைய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யபுக்தமான திருவடிகளை யாப்ரயித்து ஸேஷத்வாப்ரயமான வஸ்துவென்கிற ஸ்நேஹத்தாலே அடியேனுடைய வபராதங்களை தாஸியாதே, அதில் அஹிஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற தேவர் அடியேனுடைய தோஷயுக்தமான முக்த(ஈ)ஜல்பிதத்தைச் சீராமல் ஸ்நித்த நின்று ஸாதரமாகத் திருச்செவிகாத்தியநானவேணும். (தி.சு.)

(அ-கை) “திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வாசமலர்த் தாளடைந்தவ
த்து” என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
கு த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாந மில்லைபோ வென்கிறார்.

என்னை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பின்னருளால்
உன்றனுபவ பல புணர்த்தியபின்—இந்தமுதிர்க்
கெல்லாவுறவும் கையென்பே பெதிபாசா
நில்லாததுண்டோ வென்னெஞ்சு. (19௮)

என்னை — “திருமந்தரம் மாதாவும், பிதாவாசார்யனு மென்றருளிச்
செய்வர்கள்” என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
= திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, இன்னருளால் = கிஷோரக கரு
பையாலே, உன்றனுபவம் = தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவித பததுத்வத்தையு
மும், உணர்த்தியபின் = அஜ்ஞாநஜ்ஞாபநம் பண்ணி ரகசித்தருளின வந
தரம், இத்தவயிர்க்கு = இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த வா
க்யத்துக்கு, எல்லாவுறவும் = மந்தரப்ராதிபாத்த்யமான நவவிதஸம்பந்தமும்,
கையென்றே = தேவரென்றே, (அத்யவவசித்து) எதிராசா = எம்பெருமானு
ரே! என்னெஞ்சு = அடியேனுடைய மகஸ்ஸு, நில்லாததுண்டோ? =
நிலைநில்லாதே யிருக்கும்துண்டோ? “தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெரு
ஞ்செல்வ மென்றனுக்கு நியே” என்றும், “அல்லாதசுற்றமுமாகி” என்று
மன்றோ விருப்பது? (19௮)

(வ-ம்) “திருமந்தரம் மாதாவும், பிதாஆசார்யனுமென்றருளிச்
செய்வர்கள்” என்கிறபடியே எனக்கு ஜநகரான திருவாய்மொழிப்
பிள்ளை தம்முடைய கிஷோரக கருபையாலே, தேவர் திருவடிக
ளில் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தையும் அஜ்ஞாநஜ்ஞாபநம்பண்ணி ரகசித்
தருளின வந்தரம் இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த
வாக்யத்துக்கு மந்தரப்ராதிபாத்த்யமான நவவிதஸம்பந்தமும் தேவ
ரென்று அத்யவவசித்து அதில் நிலைநில்லாதே இருக்கும்துண்டோ
என்னுடைய மகஸ்ஸு; “தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ்
செல்வமென்றனுக்கு நியே” என்றும், “அல்லாதசுற்றமுமாகி”
என்று மன்றோ விருப்பது. (19௮)

(அ-கை) இப்படி தேவா திருவடிகளில் ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தை புடையவெனக்கு ஹிதபரமான பெரியபெருமாள பெரியதிருவடிபை மேற்கொண்டுவந்து முககாபரமுண்டாகக்கித தாமே மாராககசிறதை பண்ணி தேஹவீமோசநம் பண்ணுவகாலாவதியை யருளிச்செய்ய வேணுமென்கிறா

நைத்திருவரவச போராசருடனமேல

வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்த—சிறைதெய்திப

பொல்லாவுடம்புதனைப் போக்குவதெந்நாள்கொலோ

சொல்லா யெதிராசா சூழ்நது

(ருக)

என்கை = அடியேனுக்குத் தந்தையும் தாயுமான திருவரங்கா = கோயிலையிடமிருந்திருப்பவையான பெரியபெருமாள, வராகருடனமேல = அந்தருவிறைந்த பெரியதிருவடியினமேல, வந்து = எழுந்தருளி, முகங்காட்டி = 'சரீரம் வீடுகிறஸம்பத்திலே அடியேனுக்குப் பேசுபிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், முறுவலையுடைத்தான திருமுகமண்டலத்தையங்காட்டி, வழிநடத்த = அச்சிராதிமாக்கத்தாலே நடத்திக்கொண்டுபோக, சிறைதெய்தி = மருமபண்ணி, இப்பொல்லா வுடம்புதனை = இந்த ஹேயமான தேஹத்தனை, போக்குவ தெந்நாள்கொலோ = தேவாக்காகப் போகியருளுவதெந்நாளோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! சூழ்நது = (அதனை என தேறியிருக்கும்படி) விசாரித்து, சொல்லாய = அருளிச்செய்தருளீர்

(வ ம) எனக்குத்தந்தையும் தாயுமாவாராய கோயிலையிடமிருந்திருப்பவையான பெரியபெருமாள, (க) * அஞ்சிறைப்புளபாகரான வாகாரந்தோனற ஸௌந்தராயாதிகளால் மிக்கிருக்கிற பெரியதிருவடிமேல்கொண்டு எழுந்தருளி ஸரீரவியோகஸம்பத்திலே எனக்கப் பேசுபிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், (உ) “நலகதிராமுத்தவெண்ணக்கச்செய்யவாய” என்று முறுவலையுடைத்தான ஒளிரத்திசோ திருமுகத்தையங்காட்டி யறுப்பிப்பித்தது (ங) * அரங்கத்தறையுமினதுனைவனுதாம அச்சிராதிமாக்கத்தாலே கொண்டுபோய

தனறே? (அதெப்படியென்னில) நற்றுகை=நிருபாதிபிதவீணுடைய, சொம்=சொத்துகள், தாயமுறைதான (தாயம்) தாயபராபதியாலே, புதல வாதிமதனறே=புதரணுககாகவேயன்றே விருப்பது? (ஆகையாலே நம பராபதிக்கு நாமே யதிககவேண்டா எல்லாம் வித்தமாகவே யன்றே இருக்கிறத? இனி அவரிடத்திலே நவஸதபரராயிருக்கும்தனை

ஆவீததால உபயவிபூதயைஸ்ரவாயததையும் பெரியபெருமானாலே பெற்றுடையராய, அததாலே “ஸ்ரீவீஷ்ணுலோக மணிமண்டபமாகக தாயி” யாய, பரபர ஜகதஸதராயிருக்கிற வெம்பெருமானா திருவடிக ளிலே ருசிகராயமாக, யதீதரபரவணரான ஜீயா பண்ணியருளின பராபய பராததனை, அவரபிமாநாநதாபபூத செல்லாக்கருவாய, அததாலே எம் பெருமானா பரஸாதததைப்பெற்று நீதயவிபூதியான பரமபதத்திலே நிரந தரபகவததுபவகைகராய நிரதராய வாழப்பெறுவார்களென்ற அாததனூ சொவலித தலைக்கட்டிற்றாயிறறு (௧௦)

(வ-ம)(௧) ‘‘த்யயஸுரூபஸந்நாநேஸஸா ஸபைவஸ்துயாஸ்சுரீரஸாஸு த்ரீஸு ச்ரீரஜே ஸுபமாஸ்ய-தவய மாதகாநுஸநதானேந ஸஹஸதைவம வக தா, யாவசசரீரபாதமதரைவ ஸ்ரீராகதே ஸாகமாஸவ’’ எனறருளிச் செயது, அநநதரம, ‘‘சுரீரஸாஸுநேஸ ஸரீரபாதஸமயேது’’ என்று துடங்கி : நித்யேஷுரூபஸந்நாநேஸஸா-ஹி ஸபைவஸ்துயாஸ்சுரீரஸா-ஸு த்ரீஸு ச்ரீரஜே ஸுபமாஸ்ய-தவய மாதகாநுஸநதானேந ஸஹஸதைவம வக தா, யாவசசரீரபாதமதரைவ ஸ்ரீராகதே ஸாகமாஸவ’’ எனனு மாவாக தேஹபாததெதாடங்கி கைவகாயபாயநத மாக வுண்டானபேறுகளெல்லாம், நாமே தலைக்கட்டித்தருகிறே மென்று, பெரியபெருமான நமக்கு ஜககரான எம்பெருமானாகரு வழங்கி யருளினவாததை நிருபிககில, அவாக்கவா ஜரீயரான நமம தனறே மஹஸே!,

அதெப்படி யென்னில,-நிருபாதிபிதாவானவனஸவம தாய பராபதியாலே புதகிரணுககாயே யன்றேவிருப்பது? ஆகையாலே நமபராபதிக்கு நாமே யதிககவேண்டா? எல்லாம் வித்தமாயே யன்றே யிருக்கிறத? இனி அவரிடத்திலேநவஸதபரராயிருக்க மத

தனை. ஆசுவித்கால் உபயவிபூத்யைஸ்வர்யத்தையுட, பெரியபெருமா
ளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே “புரிஷ்ணோஃசுமணிக்ஷுபசூநாநா-
பூவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமாக்கதாயிபாய், ப்ரபந்ஜநகூடஸ்
தராயிருக்கிற வெம்பெருமானாந்திருவடிகளிலே ருசிகார்யமாக,
யதீந்தர்ப்ரவணரான ஜீயர்பண்ணியருளின ப்ராப்யப்ரார்த்தனை-அவ
ரபிமாநாந்தர்ப்பூதரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானா
ப்ராஸாதத்தைப்பெற்று, நித்யவிபூதியிலே நிரந்தரபகவதநபவகைங்
கர்யநிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற வர்த்தஞ்சொல்லித் தலைக்
கட்டிற்றாயிற்று.

எதிராசா! எதிராசா! என்று ஸம்போதிக்கிறதெல்லாம் தம
க்கு மவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாகையாலும், “யஸ்யஸ்யுத்ப
ஸ்யுத்யயஸ்ஸுத்தஸத்வாஃ” என்கிறபடியே யதிகளுக்கு நாதா
கைபாலும், அத்தையடிக்கடி யாதரித்தருளிச்செய்கிறார்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திரபந்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று,

மணவாளமூனிகள் வாழி திருநாமம்

இப்புகிலிரங்கேசாச டீடளித்தானவாழியே

எழிலதிருவாயமொழிப்பிள்ளை யிணையடியோனவாழியே

ஐப்பிசியில் திருமுலத தவதரித்தானவாழியே

அரவரசப்பெருஞ்சோதி யநதனென்றும் வாழியே

எப்பொழுதும் ஸரீசைலமேதகவநகோன வாழியே

ஏராருமெதிராச ரெனவுதித்தான வாழியே

மூப்புரிநூல மணிவடமும் முககோல தரித்தான வாழியே

மூதரியமணவாள மாமுனிவனவாழியே

நா ள பா ட டி

செநகமிழவேதிபா சிநதைதெளிந்து சிறநனுமெழுகுநாள்

சீருகாரியா செயதருணமகலை தேசுபொலிந்திடுநாள்

மநதமகிப்புவி மாணிடாதங்களை வானிலுயாததிடுநாள்

மாசறுஞானியா சேரெகிராசாகம் வாழவுமுனைத்திடுநாள்

கநதமலாப்பொழில் குழுகுருகாதிபன கலைகள் விளங்கிடுநாள்

காரமாமேனி யரங்கநகாகசிறை சண்கள் கனித்திடுநாள்

அநகமில்சோ மணவாளமுனிப்பர வைதாரஞ் செய்திடுநாள்

அருகுக்கிதந்திடு மைப்பிசியிற திருமுலததனிநாளே

